

Tam Đại Thiên Thần Chạm Mặt Bộ Tứ Ác Quỷ

Contents

Tam Đại Thiên Thần Chạm Mặt Bộ Tứ Ác Quỷ	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	10
5. Chương 5	14
6. Chương 6	19
7. Chương 7	27
8. Chương 7.2	29
9. Chương 8	31
10. Chương 9	34
11. Chương 10	37
12. Chương 11	39
13. Chương 12	44
14. Chương 13	49
15. Chương 14	55
16. Chương 15	61
17. Chương 15.2	62
18. Chương 16	66
19. Chương 17	72
20. Chương 18	77
21. Chương 19	82
22. Chương 20	86
23. Chương 21	92
24. Chương 22	96
25. Chương 23	101
26. Chương 24 - End	105

Tam Đại Thiên Thần Chạm Mặt Bộ Tứ Ác Quỷ

Giới thiệu

Một ngày mưa rất lớn, có một cậu bé và một cô bé đứng dưới mưa. Cậu bé toát lên một vẻ lạnh lùng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tam-dai-thien-than-cham-mat-bo-tu-ac-quy>

1. Chương 1

Một ngày mưa rất lớn, có một cậu bé và một cô bé đứng dưới mưa. Cậu bé toát lên một vẻ lạnh lùng làm ai nhìn vào cũng lạnh cả sống lưng. Cậu bé nhìn vào cô bé đang ngồi ở dưới đường và nói:

- Cô chỉ là một con ngốc, đừng đi theo bốn thiếu gia nữa.

Cô bé mắt đỏ hoe nhìn người mà mình đã yêu. Cô nói :

- Tại sao chứ! Chẳng lẽ anh không yêu em sao? Chẳng lẽ em không là cái gì trong tim anh sao??

Cậu bé trong đầu bấn loạn nhưng cậu cố kìm lại cái cảm xúc đang lớn dần và tuyệt tình nói:

- Cô là cái thá gì mà tui phải để trong tim tui chứ. Nếu không phải anh tui mền cô thì đừng hông tui để mất tới.

Và cậu bé tuyệt tình bước đi. cô bé khóc òa lên và nói :

- Dương, anh hãy đợi đó, sẽ có ngày tui làm cho anh phải hối hận, mãi mãi không bao giờ tha thứ cho anh.

Cậu bé bậy giờ đã bước lên chiếc Black diamond và chạy đi. Nhưng cậu không biết rằng đã có người nhìn thấy tất cả và đang chạy lại cô bé đang ngồi dưới mưa. Anh ta lên tiếng;

- Tiêu thư, người có sao không?

Cô bé gương mặt như thiên thần, đôi mắt màu tím trả lời một cách lạnh lùng làm cho anh ta rất buồn:

- Anh Hùng, em không sao, anh chuẩn bị đi, em với anh sẽ sang Anh du học.

- Vâng! thưa tiểu thư.

10 năm sau

Tại một ngôi biệt thự ở London, có 3 người con gái tựa như thiên thần đang ngồi trên salon ăn trái cây và có một anh chàng tuấn tú đang gọt táo nói chuyện với nhau.

Nhân vật nữ chính

Nó-Mai Hoàng băng Nhi: là một cô gái 18 tuổi, vô cùng xinh đẹp tựa thiên thần, cao 1m70, với ba vòng chuẩn không cần chỉnh, da trắng không tí vết, môi trái tim màu hồng phớt, đặc biệt là đôi mắt màu tím làm người ta chỉ nhìn có 1 lần là không thể dứt.

Con gái ông trùm mafia đứng đầu thế giới ngầm. Mẹ là chủ tịch tập đoàn đá quý Starnight nổi tiếng nhất thế giới.

Là một người có võ loại supper. Có thể dùng tất cả loại vũ khí.

Từng là một cô gái luôn cười hoạt bát nhưng trải qua 1 cú sốc lớn(gì các bạn biết nha) nên bây giờ là một người tuyệt tình, giết người không gớm tay. IQ= 300(trời ơi tg cũng mun như zậy nữa huhu) Là bang chủ của bang Blood angels.

Cô-Mai Hoàng Băng Ngọc: Em gái cha nó, cùng tuổi vs nó, xinh đẹp không thua gì nó.

Là một cô gái ngoan hiền nhưng ai dám đụng vào những người mà cô quan tâm chỉ có đường chết. Giỏi võ nhưng thua nó. Là một người chuyên dùng và chế tạo ra độc dược và những thứ thuốc kì lạ, giỏi dùng ám khí. Chị ba của bang blood angels.

IQ=301 hin7 nó tí xiu.

Rose-Mai Hoàng Ngọc Thư: em gái nó, đẹp ngang ngửa nó và cô, giỏi võ ngang ngửa nó. tàn nhẫn, thương chị và cô mình. chị tư bang blood angels.IQ= 299

Cả cô và rose ai cũng biết chuyện của nó nên rất ghét hần.

tiếp tục trở lại truyện

- Ngày mai chúng ta trở về Việt Nam. Nó nói

Ai cũng không tin vào tai mình nữa. sau đó vài phút suy nghĩ cô lên tiếng:

- Tại sao chúng ta lại về Việt Nam chứ? Ở đây hồng tốt sao?

- Trả thù. Nó nói

- Chị à, tại sao chị còn nhớ chuyện đó chứ. rose lên tiếng

- Không bao giờ. Mãi mãi ta không bao giờ tha thứ cho hần. Đôi mắt màu tím giờ đây chỉ nhìn thấy thù hận mà thôi.

- Ok, chúng ta trở về. Cô lên tiếng

- cô à, không được!

- Đúng đó thưa người. Dừng bây giờ lên tiếng

giới thiệu tiếp nè.

Hoàng Dũng- quần gia của nó: đẹp trai, cao 1m80,lớn hơn nó 2 tuổi, nhưng lại không có hứng thú vs gilr nên cả 3 thiên thần của ta rất thích anh. IQ=299

Tiếp

-Ta nói về là về, không cãi. Dũng lên chuẩn bị đi, nhanh lên mai ta về. Cô lên tiếng.

- Cảm ơn cô.Nó lạnh lùng nói

- Con à, không cần cảm ơn, ai biểu con là cháu ta chi.haha. Cô cười làm cho nó và rose phải sợ vì cả hai biết cô không làm nhưng việc gì không có lợi inh.

- Cô iu quý của con người đang âm mưu việc gì zạ. Nói con biết đi. Rose làm nũng với cô

-Thôi về ngủ, mai đi.Cô nói xong chạy mất dép luôn.

-Zậy mai đi. bai chị yêu. Rose nói rồi về phòng

Bây giờ chỉ còn nó trong phòng, nó khóc, khóc về những gì hần đã làm với nó, nó sẽ khiến hần chịu gấp 100 lần những gì nó phải chịu. Và nó từ từ chìm vào giấc ngủ. Tại một căn phòng khác, có một cô gái đang toan tính những thứ để trả thù cho đứa cháu cưng của mình

Hết chap 1

Minh mới viết nên lời lẽ có một số chỗ không hay xin mọi người góp ý nha.

2. Chương 2

Tại một nơi khác ở Mỹ, có bốn chàng trai đẹp tựa ác quỷ, đang nói chuyện.

Giới thiệu nhân vật nam

Hắn- Nguyễn Hoàng Thiên Dương: 18 tuổi, vô cùng handsome, cao 1m8, có đủ vóc dáng siêu mẫu quốc tế, giỏi xếp hạng supper, IQ= 300, anh 2 của bang devil mission nổi tiếng, lừng danh khắp thế giới ngầm.

gia thế: cha là ông trùm kinh tế đứng đầu thế giới (trang sức, xây dựng,... còn nhiều nữa mà nghĩ hổng ra hihi.) chủ tịch tập đoàn Star myStery, mẹ là TGD của tập đoàn Star mestery giúp cha hắn điều hành(là một người quen biết của cô)

Tính tình: ít nói, lạnh lùng, tàn nhẫn, nói chung ác quỷ có gì hắn có cái đó, có một điều là hắn chưa bao giờ yêu ai từ cái ngày đó nha.

Anh- Trần Nguyễn Thiên Thành: 18 tuổi, vô cùng handsome, cơ bắp hết chỗ che, giỏi võ như hắn, là một người vô cùng chung tình, giỏi võ. Anh ba của devil mission .

Gia thế: là người thừa kế của tập đoàn của tập đoàn thời trang Supper star.

tính tình: dễ gần, hòa đồng, vui tính, ghét những cô gái chảnh như cá cảnh, ham trai.

Cậu- Hoàng Vũ Phong Hàn: mới 16 tuổi vô cùng kute, da trắng như con gái, giỏi về âm nhạc, hát rất hay. Rất giỏi võ, là anh tư của Devil mission

Gia thế: con trai của ông chủ tịch tập đoàn moon hopes, có nửa dòng máu của hoàng tộc Anh. Mẹ là công chúa nước Anh đồng thời là chủ tịch của Power moon.(là một người quen của cô và rất muốn cô trở thành con dâu mình).

Tính tình: Đào hoa, thay bồ như thay áo, thích độc dược và một số thứ khác.

Archduke- Dương Manh Thiên : đẹp trai nhưng lại giống Hoàng Dũng (huhu)

Tiếp nè

- Ngày mai về Việt Nam đi. Anh nói.
- Để làm gì? ở đó đâu có gì zui đâu? còn hổng có gái đẹp nữa về làm gì? không zề đâu. Cậu phản bác.
- Trở về đó cũng zui mà, dù gì năm năm chưa về đó, cũng trở về cho phải chứ. Vì ba mẹ chúng ta bắt zề mà. Cưng không zề đi sẽ có chuyện zui lắm đó. haha. Anh cười nói
- Ba mẹ em kêu zề, hầu nào mà em hổng biết đây, có nấu xào không đó cha nội, đừng lừa con nít nha. Cậu hỏi
- Ghê quá à. Cưng là nít quỷ chứ con nít. Ta nói đương nhiên thiệt rồi. Mới hỏi này nè, ba đứa cưng đang tắm thì mấy người đó gọi. Anh trả lời
- Nếu zậy thì mai zề. Bây giờ hắn mới lên tiếng
- Nếu đại ca zề thì tụi này cũng zề. Mạnh Thiên và cậu cùng lên tiếng
- Quyết định rồi nhá. Ai đổi ý thì chết vs anh nha con. Anh lớn tiếng đe dọa
- Zậy giờ về phòng ngủ ngay mai zề. thiên lên tiếng
- Uk, đúng đó buồn ngủ gần chết, thôi bai nha zề ngủ đây. Cậu nói với giọng ếu ả và bước về phòng.
- thui tui này cũng bai đây. Cả hai người còn lại lên tiếng
- Uk, bai. Hắn nói

Bây giờ phòng chỉ còn mình hắn. Hắn lại nhớ đến nó. Người con gái cứ ám ảnh hắn từ ngày đó tới giờ. Mỗi lần nhắm mắt hắn lại nhớ đến những kỉ niệm giữa hắn và nó. Với những ý nghĩ trong đầu hắn từ từ chìm vào giấc ngủ.

-
- Dậy nào 2 tiểu thư. Trễ giờ bay bây giờ. dậy đại. Dũng cố gắng gọi 2 tiểu thư ham ngủ như heo dậy.
 - Dạ dậy rồi. Đừng la nữa nhứt đầu ngừng chết. Cô lên tiếng chửi rửa tên chó chết đã phá giấc ngủ của cô.
 - Người đó, chính người kêu tui này đồng ý về Việt Nam mà còn nói.Dũng tức giận chửi
 - Ý, mới nhớ nha. Thui đừng giận mà, hôn cái cho bớt giận nha. Cô mở lời năng nỉ
 - Đúng rúi đó, xin lỗi mà. Bây giờ Rose mới dậy chạy lại năng nỉ.
 - Nhi dậy chưa anh? Cô hỏi
 - Tiểu thư dậy lâu lắm rồi đó chỉ chờ 2 người thui đó. Dũng hầm hực trả lời. Thui bây giờ tui xuống chở 2 người, đồ ăn đã làm xong rồi đó ok. Anh nói xong đi xuống.
 - Cô yêu quý, cô nói con biết lí do về việt nam đi, con thề không nói vs ai đâu mà. Rose đôi mắt tròn xoe với màu xanh lam nhìn cô đầy mong muốn biết lí do.
 - Thôi im, chuẩn bị đi, sắp tới giờ đó. Cô nhanh nhen đem quần áo chạy vào nhà tắm.
 - Cô!!!!!!!!!!!!!!!!!!rose hầm hực lấy quần áo vào nhà tắm thứ 2.

Trong lúc đó, tại sân bay Tân Sơn Nhất có 4 anh chàng đẹp tựa vua quỷ Lucifer đang bước ra khỏi sân bay. Bây giờ mấy đứa con gái ham trai đẹp đang chảy nước mắt rùng rùng khi nhìn vào bọn hấn.

- Đúng là bọn con gái ham trai mà. Anh lên tiếng bực tức
- Đúng đó. Mặt chết mấy kí phần lun đó. Cậu đồng ý lên tiếng.
- Thui giờ về để ngày mai còn đi học. Thiên nói
- Thui về chứ sao. Anh nói
- Mà mai chúng ta học ở đâu? Hấn hỏi
- Thì học ở ngôi trường danh giá nhất chứ sau. Anh trả lời. Mà hình như tên là future development. Anh tiếp tục nói.
- Sao tên trường dài dữ zậy, mà có gần nơi mình ở không đó? Thiên giờ lên tiếng.
- Đương nhiên gần rồi. Anh nói.
- thui giờ về nhà. Hấn trả lời.

Bọn hấn đang đi thì có một người con gái vô cùng xinh chạy lại ôm hấn và hỏi với giọng bực tức:

- Sao giờ mới giờ máy thẳng quý. Biết chị chờ ở đây lâu lắm rồi hông. Lan lên tiếng.

Gt nhân vật

Nguyễn Nhật Lan: em họ hấn, xinh gái giỏi võ, biết chuyện nó và hấn. Võ cũng giỏi, hotgirl của trường hấn tính học

Tiếp

- Thui, em họ, chờ bọn anh à, làm anh hạnh phúc chết được à. Giọng nói mỉa mai của thiên vọng lên.
- Anh kia, chưa đụng chạm nha. Lan tức giận nói
- Thui được rồi, giờ về nhà nói tiếp.

Sau khi bọn hấn đi được vài tiếng thì bọn nó cũng vừa tới. Bây giờ cả rose và cô đang cười nói làm ai cũng quay lại nhìn và nghĩ thầm: Con gái ai mà đẹp quá zậy

Một đám người mặc áo đen chạy tới. một ông già lên tiếng:

- các tiểu thư, các vị đã về rồi. Xe đã chuẩn bị sẵn rồi ạ.

-Chúng tôi học trường nào? Nó lạnh lùng hỏi

- Dạ là trường future development ạ. Ông ta trả lời

- Được rồi. Ông đã chuẩn bị những gì ta kêu chưa. Cô lên tiếng

- Dạ rồi thưa người. ông ta lễ phép trả lời

- Chuẩn bị gì ạ. Rose hiểu kì hỏi

- Nhiều chuyện quá đó cháu cưng.Cô trả lời

- Con nhiều chuyện thì người là bà tám lâu rồi. Rose không chịu thua trả lời

- Thui được rồi, về nhà đi. Nó nói

- Uk. Cô và Rose đồng thanh trả lời

- à, ông nên kêu bọn người của ngậm miệng lại được rồi. Nước miếng chảy ròng ròng rồi kìa. Cô bắt bẻ

- Các người còn không mau ngậm miệng lại đi mất mặt ta quá đi. Ông già tức giận la lên

- Thui ồn ào quá đi, mau ra xe để tiểu thư về nhà. Dũng bực bội nói

- Dạ thưa cậu. Ông ta hoảng sợ nhìn cậu

Bọn nó cùng bọn mặt áo đen đi ra xe và đi về nhà. một ngày nữa lại trôi qua

Hết chap 2 nha

3. Chương 3

Hôm nay là một ngày đẹp trời, bầu trời xanh ngắt, gió thổi nhẹ nhàng làm tóc của ba thiên thần đang đi trên đường bay theo. Và ai thì mọi người đều biết. Bọn nó quyết định hôm nay nghỉ học để tham quan chỗ ở mới. Bây giờ trên tay cô và Rose toàn thức ăn, nước uống. Cô vừa ăn vừa bực tức chửi:

-Ông già kia, ông làm gì phá giấc mộng đẹp của tui vậy hả? Đang mơ đẹp lại bị ông phá á!!!!!!!

-Thôi đi cô nương à, phá giấc mộng của cô hả, 10g rồi mà chưa chịu thức hả, đúng là heo. Dũng bực mình trả lời

- Thui mà cô đã dậy rồi mà, thui đừng giận. Rose nhẹ nhàng khuyên nhủ

-Đúng rồi đừng giận nữa. Nó lên tiếng

-À mà hỏi qua cô kêu bác Thanh kiểm gì vậy. Nó hỏi

-Từ từ con sẽ biết. Giờ đi mua đồ dùng. Cô nói

Quay lại với mấy anh chàng. Bây giờ họ đang ở trường học. Vừa mới bước vào trường thì bọn hắc đã bị tụi gái hám trai từ lớp 10 đến 12 bu quanh.

-Mấy anh ơi anh đẹp trai quá, mấy anh học lớp nào vậy cho em biết đi.Một hs nữ lên tiếng

-Mấy anh ơi, em làm bạn gái mấy anh nha. Hs nữ khác

Và nhiều câu nói khác. Bây giờ mặt mấy cậu nhà ta đỏ như trái gấc chín (xì khói đầu đó), cũng may có người tái giải vây cho, đó chính là hotgirl Nhật Lan khối 11, cô tức giận la lên:

-Mấy tụi bây tránh ra chưa hay tao lột da từng da từng da là áo ấm nha.

Cả đám né ra thành hai đường ngay. Bởi vì tụi hs nữ biết con nhỏ này vô cùng ghê gớm, giỏi võ, gia thế lại hàng khủng. Tự nhiên có một giọng nói vô cùng éo lá phát lên:

-Lan ơi, mấy anh là ai vậy, sao đẹp trai dữ vậy? Giọng nói đó chính là của hotgirl thiên Mai.

Gt

-Thiên Mai: đẹp nhờ son phấn, từng đi phẫu thuật thẩm mỹ, con gái của một ông giám đốc trong nhánh nhà hân. Tính tình thì danh đá, ở nhà giàu nên không xem ai ra gì. Sau này đụng đến nó , Rose và cô nên tán gia bại sản, trên mặt có vài dấu móng tai cào.

Tiếp

-Thì ra hotgirl Thiên Mai, sao hôm nay trang điểm đậm quá vậy, mấy kí phần đó. Lan nói giọng châm chọc.

- Mày. Mai tức giận nhưng muốn giữ hình tượng trước mấy anh đẹp trai nên diu giọng lại.

- Lan à, mình chỉ hỏi vậy thôi mà sao bạn lại nó vậy.

-Ai biết, bạn ăn ở sao mà tui nói vậy đó. Lan trả lời

- Và nè, đừng giả tạo như vậy nữa, tao nhìn mà mắt ỏi gần chết rồi nè. Lan tiếp tục nói

-Thôi, hổng nói vs mày nữa đâu, tao dẫn mấy ảnh vào phòng hiệu trưởng đây bye nha. Lan nói và đi về phía tụi hân

- Ghê nha. Cậu khen Lan

-Chứ sao, chị mà. Lan tự đắc nói

Thôi tới nơi rồi, vô đi.Lan nói

Cả bọn bước vào phòng hiệu trưởng. Hiệu trưởng thấy bọn hân vào nở nụ cười tươi hết sức, nhẹ nhàng hỏi:

-Các thiếu gia tính học ở lớp nào ạ, để tui sắp xếp.

-Ông đã sắp xếp rồi phải không, vậy chúng tui ở lớp đó. Hân lạnh lùng nói làm hiệu trưởng lạnh cả xương sống.

-Dạ. Hiệu trưởng sợ hãi trả lời.

-Vậy còn Thiếu gia Phong Hàn. Ông hỏi

-Phong Hàn cũng học chung hay riêng đây? Anh hỏi

-Đương nhiên học chung rồi, ở học riêng bị đám gái đó bắt cóc sao.Cậu trả lời

-Vậy các thiếu gia học chung tiểu thư Nhật Lan nha. Ông mừng rỡ nói

-Ok. Bọn hân vô cùng đồng ý

-Lớp của các vị là 12A1 đây A.ông hiệu trưởng trả lời

Giới thiệu tí về ngôi trường nha

Trường có 4 dãy A,B,C,D được xếp theo thứ bậc xã hội. A,B là dãy cho thiếu gia, tiểu thư của các tập đoàn lớn.B là dãy cho học sinh bình thường, C dành cho hs nhận học bổng nhưng trường này khác với mấy trường kia là học sinh nhận học bổng được nhà trường rất mật yêu thương, giúp đỡ.

Tiếp

Khi bọn hân đang chuẩn bị vào lớp thì có 4 đứa con gái đi tới nói giọng ổng a ổng ọ làm bọn hân phát bực. Có một nhỏ to gan đến ôm cổ hân, ổng ọ nói:

-Anh lạnh lùng, em đẹp nhất trường này đó, em muốn anh làm bạn trai em.

-Tránh ra. Hân lạnh lùng yêu cầu

-Không tránh anh làm gì em nào. Cô ả trơ chèn trà lời

Rồi một cái tát được đặt trên mặt ả, không phải hân đánh mà là do hotgirl Nhật Lan của ta tát.

-Mày trơ chèn vừa vừa thôi chừa ta với. Lan tức giận quát

-Mày dám tát tao, tao sẽ mãi nhớ cái này. Mai hậm hực nói rồi cùng 3 con nhỏ hám trai đang lượn tiết chạy đi

Và cả đám bước vào lớp, bà cô kêu bọn hấn giới thiệu mà có mình Phong Hàn ôm hết giới thiệu:

-Hello, mình là Phong Hàn, còn anh chàng đẹp trai mà lạnh lùng là Thiên Dương, còn anh chàng cao ráo đẹp trai kế bên là Thiên Thành, còn anh chàng có mái tóc đỏ chói là Mạnh Thiên.

-Rồi được rồi, chỗ bọn em ở đâu. Hấn nói

-À các em tự chọn đi. Bà cô giọng sợ sệt đáp lại

Còn bọn con gái vừa nghe tới đó là la làng lên. Đứa nào cũng kêu bọn họ ngồi kế bên nhưng lại thất vọng. Bọn họ chọn 4 chỗ trống ở mỗi dãy mà ngồi. Và tiết học trôi qua.

Trở về với các thiên thần của chúng ta. Bọn họ vừa shopping xong bước ra khu mua sắm. Tay ai cũng cầm một đồng bánh. Rose và cô đang gồng một đồng socolate mới mua vào miệng. Rose đang đi thì ào. Một màn mưa màu nâu đáp trên người Rose, thủ phạm là một chiếc xe Zenvo ST1, nó đang dừng lại, anh bước ra với vẻ mặt hối lỗi. Rose tức giận chửi túi bụi anh:

-Tên chó kia, mày chạy hồng thấy đường, thấy mày làm chị mày ra nông nổi này chưa.

-Ê, cô kia, nhìn cô xinh như vậy mà thiếu lịch sự quá đi. Anh tức giận nói lại

Cả hai cãi lộn làm cả bọn hấn phải dừng xe lại chạy lại coi và bọn nó đi lại.

-Có chuyện gì vậy Thiên Thành. Cậu chạy lại hỏi

-Rose chuyện gì vậy con. Cô đi lại hỏi

-Cô coi đi, hấn chạy xe mà hồng có mắt, chạy sao làm nguyên đồng nước bay vào con nè. Rose khóc kể lẽ

- Mà còn hồng xin lỗi con kìa. Rose khóc lên. Sau khi nghe xong Dũng tức giận;

-Ê cậu kia, làm người ta sao không xin lỗi hả.

-Anh làm gì kì vậy, sao làm vậy rồi không xin lỗi người ta, thấy người ta đẹp lắm hông. Cậu mắng anh

-Ê mày theo bạn mày hay người đừng vậy. Anh tức giận trả lời

-Nghe mới nói biết người ham gái rồi. Cô nói nhìn cậu bằng cặp mắt chiu mến(2 cái đại bát chĩa vào cậu)

-Thui, không có gì, zề. Nó và hấn đồng thanh

Rồi cả hai người nhìn nhau, những mảnh kí ức bắt đầu trở lại. Lúc sau, cô nhìn hấn làm cô hết cà hờn và nghĩ thầm: “ Thiên Dương, sao hấn lại ở đây, trùng hợp, người không hô danh làm cho cháu gái ta phải đau khô, đẹp trai còn hơn trên hình nữa”. Kết thúc dòng suy nghĩ, cô lên tiếng:

-Không sao rồi, về thôi.

-Cô, sao tha cho tên này được. Rose tức giận nói

-Thôi về, mai còn đi học nữa. Cô lại nói

-Đúng đó, về thôi. Nó lên tiếng

Trong lúc mọi người đang cãi nhau thì có 2 người đang kết bạn với nhau.

-Xin chào, tôi tên Mạnh thiên, còn bạn. Thiên nhìn Dũng hỏi

-Hoàng Dũng, mà đừng gọi đây là bạn. Hình như cậu nhỏ tuổi hơn tui thì phải. Dũng trả lời

-Cái gì, tui 18 tuổi còn you bao nhiêu. Thiên nói

-Trời em trai à, anh năm nay tròn 20 rồi nhá. Dũng cười nói

Nói rồi Dũng đi lại chỗ tụi nó, xách đồ đi về.

Còn lại tụi hấn đứng lại nhìn. Ai cũng có suy nghĩ của riêng mình và mong gặp lại tụi nó.

Sáng hôm sau là ngày tụi nó đi học nhưng Rose và cô nướng tới 8 giờ luôn làm cả đám trên hết tiết 1.

-Tại hai người đó nướng dữ làm chi giờ trễ rồi đó. Dũng phàn nàn

-Thui mà, xin lỗi mà. Giờ vô phòng hiệu trưởng thôi. Cô dịu dàng nói

-Ok. Cả đám đồng thanh

Bọn nó đến phòng hiệu trưởng.

-Cóc... cóc, hiệu trưởng có trong đó không. Cô hỏi

-Ai đó, mời vào. Ông hiệu trưởng nói

Bọn nó vừa mới vô thì thấy hiệu trưởng đang kí kết. Ông ngẩng đầu lên thì thấy tụi nó thì vội vàng chạy ra, quỳ xuống:

-Tham kiến tiểu thư, mọi người vừa về ạ, phòng học đã chuẩn bị xong, xin mời mọi người về phòng học. Cậu Dũng thì vẫn học chung với mọi người. Ông nói

-Thui được rồi giờ về lớp. Nó nói

-Mà ở đâu. Nó lại hỏi

-Dạ, lớp 12A1 đây ạ. Ông trả lời

-Được rồi. Nó nói

Đi một lúc thì tới lớp, cũng là lúc tiết bà cô chủ nhiệm mới đến. Bà đến và thấy tụi nó thì hỏi:

-Các là ai?

-Dạ tụi em là học sinh mới của lớp này ạ. Cô lễ phép trả lời

-Zậy hả, vậy các em chờ chút nha. Cô hiền từ nói

Bà cô bước vào phòng, cả phòng học im lặng đến phát bực, bà nói :

-Hôm nay lớp ta có hs mới.

- Ai zậy cô? Trai hay gái. Một hs hỏi

-Thôi khỏi bàn luận, các em vào đi.

Khi nghe zậy tụi nó bước vào. Lớp nó bỗng dưng náo động lên. Trai thì nước miếng rùng rùng, gái thì xiêu lên xiêu xuống bởi sắc đẹp của Dũng. Bây giờ bọn hấn bực bội bỏ giấc ngủ mình ngược lên và ai nấy đều bất ngờ.

-Các em giới thiệu về mình đi. Cô lên tiếng

-Zạ, để em giới thiệu hết cho. Cô nói

-Uk. Bà cô nói

-Xin chào các bạn thân yêu, mình tên là Băng Ngọc, còn cô bạn đứng kế bên tui là Băng Thư, tên gọi bình thường là Rose, cô bạn mặt như thiên thần mặt lạnh như nước đá là Mai Hoàng Băng Nhi, anh chàng đẹp trai này là Hoàng Dũng.

Khi giới thiệu cô cố tình đọc cả họ và tên nó để nói cho hấn biết. Khi nghe thấy tên Mai Hoàng Băng Nhi thì hấn và Lan giật cả mình và không tin tai mình nữa.

Hết chap 3

Mọi người yêu quý vì nhà mình rất khắc khe nên mình chỉ có thể viết vào thứ 6, 7 vs cn thui. Mình rất xin lỗi nhiều

4. Chương 4

Hắn lúc nghe tên nó cũng rất bất ngờ nhưng không thể hiện ra ngoài. Lúc này hắn thầm nghĩ: “ Có thật là em không? Sao em thay đổi nhiều quá vậy? Còn lúc này Lan nhìn mặt nó mà cười, nghĩ thầm: “ Nhi bạn đã đẹp lên thì phải, không phải nói bạn bây giờ quá đẹp mới đúng? Mỗi người một ý nghĩ. Cô nhìn mặt hắn ngơ ngác thì cô muốn bật cười nhưng đang ở trên lớp cô ráng nhịn.

-Thôi được rồi cô, giới thiệu vậy là đủ rồi. Chỗ ngồi . Bây giờ nó lên tiếng, nó biết tất cả những gì cô nghĩ vì nó đã cho người điều tra những gì cô nó kêu ông già đó điều tra.

-À để cô xem coi các em thích hợp ở chỗ nào đây. Bà cô suy nghĩ

-Thui, không cần đâu cô, tự tui con tự kiếm chỗ. Cô nói

-Ồ cũng được. Bà cô gật đầu đồng ý

-Vậy cảm ơn cô. Cô cảm ơn bà cô rồi kéo cả đám xuống chỗ bọn hắn. Bây giờ bọn con gái ai cũng liếc xéo, liếc xỏ tui nó. Còn bọn con trai thì buồn bã. Tới nơi cô suy suy để chọn chỗ cho phù hợp. Một lúc sau, cô cười lên một cái(rất gian nha) rồi:

-Hoàng Dũng, ông ngồi với cậu này nha.

-Rose con ngồi với anh hồi qua nha. Lúc mới nghe xong Rose choáng váng rồi nhỏ hung dữ phản đối:

-Cái gì, mơ đi đi, con không ngồi với tên không có mắt này đâu.

-Ê tui có tên đằng hoàng nha. Thiên Thanh nghe Rose nói vậy tức giận

-Ê tui chưa đụng chạm anh nha. Rose trả lời lại

-Con không nghe lời ta hả??????????? Cô nhẹ giọng ôn tồn hỏi

-Dạ, được thưa cô. Mặt Rose vừa nghe tới đó cắt không còn giọt máu, vâng lời ngồi xuống.

-Còn con Nhi, con ngồi với Thiên Dương nha. Cô nhìn nó chớp chớp mắt.

-Dạ. Nhi trả lời ngắn gọn làm cô hơi buồn.

Cô nghĩ thầm: “ sao Nhi không phản bác ta? Hay nó biết ý định của mình rồi? Nếu vậy là mình chết rồi..huhu”

-Vậy ta ngồi với cậu bé trai kute này rồi. Cô nói

Bây giờ tui nó vào chỗ hết rồi, giờ học bắt đầu. Trong giờ học, Thiên hỏi Dũng nhiều thứ khiến anh rất bực

-Anh kia, sao anh nói 20 mà sao vào đây học ạ. Thiên hỏi

-Tui học ở đâu kệ tui chứ. Anh tức giận trả lời

-Hỏi cho biết thôi. Thiên nói

-Cậu hơi vô duyên nhen, tui với cậu chưa quen bao lâu mà hỏi. Thôi học đi. Anh nói

Thiên hơi buồn nhưng không sao thiếu gì cơ hội. Những ý nghĩ của Thiên hơi bị đen tối nhìn người bên cạnh. Còn Rose và anh như oan gia, chửi nhau từ tiết đầu tới giờ.

-Anh kia, né ra coi, sao xích lại gần tui dữ vậy. Rose tức giận nói

-Ê, bàn này mỗi người một nửa mà. Anh tức giận nói

-Kệ tui, tui là con gái má, phải nhường tui chứ. Rose ngang ngược cãi lại

-Thiệt không đó trời, con gái như vậy đó hả. Anh than trời trách đất

-Ê, anh kia, ta xinh đẹp, hiền thực hết sức à. Rose tự tin nói

-Đẹp thì có đẹp thiệt, nhưng hiền như sư tử hà đông đó. Anh tự mãn cười

..... và còn nhiều nữa nhưng đa số là chê nhau không hà. Còn nó và hần, từ lúc ngồi chung với nó, hần rất muốn ôm nó vào lòng mà nói nhiều điều mà bao nhiêu năm nay muốn nói nhưng hần lại không dám nói vì những gì hần làm với nó. Bây giờ hần đang ngắm nó ngủ. Còn nó, từ lúc ngồi chung với hần thì nó không dám ngước cái mặt nhìn hần. Nó sợ, sợ khi nhìn mặt hần nó lại không kiềm lòng mà lại để trái tim đồng băng của mình rạn nứt. Còn cô thì chăm chú nhìn biểu hiện của hai người mà cười cười như con điên. Và cô không phát hiện ra này giờ biểu hiện của cô đã bị một người thu vào tầm mắt. Cậu nhìn cô cười cười như thiên thần làm lòng mình ấm áp vô cùng và lạ thường. Cậu chưa bao giờ có cảm giác này kể từ khi người con gái, học trò xuất sắc của mẹ mình đi. Rồi bỗng nhiên cậu cười, nghĩ: “ hình như mình lại nhớ về chị ấy rồi”. Từ xa có một người đã thấy hết tất cả . người đó chính là Mai. Cô ta tức giận chạy về lớp, kể với đám con gái kia. Giờ ra chơi tụi nó đang đi thì bị đám con gái lạ mặt chặn đường. Con nhỏ mặt chết mẩy lớp phấn lớn giọng hỏi:

-Bọn mày là ai mà dám cướp bạn trai tụi tao?

-Đúng đó, tụi con nhà nghèo mà cũng muốn thành phượng hoàng hả? Con nhỏ tên Như lên tiếng(vì tụi nó nhờ hiệu trưởng đảm bảo thân phận không bị lộ nên giả làm con nhà nghèo vào trường nhờ học bổng)

-Tụi bây cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga hả. Nhỏ này tên Diệp

-Xấu xí zậy mà đòi cướp chồng bọn bạn hả. con nhỏ này tên Hồng

Gt tiếp mấy con nữ phụ nè.

Con nhỏ tên Hồng, cha là giám đốc một công ty xây dựng. Như thì cha cũng là giám đốc của một chuỗi nhà hàng ở Việt Nam. Diệp em gái của con nhỏ Mai.

Tiếp

-Ê, nói chuyện cho đàng hoàng nha. Ai cướp chồng của bọn cô chứ. Rose hậm hực nói

-Còn ai nữa, anh Dương, anh Thiên, Anh Hàn là của bọn tao. Mai nói lớn tiếng

-Ê mấy con điên kia, né ra cho bọn tao đi. Phiên phức. Rose tức giận nói

Rồi một cái bạt tay của con Mai in trên mặt của Rose. Bọn nó, nhất là nó rất tức giận nhưng cô lúc đó nở nụ cười gian tà.

-Zậy hả, zậy cho tụi tui xin lỗi, bọn tui không biết bọn họ là bạn trai của tụi cô, zậy từ nay bọn tui sẽ tránh xa. Cô nhẹ giọng nói và lấy tay mình nắm tay của con Mai

-Zậy thì được, thui bọn mày chúng ta đi. Mai nói rồi bọn nhỏ bỏ đi. Nãy giờ thì tui hần đã chứng kiến tất cả. Bọn hần vô cùng tức giận:

-Bọn nhỏ đó quá đáng. Anh tức giận nói

-Nhưng tại sao bọn nó lại không đánh trả lại zậy. Lan nghi hoặc trả lời

-Ai nói, bọn nó không đánh trả. Cậu nói

-Thôi đi, đánh trả hồi nào. Thiên hỏi

-Hồi nãy mọi người thấy Ngọc nắm tay của con Mai không? Cậu nói

-Uk có thấy thì sao? Mọi người hiếu kì

-Thì lúc đó cô ta đã dính độc rồi đó.cậu nói

-Cái gì, sao0 có thể, con Mai cũng là một người đứng đầu về độc dược thế giới ngằm ở Việt Nam mà. Lan không tin những gì cậu nói

-Vì thế em mới nói, trên cả thế giới chỉ có 2 người đứng đầu thế giới về độc dược. Cậu lại nói

-Một là em . hần bây giờ lên tiếng

-Chẳng lẽ người mà mọi người muốn nói là..... Mạnh Thiên hà hốc mồm

-Mọi người sao zậy. Lan hiểu kì hỏi

-Zậy là đúng rồi, lần đầu ta gặp họ đúng là có 3 nữ 1 nam. Anh lên tiếng

-Zậy cô ta gặp phải tử thần rồi. Hấn lên tiếng nói

-Mọi người. Lan la lên

-Cái gì. Hấn hỏi

-Mọi người nói cái gì em không hiểu. Lan nói

-À, là trong thế giới ngầm có 2 bang đùng đầu. Em biết chuyện đó mà. Hấn lên tiếng

-À, hình như tên là Blood Angles, còn Devil mission là do anh quản lí mà. Blood angels thì nghe nói rất tàn độc, nhẫn tâm, chỉ cần ai không nghe theo ý họ là cả gia đình hay gia tộc của họ phải trả giá = cái chết. Người đứng đầu của bang đó luôn đeo mặt nạ. Có ba người đứng đầu. Và người bọn họ sợ nhất là chị ba của Blood Angles, một người rất giỏi về độc dược, lúc hiền như thiên thần, lúc thì như ác quỷ. Quan hệ lại rộng nữa nên không ai dám động vào nữa. Đừng nói là Nhi và bạn cô ấy là người bang đó nha. Lan nói mà như không tin

-Đúng. Cậu nói

-Sao em biết được. Anh lên tiếng

-Em có thể ngửi mùi độc dược rất xa. Cậu nói

-Thì ra là zậy. Hấn lên tiếng.

Bọn hấn đang nói chuyện thì nghe tiếng bước chân nên vội nấp vào vì sợ mấy con nhỏ hám trai. Nhưng bọn họ lại không ngờ người lên là cô và Dũng. Vừa lên thì cô đã phát hiện ra họ nhưng cô suy nghĩ cái gì đó nên giả bộ không biết. và cô cố tình nói lớn với giọng vô cùng tức giận

-Dũng anh hãy điều tra về tụi dám tát rose cho em.

-Đương nhiên, dám đụng vào tiểu thư chỉ có con đường chết. Dũng nói. Nhưng mà cô đã cho cô ả đánh loại độc nào zậy? Anh hiểu hỏi

-Thôi anh không nên nhiều chuyện. cô nói lạnh lùng

-À, anh mau đi điều tra đi, Nửa tiếng nữa phải có. Cô nói

-Vâng. Dũng đi xuống

Bây giờ cô móc con samsung galaxy S4 ra gọi cho ai đó. Rồi cô cười nói

-Anh hai. Em nè

-Mọi thứ vẫn đang theo kế hoạch. Cô vui vẻ khoe với anh mình

-Em nghĩ Rose không nghi ngờ đâu nhưng còn Nhi thì em không chắc đâu. Cô nói

-Mà anh nè, Rose vừa mới bị một con nhỏ tát, anh hãy trả thù cho nó đi. Cô nói

-Dạ anh đừng lo tất cả em đang trong tầm tay em. Cô lại tiếp tục trả lời

-Được rồi em sẽ cẩn thận mà, đừng lo, cô giáo không biết em về đâu, mà bây giờ cô ở bên Anh mà. Cô lại nói với anh mình trong điện thoại.

-Dạ, em sẽ kêu Goddess về, dạ tối nay em sẽ gọi. Cô trả lời

-Thôi được rồi giờ em phải về lớp rồi bye anh. Cô nói rồi cúp máy, cô đi xuống mà trên miệng vẫn còn cười.

Bây giờ họ đi ra khỏi chỗ nấp. cậu lên tiếng

-Bây giờ em có thể cam đoan bọn họ là người của Blood angles đó.

-Bọn anh biết. Giờ thì làm sau đây, hai bang Boold Angles với Devil mission chúng ta luôn đối đầu, mà đáng lẽ nếu bọn họ biết chúng ta học ở đây thì bọn họ phải tìm chỗ khác học chứ. Anh không biết tại sao họ lại học ở nơi này nữa

-Hình như con mai tời số rồi. Lan bây giờ cười lớn lên

-Em hình như rất vui khi nhỏ đó bị thương thì phải. Hấn bây giờ lên tiếng

-Chứ sao, ai biểu ả biết chọn đối thủ quá chi, haha. Cô cười lớn

-Nhưng không biết kế hoạch của cô ta là gì nhỉ? Cậu hỏi

-Ai biết. Anh lên tiếng

-Nhưng em thấy cô gái đó rất quen. Lan nói

-Cái gì, rất quen, em có nhìn lầm không đó. Anh hỏi

-Không có đâu, Băng Thư cũng quen nữa. Cùng cái anh đó cũng quen lắm. Lan nói

-Zậy em thấy giống ai. Hấn nói

-Băng Thư thì giống như Rosace lắm đó. Còn anh Dũng thì giống như Lucifer. Còn Ngọc thì giống như chị Huli lắm đó. Lan nói

-Không, bọn họ đã chết rồi mà. Cậu nói

-Giã chết cũng được mà. Anh nói

-Thôi không nói nữa, giờ về lớp học thôi. Thiên nói

-Được rồi. Lan và anh đồng thanh trả lời

Bây giờ bọn họ trở về lớp, đang chuẩn bị vào lớp thì bọn con Mai đi lại, con Mai ổng a ổng ọ nói:

-Chào mấy anh yêu, mấy anh đang vào lớp à?

-Uk. Cậu nói

Đang nói thì con Mai tự nhiên mất thân bằng té xuống, cậu nhanh nhẹn đỡ cô ta.

Bọn nó ngồi trong lớp đã chứng kiến tất cả. Cả lũ cười lên vì chất độc đã phát huy tác dụng. Nhưng không hiểu vì sao mà cô ta lại có thể đứng dậy nói cười với bọn hấn

-Cô, chẳng lẽ độc cô dỡm hả? Rose hỏi

-Đương nhiên không phải rồi, ta cũng không hiểu nữa, kì lạ thật ta dùng đúng mà. Cô thấy rất lạ khi độc được của cô không phát huy tác dụng tí gì cả.

-Hay có ai đã giải độc rồi?. Nó lên tiếng

-Không thể, độc này chỉ có ta giải được thôi. Cô nói

-Thật không, nghe nói anh tư của Devil mission cũng giỏi độc được lắm đó. Dũng nói

-À. Cô nói cũng có vẻ tức giận

-Gì zà cô. Rose hỏi

-Không có gì. Cô nói

-Thật không, zậy bọn hấn là họ phải không? Nó hỏi

-Uk. Bọn họ dám xen vào chuyện của ta, ta phải dạy cho họ một bài học mới được. Cô nói

-Cô và chị nói về cái bọn con trai luôn chống đối chúng ta hả? Rose hỏi

-Uk, cái bọn đáng chết đó. Cô nói

-Zậy chúng ta phải làm gì. Dũng nói

-Phải xử bọn họ thôi. Nó nói

-Zậy cũng được, dám xen vào chuyện ta hử, cho chúng bây chết, hihi. Cô nói rồi cười

-Vậy anh Dũng anh mau kéo em tới đây đi. Nó lạnh lùng nói

-Ok. Dũng đồng ý

-Thôi bọn hấn vô kìa về chỗ thôi. Cô nói

Lúc này cậu nhìn thấy con Mai té thì biết độc phát tác rồi nên dùng thuốc của mình giải độc cho cô ta. Cô ta sau khi được giải độc thì bật dậy, mặt đỏ cảm ơn cậu. Rồi cô ta kéo cả đám con gái hám trai đi.

-Thật không ngờ thuốc giải của em tốt dữ nha. Anh nói

-Chứ sao, tâm huyết của em mà. Haha. Cậu tự tin nói

-Hử, hay tai độc được dễ phá quá. Lan nói

-Chắc vì vậy quá. Anh châm chọc

-Thôi nha, tài độc được của ta cũng giỏi lắm nha. Cậu tức giận nói

-Thôi vô lớp, cô tời kìa. Hấn nói

-Uk, vô lớp đi. Thiên nói

Bọn hấn quay lại chỗ ngồi mà nhìn bọn nó không chớp mắt. Mỗi người đều một ý nghĩ. Nhưng không phát giác được âm mưu của bọn nó.

Hết tập 4

5. Chương 5

Và điều mà mọi học sinh mong đợi nhất của một ngày là tiếng trống kết thúc ngày học cũng reng lên. Mọi người vui vẻ thu dọn đồ đạc để chuẩn bị đi về. Và đối với bọn nó giờ này là giờ để trả thù cái bọn phá đám đó. Bây giờ ngoài trường đã có biết bao nhiêu người của Blood Angles chờ ở ngoài đó. Còn bọn hấn không hay biết gì về kế hoạch của các thiên thần đối với mình. Khi đi ra, bọn hấn mỗi người một chiếc mô tô phóng về nhà. Nhưng bọn hấn là ai chứ, là những người đứng đầu của Devil mission, nên việc nhận ra người của Blood angles là việc rất dễ dàng. Rồi bọn họ quyết định rẽ sang một cánh đồng, nơi đó là một trong căn cứ của bang. Tới nơi, bọn hấn xuống xe và chờ người tới. Cuối cùng người của bọn nó cũng tới. Hấn nhếch môi cười khinh bỉ:

-Nghe nói người của bang Blood Angles trung thành lắm mà mà sao bây giờ đi theo ta như chó theo đuôi.

-Người, bây giờ ta sẽ đưa người cháu diên vương, đồ nít ranh mà dám hỗn láo với ta. Ông già lúc trước ở sân bay nói

-Thì ra là một ông già, zậy chú ơi về nhà đi đừng ở đây coi chừng bệnh tim tái phát chết tại chỗ sao, bọn này không có chỗ chôn cất người đâu đó, haha. Anh lên giọng nói

-Đúng đó chú ơi, về nhà đi coi chừng tăng song máu chết giờ. Cậu hùa theo nói

-Anh Thiên Thành với anh Phong Hàn nói đúng đó, bác ơi về đi, già còn đánh nhau hỏng tốt đâu. Lan giọng quan tâm nói

-Bọn mày, mọi người lên. Ông ta ra lên lệnh

-Dạ. Cả đám người của nó xong lên

-Zậy các người tấn công trước đó nha. Anh nói

-Anh Dương, đánh như thế nào. Cậu hỏi hấn

-Đánh cho bọn họ gãy một tay thôi. Anh lạnh lùng nói

Rồi bọn hắn xông vào, chỉ 10 phút sau bọn hắn giải quyết xong đám lâu la . Giờ chỉ còn mình ông già ở đó.

-Ông già, tôi đã cảnh báo rồi mà không chịu nghe. Bây giờ đừng trách sau chết không được sống không xong nha. Haha. Cậu cười lớn và phi một cây kim về chỗ ông ta

Cũng may cho ông ta bọn nó này giờ quan sát tất cả nên chạy ra giúp ông ta nếu không ông ta đi đời rồi.

-Ê, không ngờ anh tư của Devil mission lại nhẫn tâm như vậy nha, người già mà cũng không tha. Ôi zậy cũng là quân tử sau. Cô bay ra đỡ cây kim, lúc này cô đang đeo một cái mặt nạ được là theo hình con bướm, trên mặt nạ đính rất nhiều đá quý, mĩ mai nói

-Trời ơi, người coi đi, chị ba của Blood angles đi lấy đông hiếp yếu mà bây giờ lại nói người ta. Hê không ngờ nha. Cậu cũng không thua, mĩ mai chọc lại

-Cái này do các vị tự chuốc thì nói làm sao được đây, tui không chịu trách nhiệm đâu. Cô cười nói

-Trời tụi tôi có xen vào chuyện của Boold angles đâu mà cô nói. Anh giả bộ thắc mắc hỏi.

-Đúng đó, tụi tôi có đụng chạm tới bang mấy người đâu mà nói. Lan đồng tình với anh

-À, cái vụ này..... à, thì chuyện gì các người không cần biết. Cô cứng họng không nói được

-Cái gì, chuyện gì không nói được đây. Anh hỏi

Bây giờ Rose bước ra thấy cô mình đang thua nên bay lại giúp. Bây giờ cô đang đeo chiếc mặt nạ có hình ngôi sao che đi nửa khuôn mặt, cao giọng nói:

-Chuyện gì thì kệ tui tôi chứ, Devil mission không có quyền xen vào.

-Hừ, cô không nói lẽ bọn tôi xen vào thì sao? Câu hỏi của cậu làm Rose cứng họng

Bây giờ tới anh Thiên đi ra, anh cũng đeo mặt nạ hình con chim đại bàng ôm cả khuôn mặt nhìn cực kì đẹp. Anh nói

-Thôi các vị đừng cãi nhau nữa, đại tiểu thư bực rồi kêu các vị đi về.

-Zậy còn bọn họ thì sao đây, định bỏ người của các vị lại à? Anh nói

-Ông già, kêu người đem mọi người về. Cô nhìn cặp mắt hình viên đạn lại cho ông già đang ngồi dưới đất

-Dạ dạ, tôi sẽ kêu liền. Ông ta khi được chiêm ngưỡng ánh mắt đó thì sống lưng lạnh rung, mồ hôi hột chảy rần rần.

-Thôi đi về, còn các người hãy đợi đó, sẽ có ngày ta làm cho các người phải hối hận. Cô tức giận nói

-Được bọn tôi sẽ đợi. Cậu nhanh nhẹn đáp

Rồi bọn nó đi về. Bọn hắn ở lại tận hưởng chiến thắng của mình. Và bọn họ nói chuyện với nhau.

-Hình như em đoán sai rồi Lan à, họ chắc chắn không phải các cậu ấy đâu. Hắn nói

-Em không tin, chắc chắn các bạn ấy. Lan chắc chắn nói

-Làm sao em biết được chứ, em còn không thấy sao, bọn họ còn kêu người đến đánh chúng ta kìa, zậy mà là bọn họ sao, anh không tin đâu. Anh lên tiếng

-Em cũng thấy zậy đó, lúc nhỏ các bạn ấy dễ thương gần chết, nhất là chị Huli đó, nhẹ nhàng ngoan ngoan đâu ai như bọn họ thô lỗ cộc cằn. Cậu nói

-Cái gì Rosace mới là dễ thương nhất. Anh phản bác ý kiến của cậu

-Hai người sai hết rồi, anh Lucifer mới dễ thương nhất. Thiên cũng tham gia vào tranh luận

-Im lặng. Hắn tức giận quát cái đám lo Choi như con dòi ở bên kia

-Em có cách rồi. Lan nhảy cẫng lên khi nghĩ ra cách gì đó

-Em có cách gì, nói ra nghe xem. Hắn nhìn Lan nói

-Là zậy nè, không phải bọn họ nói chúng ta giúp bằng con Mai là chống lại họ sao. Lan trình bày

-Uk, thì sao? Anh hỏi

-Zậy chúng ta cứ xen vô chuyện của bọn họ, làm bọn họ tức giận là được. Lan lại nói

-Để làm gì chứ. Cậu hỏi

-Mọi người quên rồi hả? Không phải lúc nhỏ hể chúng ta làm phật lòng mấy bạn ấy thì bọn họ đều đi mét mẹ chúng ta sao? Lan trình bày ý kiến và cái tật hay mét lúc nhỏ của bọn nó

-Zậy để bọn họ giận lên rồi đi mét mẹ chúng ta thì chúng ta có thể biết bọn họ còn sống hay đã chết. Hấn nói

-Zậy cũng được, không ngờ Lan nhà ta nay thông minh đột xuất nha. Anh nói

-Chứ sao. Cô tự hào nói nhưng lúc sau thì hiểu mình bị chọc thì lớn tiếng nói:

-Ê anh kia, em thông minh sẵn rồi nha, anh dám nói em ngu nè. Anh đứng lại đó. Rồi bỗng nhiên điện thoại Lan reng lên, Lan dừng lại bắc máy thì nở một nụ cười mà nói những câu làm bọn hấn da gà da vịt nổi lên hết.

-Alo, anh hả. Cực kì nhẹ nhàng

-Dạ, em đang ở với mấy anh họ em. Dịu dàng trả lời

-Dạ, cái gì ngày mai anh về. Bán kính 100 km còn nghe thấy

-Dạ, ngày mai em chờ anh. Dạ bye anh. Chúc anh ngủ ngon.

Rồi cô cười như điên và lẩm bầm một mình như con điên. Còn bọn hấn này giờ mới chịu buồn cái tay xuống vì chấn động hồi nãy.

-Hahahaha, anh iu ngày mai zề, anh iu ngày mai zề, hahaha. Cô vẫn tự kỉ

-Lan, em bị gì vậy. Hấn hỏi

Nhưng Lan đang ở trên mây nên hấn nói gì cũng bay đi hết. Hấn thấy Lan cứ cười làm hấn tức như điên.

-Lan, tỉnh lại. Bây giờ chất giọng trầm ấm của anh Thiên ngân lên làm người ở cách xa 100km y như Lan cũng nghe thấy ngân lên.

-Dạ, anh kêu em. Lan hỏi

- Em bị gì đó, thấy Dương kêu em này giờ mà em không nghe gì hết zậy hả, tưởng em chết đứng tại chỗ.

-Dạ, tại em vui quá mà, bạn trai em sắp về òi. Lan khoe với bọn hấn

-Em cũng có bạn trai hả, chắc anh đó khổ chết quá à. Anh châm chọc Lan

-Ê, em thù mị nét na gần chết mà. Há, ai biểu mấy anh không biết thưởng thức cái đẹp chi. Lan hằm hực nói

-Thôi, zậy kế hoạch em là gì, nói tiếp đi. Hấn hỏi

-À, theo em nghĩ muốn kế hoạch thành công thì các anh phải làm người yêu của bọn con Mai đi. Lan nói

-Cái gì, làm người yêu của bọn chảnh chệ ấy ư, mơ đi cưng. Anh nói

-Được em với anh Thiên đồng ý. Cậu nói

-Cái gì, mà tại sao em đồng ý zậy? Anh hỏi

-Em muốn biết chị Huli còn sống hay không để lâu hi vọng càng nhiều thất vọng càng đau. Cậu nói và ánh mắt hướng về nơi xa xăm nào đó của quá khứ.

-Uk, anh thấy cũng có lí, zậy 3 chúng ta sẽ tham gia trò chơi này. Anhy nói

-Zậy bọn si tình này phải cặp với ai zậy. Hấn hỏi

-Zạ, anh Thành thì với con Như đi, anh Thiên thì con Hồng, còn cưng là con mai đi. Lan cười khoái chí về mấy cặp cô tạo ra.

-Uk, được mà làm sao của mấy con nhỏ đó. Anh hỏi

-Anh đừng lo, bây giờ anh Thành gọi cho con Như đi, số nó nè 01224788384. Rồi anh nói muốn gặp nó tối nay 8 giờ gặp ngoài bờ sông Sài Gòn. Còn anh Thiên gọi con Hồng đi, số nó là 01863162203 đó, nói nó hẹn nó 8 giờ ở nhà hàng Starnight đi. Em nè Hàn, số con mai nè 0925384082 đó, hẹn nó 8 giờ ở đây đi, chút ta sẽ trang trí lại được rồi.

-Uk, dậy mấy anh gọi nha. Cả ba người chuẩn bị gọi thì Lan cốc đầu lần lượt 3 người

-Ui da, em làm gì ạ, sao cốc đầu tui anh, đau muốn chết. Anh lên tiếng chửi rửa

-Ai biểu mấy anh ngu chi, gọi từng người một thôi. Anh Thành gọi trước đi. Lan ra lệnh

-Uk, để anh gọi. Anh trả lời

Anh đang gọi cho con Như, con nhỏ này xài nhạc chuông Vì sao của Khởi My. Rồi giọng nói ổng ọ vang lên:

-Alo, ai vậy.

-Anh Thành nè em. Anh trả lời

-Dạ, anh Thành hả. Làm sao anh biết số em vậy. Con Như hiểu kì hỏi

-Lúc anh gặp em buổi trưa hôm nay anh đã bị em say nắng rồi nên anh hỏi Lan số em. Anh nói mà ai cũng mắc ới hết ráo

-Dạ... anh nói. Con Như ngạc nhiên cực độ, không tin vào tai mình

-Nếu tối nay em rảnh tới bờ sông Sài Gòn đi, anh đợi. Anh nói

-Zạ, nhất định em sẽ tới. Như vui vẻ trả lời

-Lúc 8 giờ nha em. Bye em nha. Anh nói giọng cực kì mắc ới

-Trời anh Thiên, anh diễn kịch hay quá à. Lan vỗ tay khen thưởng anh

-Đúng đó, anh làm cả đám mắc ới quá. Câu nói

-Thôi được rồi tới lượt anh đó Thiên. Lan nghiêm giọng nói

-Được rồi. Thiên nói

-Mà anh được không đó, anh đừng cố gắng nha, em biết anh không có hứng thú với con gái nên em không ép nha. Lan cười nói

-Em cưng à, tuy anh không hứng thú với con gái nhưng kĩ năng của gái của anh không thua nhóc Hàn đâu đó. Thiên tự tin khen mình có cái tài của gái đỉnh

-Uk, để coi anh của con Hồng sao đã. Lan nói

Anh cũng giống Thành chờ con Hồng nghe điện thoại, con nhỏ này xài nhạc chuông là Khóc đêm của Khởi Mi, cái giọng nhéo nhọt vang lên:

-Alo, ai vậy ạ.

-Anh là Thiên lớp 12A1 nè em. Anh nhẹ nhàng nói

-Dạ anh là Thiên đó hả. Con Hồng nó ngạc nhiên cực độ

-Anh Thiên, mà sao anh biết số em vậy anh. Nhéo còn hơn cháo hói

-Em ơi, em có tin ánh mắt đầu tiên, chớp tình đánh trúng không. Anh nói

-Dạ.... . Con Hồng không nói nên lời

-Anh tin đó, mới nhìn em anh thấy như em như thiên sứ phái xuống làm người iu anh. Nên anh hỏi con Lan số em. Chút nữa 8 giờ em tới nhà hàng Starnight đi anh chờ em đó nha. Bye em. Anh nói 1 lèo không chờ nhỏ đồng ý rồi cúp

-Anh Thiên anh ghê quá nha. Cái gì ánh mắt đầu tiên, chớp tình danh trúng mắc ói quá đi à. Lan nói chọc nhẹo Thiên

-Thôi, thấy tài của gái của anh chưa? Anh nháy mắt với lan

-Thôi, em bắt đầu đi Hàn. Lan nói

- Dạ. Hàn tuân lệnh trả lời

Y chan như hai người kia, chờ điện thoại. Con nhỏ này xài nhạc chuông bài gửi cho anh của Khởi mi. Như máy nhỏ trước cái giọng nhỏ nhặt lại cất lên:

-Xin chào tiểu thư Hoàng Mai xinh đẹp nghe đây. (mắc ói)

-Xin chào chị, em Phong Hàn nè. Hàn trả lời

-Hàn hả, sao em biết số chị vậy. Mai hỏi

-Chị Lan cho, chút nữa chị đến cánh đồng hoa cúc dại ở gần trường mình đi. Em chờ chị. Hàn nói rồi cúp máy.

-Xong rồi đó, chị Lan chị chuẩn bị đi. Hàn nói.

-Uk. Lan nói rồi và gọi điện chuẩn bị tất cả.

Đúng như kế hoạch bọn nhỏ Mai đều đồng ý làm bạn gái của bọn họ. Sau khi hẹn với tụi nó thì bọn hắn quay trở về nhà ngủ. Còn tụi nó thì đang ngồi nói chuyện với nhau.

-Cái bọn con trai đáng ghét đó dám xen vào chuyện của chúng ta. Rose tức giận nói

-Thui, được rồi, đừng tức. Con đừng lo, chuyện trả thù của ta vẫn tiếp tục. Cô cười

-Dạ, cô tính sao với tụi con nhỏ chảnh như dog đó vậy. Rose tò mò

-Cô, chừng nào mới đánh nhỏ đó vậy. Nó lạnh lùng

-Cho nhỏ đó 2 ngày nữa đi, à mà Rose, ngày mai con hãy cố tình té vào người Thành đi. Cô nói

-Chi vậy? Rose hiếu kì nói

-À mà nhớ để vết sẫm trên vai của con cho nó thấy luôn đi. Cô nói

-Cái gì? Rose và Dũng đồng thanh trả lời

-Bây giờ đã tới lúc chúng ta trở lại rồi. À mà anh Dũng ngày mai đem theo camera, máy quay phim luôn nha. Cô nói

- Chi vậy? Dũng hỏi

-Làm cho nhà máy nhỏ đó tán gia bại sản. Ok không? Cô hỏi

-Đương nhiên. Rose nói

-À, mà ngày mai Hades với Goddess về đó. Hades sẽ giới thiệu người yêu nó đó. Cô nói

-Hả, ai mà bắt hạnh rơi vào mắt xanh của Hades vậy trời. Dũng than trời

-Thôi được rồi về ngủ đi ngày mai làm theo kế hoạch. Cô nói

Rose và anh Dũng ra khỏi phòng. Bây giờ còn cô và nó ở trong đó thôi.

-Cô, họ đi rồi. Có chuyện gì mà cần phải xuất hiện với thân thể thật của họ vậy. Nó lạnh lùng thốt ra từng chữ.

-Cha con đó, đã sắp xếp cho rose kết hôn rồi. Cô thở dài

-Với Thiên Thành? Nó hỏi

-Uk. Cô trả lời

-Zậy còn con? Nó lại hỏi

-Chưa biết, chờ lệnh. Cô lại trả lời. À một ta muốn con đánh gãy hai tay con Mai, chân thì 4 khúc nha, 4 đường mà trái, 6 đường mà trái. Ok ?

-Sao ít zậy? Nó hỏi

-Thôi ngủ đi mai ta chuẩn bị kết hoạch. Cô yêu cầu

-Dạ. Nó trả lời luôn kiêu lời như vậy

Bây giờ nó nghĩ lại nghĩ lại những kí ức trước kia nói với Dương. Nó khóc, khóc cho những kỉ niệm này sắp kết thúc. Sau này nó sẽ kết hôn theo yêu cầu của cha. Nó hận anh, nó biết nó còn hận anh thì chứng tỏ nó còn rất yêu anh, đó là lí do nó trở về chứ không phải để trả thù gì cả. Nó nói như thế để cho cô, Rose và anh Dũng đừng lo lắng cho nó. 10 năm trước nó đã bị anh phũ phàng ruồng bỏ, lúc đó nó suy sụp hoàn toàn trở nên trầm cảm, chỉ vì nó mà cô, Rose, và anh Dũng giả chết để bảo vệ nó. Bây giờ thì nó sẽ để Rose và anh Dũng tìm lại tình yêu của mình. Rồi nói đi vào giấc ngủ.

Hết chap 5

6. Chương 6

Dậy đi mọi người, tối giờ đi học rồi đó. Tiếng hét của Dũng bán kính 1 cây số ai cũng có thể nghe thấy

-Được rồi, đừng la nữa. Rose bực mình nói

-Cái gì hả, anh có lòng tốt kêu em dậy mà giờ còn nói giọng hát ngọt ngào của anh là sao. Dũng nói không biết ngượng

-Đúng rồi, giọng hát ngọt ngào như tiếng mặt trăng va chạm với trái đất đó. Có thể giết người ngay tức khắc. Cô lên tiếng mà cái giọng còn gái ngủ

-Cái gì, giết người? Ánh mắt 2 khẩu đại bát của anh Dũng đang chĩa vào người cô

-À, không, không có, làm sao giọng anh ngọt ngào nhất làm sao có thể giết người được đúng không Rose yêu quý. Đôi mắt như cún con chớp chớp mắt nhìn Rose

-Dạ, đúng rồi rồi, giọng anh hay lắm lắm ua đó. Rose cười

-À, anh có đem theo những thứ hồi qua em dặn chưa đó? Cô lạc chủ đề sang chuyện khác

-Rồi. Anh Dũng nhìn cô bằng 2 con mắt tóe lửa. Dám lãng sang chuyện khác hả con, để ông trả thù. Dám chê tiếng ta như chạm của mặt trăng với mặt trời hả. Ta sẽ i, hahaha. Anh nghĩ rồi tự cười như người từ nhà thương điên đi ra

-À mà cô, đem theo mấy thứ đó làm gì dạ. Rose hỏi

-À, quay lại cảnh con bị đánh. Cô nói

-Cái gì? Cô nói sao? Rose nhìn cô không tin

-Đương nhiên là thật. Cô nói chắc nịch

-Tại sao vậy cô. Nó lên tiếng

-À cha con nói phải có bằng chứng mới ra tay được. Cố giải thích

-Zậy tại sao phải cho tên ôn thần đó thất cái hình xăm này zậy. Rose hỏi

-Thì..., à..., à, để tạo cho thân mật để bọn con gái đó ghen cho nhiều đánh mới thiệt chứ. Cô nhìn Rose nói

-À, nhưng mà sao lại để hấn thấy. Rose gặng hỏi

-Thôi, ăn sáng đi còn thực hiện kế hoạch. Nó thấy cô nguy quá nên hỏi

-Mà cô kêu gì thì em nên làm đi. Nó tức giận nói

-Dạ chị. Rose nhỏ nhẹ trả lời

Đây là những thứ bắt đầu của bọn nó. Còn bọn hấn thì rất nhẹ nhàng. Tại căn biệt thự của bọn hấn. Chỉ nghe được mấy tiếng rầm,... rầm mà thôi

-Mấy anh thân yêu ơi dậy mau đi học. Lan nhỏ nhẹ nói

Sau 10 phút không thấy, Lan bực bời bước lên từng người nhỏ nhẹ kêu

-Anh Dương ơi dậy đi. Lan nhỏ nhẹ như gió

-Anh zậy đi em mệt rồi đó. Lan tức nói

-Anh không dậy chứ gì. Lan cười nham hiểm

-Zậy anh đừng trách em nha. Nói xong Lan dùng song phi cước làm hấn bay đập vào cánh tường nghe một cái rầm

-Aaa, ai dám đá ta. Hấn la lên

-Em chứ ai. Lan trừng cái mặt mình ra

-Em làm cái gì zậy. anh hỏi

-Kêu anh zậy chứ làm gì . Nhanh lên còn thực hiện kế hoạch của mình nữa chứ và còn gặp ông xã em nữa chứ. Lan mắt sáng rõ nói

-Uk, được rồi kêu bọn nó dậy đi.. hấn nói

Thôi khỏi cần, tụi này dậy hết rồi. Anh, cậu và anh Thiên đồng loạt trả lời

-Trời, Lan ơi ra coi trời có mọc đằng tây hông. Hấn hốt hoảng nói với Lan

-Thôi đi ông tướng, ở đó mà chộc tụi tui, ý hình nưa lộn rồi, ề Thiên ra ngoài coi mặt trăng nó có trạm mặt trời không zậy. Anh nói

-Đúng rồi đó anh Thiên mau ra ngoài coi đi, nếu không chút nữa chết làm sao. Cậu phụ họa thêm

-Nói cái gì? Hấn giận dữ quát

-Dương ơi, mày có cảm, nóng đầu không, nói tao nghe coi. Anh giả dò quan tâm

-Ê. Mấy đứa tụi bây bị cái gì zậy. Hấn tức giận nói

-Mày hồng bị gì mà lại đi chộc tụi tao là sao, mày có bao giờ chộc tụi tao đâu. Anh nhìn nó ngạc nhiên

Lan hình như hiểu ra vấn đề nên mở lời chữa cháy cho hấn.

-Thôi được rồi, mọi người mau đi thay đồ đi rồi xuống ăn sáng. Lan nói

-Uk, cũng được mà hôm nay chị Lan làm món gì zậy. Cậu nghe nói tới thức ăn là sáng mắt liền

-Đương nhiên là bánh canh, hủ tiếu của nhà hàng Starnight mới mua nóng hổi rồi. Lan cười noji1

-Bánh canh, hủ tiếu nưa hủ ăn ngán gần chết mà. Cậu thở dài

-Giờ có chịu ăn chưa hay muốn trễ giờ rước mấy con ông ọ đó đây.lan nói

-ừ ha, vậy nhanh lên còn làm kế hoạch nữa chứ. Anh nói

Rồi cả đám mỗi người một phòng chạy đi thay quần áo. Bọn họ thay 1 phút 30 giây là xong. Rồi chạy xuống ăn sáng. Rồi mỗi người đi 1 nơi rước máy nhỏ đó. Nói về anh thì anh đến nhà nhỏ Như. Nhà nhỏ này cũng hơi lớn. Hình như = ¼ ngôi biệt thự anh đang ở. Vừa mới tối thì thấy con nhỏ đứng trước chờ anh. Thấy anh, nhỏ liền chạy lại hôn hít anh.(gứm, mình suy nghĩ mà muốn mắc ói)rồi giọng ông ọ nói:

-Anh yêu có cực hông?

-Em đừng lo, rước em yêu mà cực gì chứ. Anh trả lời mà mắc ói gần chết

-Mình đi học thôi, mấy con nhỏ trong trường nó sẽ rất ghen tị với em à xem. Nhỏ cười

-Uk, mình đi. Anh nói. “ nếu không phải để chứng minh mấy người đó có phải Rosace không thì con đừng có mơ ông chở con nha chưa”. Cái này anh nghĩ thầm

Còn Thiên thì đi rước con Hồng. Nhà nhỏ này cũng giống nhà nhỏ Như. Vừa thấy anh con Hồng chạy lại ô liền. Lúc này anh Thiên muốn ói gần chết mà không ói được. Lí do vì con nhỏ này mới sáng sớm mà quắt luôn mấy chai sữa hoa trên người. Ngửi mà muốn choáng váng đầu óc hết rồi.

Nhưng Thiên cũng cố gắng cười lên nói thân mật:

-Em yêu, mình đi học thôi, trễ giờ rồi.

Nghe xong câu này con nhỏ tức muốn chết. Vì Thiên mà con này không ăn sáng chờ anh Thiên của nó tới để anh chở đi ăn sáng mà ai ngờ nó nghe được câu này.

Thiên thấy sắc mặt nhỏ này không ổn nên quan tâm hỏi:

-Hồng, em có sao không?

-Dạ, em không sao, mình đi học đi. Nhỏ này nghe xong câu quan tâm thì hết dỗi luôn

-Zậy mình đi nha. Thiên nói

Còn cậu thì đi đến nhà con Mai, nhà nhỏ này khá lớn(= ¾ nhà của cậu đang ở). Con nhỏ này mới trong nhà ra thấy cậu tới liền ôm chầm lấy cậu. Con nhỏ này bạo hơn đưa tay sờ quanh đầu ngực cậu. Giọng nhéo nhẹt nói:

-Anh yêu, body anh rắn chắc quá à. Em rất thích.

Còn cậu tuy là play boy nhưng chưa từng thấy con nào như con này, mới quen chưa được 2 ngày mà sờ mó lung tung. Cậu thấy vậy không được nên nắm tay nhỏ:

-Em này ở ngoài đường nha. Cậu nói

-Có sao đâu anh. Con mai nhìn cậu

-Thôi trễ rồi, mấy anh đó chờ mình này giờ đó. Cậu kiểm soát gỡ nguy

-Dạ, vậy thì mình đi thôi. Diệp à, em đi một mình nha. Con Mai quay vào nhà nói

-Dạ, chị đi đi. Con Diệp nói

-Zậy tao với anh yêu đi nha. Nói rồi con Mai bay lên xe của cậu, vòng hai tay ôm chặt cứng. Cậu đang cố gắng chịu đựng con nhỏ này. Cậu nghĩ thầm: trời ơi, sao trên đời lại có đứa con gái nào như con này không trời. Anh đây từng hẹn hò với biết bao nhiêu cô gái mà con này chắc con đầu tiên hám trai đứng đầu danh sách Những cô gái ham Trai đẹp nhất thế giới quá. Rồi sau 30 phút thì tụi hấn cũng tới cổng trường. Bọn nó tới trường sớm nên vừa vào là cất cặp rồi ra ghế đá ngồi. Đang ngồi thì thấy đám con gái , trai và pha tạm giữa xăng và nhớt đang bàn luận cái gì đó còn chỉ chỗ nữa nên tính hiếu kì của tụi cô nổi dậy nên đi ra xem. Đập vào mắt của tụi là đám con Mai với đám Devil mission đang đi với nhau. Và tay của mấy tên đang vòng qua eo của mấy con ông ọ.(trừ hấn nha, lí do hấn không tham gia trò này vì..... mọi người ai cũng biết)

Máu nóng của 3 ba người trong nhóm của n(trừ nó) khổi xì ra khỏi đầu, máu giận nổi lên. Nhìn thêm 3 giây tụi nó đi lại ghế đá ngồi và chửi rửa tụi hấn.

-Bọn Devil mission chó chết, đám xen vô chuyện này hả. Cô tức giận quát tháo

-Cái bọn con trai đó không có mắt, nhìn tụi con Mai zậy mà cũng lấy làm bạn gái hả trời. Dừng nói

-Cái bọn đó không có mắt, đúng là cả bọn play boy hết rồi, gái nào cũng chơi được. Rose nói mà mắt cứ liếc nhìn cái đám đó'

-Chường mắt, vào lớp. Nó lên tiếng

-Uk, Rose thực hiện kế hoạch đó, nhớ cho tên Thành coi con bướm Hồ điệp trên vai con nha. Cô cười nham hiểm

-Dạ. Rose trả lời

-Khakhakhakha, lần này cái bọn con mai chết chắc rồi. Dũng lên tiếng

Rồi giờ vào lớp cũng tới. Bọn nó và bọn hần vào lớp, bây giờ 3 cái bàn cuối lớp mỗi bàn chứa 1 trái boom nổ chậm. Ở bàn của Thiên và Dũng thì anh Dũng của tụi nó nhìn anh Thiên đấm đui. Thiên đang học thì cảm thấy ngứa toàn thân, quay qua bên cạnh thì thấy anh nhìn mình không chớp mắt, Thiên thấy vô cùng ngứa ngáy nên nói:

-Anh kia làm gì nhìn người ta dữ zậy, tui biết tui đẹp lắm nhưng anh cứ nhìn tui như thể tui không học được.

-Cái gì, ai thèm nhìn cậu hử. Dũng thấy què khi thấy nhìn người ta mà còn bị phát hiện

-Hử. Chối nhanh zậy. Hơi, không biết, đúng là anh, hơi, buồn quá à, nhìn người ta mà bị người ta bắt gắp mà còn chối. Cậu giả bộ thờ dài

-Cậu, uk thì tui nhìn cậu đó thì làm sao. Dũng thấy hết cái được nên thừa nhận.

-Zậy hử, anh nhìn tui làm gì? Cậu cười nói

-Thì..... Anh ấp úng tính hỏi gì đó rồi lại thôi

-Anh kia, sao anh giống con gái quá zậy. Hỏi gì hỏi đại ra đi. Thiên nói

-Thì tui...muốn hỏi..... tại sao anh lại quen với mấy đó zậy? Dũng không biết vì sao khi thấy thiên ôm con Hồng thì lòng như mấy con dao đâm vào , đau cùng cực.

-Anh ghen hử? Thiên thấy Dũng hỏi zậy thì trong lòng thì vui vô cùng

Còn cậu tuy là play boy nhưng chưa từng thấy con nào như con này, mới quen chưa được 2 ngày mà sờ mó lung tung. Cậu thấy vậy không được nên nắm tay nhỏ:

-Em này ở ngoài đường nha. Cậu nói

-Có sao đâu anh. Con mai nhìn cậu

-Thôi trễ rồi, mấy anh đó chờ mình này giờ đó. Cậu kiểm soát gỡ nguy

-Dạ, vậy thì mình đi thôi. Điệp à, em đi một mình nha. Con Mai quay vào nhà nói

-Dạ, chị đi đi. Con Diệp nói

-Zậy tao với anh yêu đi nha. Nói rồi con Mai bay lên xe của cậu, vòng hai tay ôm chặt cứng. Cậu đang cố gắng chịu đựng con nhỏ này. Cậu nghĩ thầm: trời ơi, sao trên đời lại có đứa con gái nào như con này không trời. Anh đây từng hẹn hò với biết bao nhiêu cô gái mà con này chắc con đầu tiên hám trai đứng đầu danh sách Những cô gái ham Trai đẹp nhất thế giới quá. Rồi sau 30 phút thì tụi hần cũng tới cổng trường. Bọn nó tới trường sớm nên vừa vào là cất cặp rồi ra ghế đá ngồi. Đang ngồi thì thấy đám con gái , trai và pha tam giữa xăng và nhớt đang bàn luận cái gì đó còn chỉ chỗ nữa nên tính hiếu kì của tụi cô nổi dậy nên đi ra xem. Đập vào mắt của tụi là đám con Mai với đám Devil mission đang đi với nhau. Và tay của mấy tên đang vòng qua eo của mấy con ông ọ.(trừ hần nha, lí do hần không tham gia trò này vì..... mọi người ai cũng biết)

Máu nóng của 3 ba người trong nhóm của n(trừ nó) khời xì ra khỏi đầu, máu giận nổi lên. Nhìn thêm 3 giây tụi nó đi lại ghế đá ngồi và chửi rửa tụi hần.

-Bọn Devil mission chó chết, dám xen vô chuyện này hử. Cô tức giận quát tháo

-Cái bọn con trai đó không có mắt, nhìn tui con Mai zậy mà cũng lấy làm bạn gái hử trời. Dũng nói

-Cái bọn đó không có mắt, đúng là cả bọn play boy hết rồi, gái nào cũng chơi được. Rose nói mà mắt cứ liếc nhìn cái đám đó'

-Chướng mắt, vào lớp. Nó lên tiếng

-Uk, Rose thực hiện kế hoạch đó, nhớ cho tên Thành coi con bướm Hồ điệp trên vai con nha. Cô cười nham hiểm

-Dạ. Rose trả lời

-Khakhakhakha, lần này cái bọn con mai chết chắc rồi. Dũng lên tiếng

Rồi giờ vào lớp cũng tới. Bọn nó và bọn hần vào lớp, bây giờ 3 cái bàn cuối lớp mỗi bàn chứa 1 trái boom nổ chậm. Ở bàn của Thiên và Dũng thì anh Dũng của tụi nó nhìn anh Thiên đấm đười. Thiên đang học thì cảm thấy ngứa toàn thân, quay qua bên cạnh thì thấy anh nhìn mình không chớp mắt, Thiên thấy vô cùng ngứa ngáy nên nói:

-Anh kia làm gì nhìn người ta dữ vậy, tui biết tui đẹp lắm nhưng anh cứ nhìn tôi như thể tôi không học được.

-Cái gì, ai thèm nhìn cậu hả. Dũng thấy quê khi thấy nhìn người ta mà còn bị phát hiện

-Hả. Chối nhanh vậy. Hơi, không biết, đúng là anh, hơi, buồn quá à, nhìn người ta mà bị người ta bắt gắp mà còn chối. Cậu giả bộ thờ dài

-Cậu, uk thì tôi nhìn cậu đó thì làm sao. Dũng thấy hết cái được nên thừa nhận.

-Vậy hả, anh nhìn tôi làm gì? Cậu cười nói

-Thì.... Anh áp ứng tính hỏi gì đó rồi lại thôi

-Anh kia, sao anh giống con gái quá vậy. Hỏi gì hỏi đại ra đi. Thiên nói

-Thì tôi...muốn hỏi..... tại sao anh lại quen với mấy đó vậy? Dũng không biết vì sao khi thấy thiên ôm con Hồng thì lòng như mấy con dao đâm vào , đau cùng cực.

-Anh ghen hả? Thiên thấy Dũng hỏi vậy thì trong lòng thì vui vô cùng

-Cái gì, ai ghen, cậu bị điên hả, tôi đâm cậu chết giờ. Dũng bị nói trúng tim đen nên giận quá hóa ngu nên diễn tả mấy biểu cảm làm ai cũng thấy Dũng đang ghen

-Thôi, cô vô kìa. Im lặng. Thiên thấy cô vô nên kêu dũng im

-Học sinh. Thằng lớp trưởng hô. Cả lớp đứng lên

-Thôi các em ngồi xuống. Hôm nay lớp ta có bạn mới vào. Mong các em giúp đỡ bạn nha. Bà cô nhựa cả km rồi mới nói xong

-Ai vậy cô. Một hs nữ hỏi

Hotboy đó các em. Hình như cùng họ với hotboy Thiên Dương của lớp chúng ta đó. Cô nói

Bọn nó và bọn hần vừa nghe tới đó thì có người vui, có người tức giận nhưng đa số là ai cũng vui.

-Mời bạn vào đi cô. Đám học sinh nữ la làng khi nghe nói là hotboy(traí đẹp mà gặp đám này cái chết)

-Em vào đi em. Cô nói

Rồi một chàng trai bước vào. Nở nụ cười rạng rỡ chết người. Rồi anh ta giới thiệu

-Hello mọi người, tôi là anh của Dương, hotboy lớp mấy em đó. Anh tên Hải

Gt nhân vật

Hiếu anh của Dương. Gia thế giống anh nha.

Là bang chủ của bang Blood rose(hoa hồng đẫm máu), đẹp trai, cao 1 m90, giỏi võ hơn hần, 19 tuổi, yêu em họ của Nhi(chút nữa giới thiệu). Rồi tự nhiên cuối lớp vọng lên tiếng nói:

-A, anh Hiếu, anh về nước hồi nào zậy. Rose lớn miệng la lên

-Ồ, Băng Thư, có cả Băng Nhi nè, cả Dũng nữa nè, có cô luôn hả. Hiếu ngạc nhiên

-Chứ sao, ai biểu anh trốn đi về nên em với mọi người đi theo về nè. Một gần chết luôn á. Rose nói chuyện rất thân mật với Hiếu làm cho người kể bên cạnh giật xanh mặt mà cô không để ý.

-Trời, con gái như vậy hả trời, gặp người yêu mà không biết đất trời gì hết chơn hà. Anh mĩa mai châm chọc nói

-Ê, tên kia, tôi có đụng chạm gì anh chưa mà anh nói tôi hả? Rose nhìn ành = cặp mắt như hai hỏa tiễn hạt nhân của Mĩ bắn xuống Nhật.

-Ừa, mà em họ của tụi này đâu. Rose hỏi

-Chút nữa cô ấy vào vào. Anh cười nói

-Trời, bọn nó nghèo mà quen với quen với anh của anh Dương kia mày. Một hs nữ lên tiếng

-Nghèo? Hiếu thắc mắc nhìn tụi nó

-Dạ, nhà em nghèo lắm, phải nhờ anh bọn em mới vào đây được mà, anh quên rồi sao??? Rose nhìn anh

-À, anh nhớ rồi. Hiếu hiểu được sự việc cũng hòa theo

Anh và Rose nói chuyện mà không để ý bà cô giận đến tía mắt, xì khói đầu

-Hình như các em không biết tới giờ vào học rồi à. Bà cô tức nói

-Dạ, dạ xin lỗi cô. Hiếu và Rose đồng thanh

-À, mà cô ơi, lớp ta hết ghế rồi mà? Rồi Hiếu ngồi ở đâu cô? Rose thắc mắc hỏi bà cô

-À. Bà cô này giờ quên bèn đi chuyện lớp mình đủ chỗ rồi

-Không sao, chờ chút có bàn ghế thôi. Hiếu nói

Rồi có một người rình hai cái bàn vào. Công nhận người này mạnh thật. Rồi tiếp theo sau là 2 người rình vào 4 cái ghế.

-ủa cô không phải có 1 người mà sao tới 4 cái ghế zậy. 1 hs hỏi

-À, chút nữa có mấy bạn vào nữa em à. Cô trả lời.

-Sao bây giờ ai cũng thích vào lớp mình vậy ta. Hs đó hỏi

Rồi giờ ra chơi cũng đến . cô và Rose bắt đầu kết hoạch của bọn nó.

-Rose qua đây cô biểu chút. Cô cười nói

-Dạ, gì cô. Rose hiểu ý giả bộ trả lời.

-Hình như hồi tui qua có ai vô Email của ta thì phải. Cô chớp mắt nhìn Rose

-Dạ, Email của cô thì làm sao con biết được. Rose giả vờ ấp úng trả lời

-Thiệt không con. Cô nhìn Rose chăm chú

-Da. Vừa nói xong thì Rose bỏ chạy lại chỗ của Thành

-À, con giỏi Rose. Cô cũng đi theo

Cả hai giả vờ xô đẩy rồi cô cố tình đẩy Rose về phía hần. Vì rose tưởng giỡn giả nên khi chuyện này xảy ra thì Rose mất chón ngả theo hướng đẩy nên bây giờ đang ngồi lên đùi của Thành. Thành lúc này đang đọc sách thì có một ai đó ngồi lên đùi anh, anh hết hồn nhìn lên thì đập vào mắt anh là hình một con bướm màu tím vô cùng xinh đẹp được xăm lên vai trái của người đang ngồi trên người anh. Nhìn thấy anh không phản ứng mà chỉ nhìn vào trong áo mình thì Rose hoảng hốt tát anh một cái. Khi anh ngước lên nhìn người đánh anh thì đập vào mắt anh là Rose. Anh nghĩ chẳng lẽ cô ấy chính là Rosace. Rồi nghĩ đúng như lời

của Lan, Rose quả thật rất giống với Rosace. Với lại cô ấy còn biết anh Hiếu nữa. Chắc chắn cô ấy chính là Rosace. Chính cô ấy rồi, cô ấy còn sống.

-Xin lỗi anh, tôi không cố ý tát anh, chỉ tại anh nhìn chỗ không nên nhìn chi. Rose nói

-Ê, anh kia, anh chết rồi hả? cô quơ tay qua lại trước mặt anh mà không thấy anh phản ứng. Cô nghĩ: “Chẳng lẽ mình tát anh ta làm anh ta ngất mà còn mở mắt hả trời”.

Đang suy nghĩ thì anh ôm Rose, khóc:

-Em, em chưa chết, em chưa chết, Rosace, em chưa chết.

Lúc này Rose hoảng hồn. “ sao anh ta biết tên lúc trước của mình. Chẳng lẽ anh ta là mấy bạn ấy sao?... và còn nhiều câu hỏi hiện ra trong đầu của Rose.

-Không phải, nó không phải Rosace gì hết, hôm nay mấy người bị gì zậy. Cô giả vờ chối

-Thôi mấy đứa đi, ra ngoài thôi ở đây gặp mấy người điên không à. Cô nói xong thì kéo bọn nó ra ngoài nhanh như chớp. Vừa chạy vừa cười về kế hoạch của mình thành công tốt đẹp. Mọi việc xảy ra đã có người chứng kiến hết rồi

-Chị thấy không, bọn họ cố tình quyến rũ mấy anh ấy. Con Diệp nói

-Cái bọn nhà nghèo đó mà dám quyến rũ anh Thành của tao ư. Con Như nói

-Mình đi xử tụi nó đi. Mai tức giận nói

Trong lúc đó, bọn hắn đi lại hỏi thăm anh.

-Thành cò chuyện gì thế, sao tao nghe mày gọi tên của Rosace zậy. Hắn hỏi

-Hồi nãy tao nhìn thấy hình xăm con bướm trên vai của Băng Thư. Hắn trả lời

-Cái gì, mày nhìn chỗ không nên nhìn hả. Thiên hỏi

-Không, mà mày quên sao, trên thân thể của Rosace, Lucifer và chị Huli đều có hình xăm hả, chị Huli nói đây là đặc trưng của gia tộc chị, mấy đứa bây còn nhớ không?

-Nhớ, lúc đó bọn mình đi bơi mà. Trên vai của Lucifer là hình con đại bàng, của chị Huli là con cáo 9 đuôi, còn của Rosace là con bướm hồ điệp màu tím. Thiên nói

-Tối bây giờ tụi em mới nhận ra sao? Chậm thiệt. Anh Hiếu từ đâu bay ra nói

-Trời cha nội muốn hù người ta hả? Hắn nói

-Hình như Nhi trở về làm em thay đổi rồi. Hiếu nói

-Anh nói cái gì vậy. Hắn trả lời

-Đúng đó anh Hiếu công nhận anh có mắt quan sát thật. Lan nói

-Thôi bây giờ đi tìm họ thôi. Anh hiếu chạy đi kiểm

Chạy tới sau trường thì bọn nó dừng lại cười nói:

-Dì, sao bọn họ biết tên lúc nhỏ của con? Rose hỏi

-Chẳng lẽ bọn họ là mấy người đó hả? Dũng thắc mắc hỏi

-Đúng rồi, bọn họ đó. Cô nói

-Cái gì? Rose và Dũng đồng thanh hét hoảng

-Thôi đừng thắc mắc, anh dũng khởi động máy quay đi, chuẩn bị quay phim nè, chút nữa Rose bị tát thì quay lại nha. Cô nói

-Cái gì, bị tát? Rose hỏi

-Không phải con muốn họ thân bại danh liệt, sống không bằng chết hay sao, con phải chịu một chút thương tổn chứ. Cô nói

-Zậy cũng được. Rose ậm ừ cho qua chuyện

-Tối rồi kìa, nhớ cho bọn họ tắt xong 1 cái chúng ta có thể tùy ý hành hạ bọn họ sao cũng được. Cô cười nói
Bọn con mai hăm hực đi tới. Con Mai đứng ra nói

-Hình như tao cảnh cáo tụi mày rồi thì phải?

-Mày cảnh cáo tao cái gì? Rose chơng cái mặt ra

-Mày, zậy đừng trách tao. Nói rồi con Mai nó tát Rose một cái rõ đau, in 5 dấu tay lên mặt của Rose làm khóe miệng cô chảy máu

-Ê, anh Dũng quay rõ không? Cô hỏi

-Rõ. Anh trả lời

Cô và Dũng đang nói chuyện thì tụi con Mai bao quanh. Con Mai ra lệnh:

-Đánh chết tụi nó cho tao.

Nhỏ nói xong cả đám ào lại, tụi nó chuẩn bị đánh trả thì có 2 bóng đen đến chặn trước mặt tụi nó

Một người là nữ, người còn lại là nam. Cô vui mừng ôm cổ của người nam nói:

-Chào cháu cung, lâu quá không gặp, cháu cao lên nhiều đó, Thiên Long.

-Goddess, em đẹp lên nhiều quá đó. Nó nói hiện lên chữ vui

-Tụi bay né ra, nếu không tao đập chết tụi bây. Bọn Mai lên tiếng

-Bọn mày dám, trời hình như có người muốn tán gia bại sản thì phải. Long nói

-Bọn nhà nghèo tụi bây dám nói zậy hả, lên mặt dạy đời tao hả. Mai tức giận nói

-Cái gì, nhà nghèo? Goddess thắc mắc hỏi

-Thì ta vào đây học nhờ học bổng mà. Cô nói

Vừa nói xong thì tụi hấn cũng vừa tới. Bọn Mai thấy vậy chạy đến ôm eo của bọn hấn. Nùng nịu nói

-Anh Thiên ơi, tụi nó ấn hiếp em kia. Con Hồng ôm cổ của Thiên nói

-Uk, đúng đó. Con Như cũng y chang

-Đánh bọn họ giùm tụi em đi. Con Mai cũng hòa theo

Goddess thấy vậy cười lên:

-Trời, anh ba, anh tư, anh năm của Devil mission lại không có mắt thẩm mỹ hả. Khakha

-Các anh là người đứng đầu bang hùng mạnh đó hả. Bọn con Mai lăm ba lăm bầm, đồng thanh hỏi, không tin vào tai mình

-Uk, cảm phiền mấy cô né ra. Cậu lên tiếng

-Anh nói gì kì vậy. Mai nhìn anh

-Tui nói cô né ra. Cậu hấn giọng nói

-Anh..... con Mai đau khổ nói

-Bọn cô chỉ là đồ chơi của tôi thôi. Bây giờ các cô đi nhanh. Nêu không đừng trách cả con gái bọn tôi không tha. Cậu đe dọa

Bọn con Mai thấy vậy liền chạy đi càng xa càng tốt. Bọn nó thì hả hốc mồm, chưa được đánh cái nào mà bọn hấn thả đi hết luôn rồi. Còn Goddess thì thấy Hiếu thì cô liền chạy lại ôm, thủ thủ nói:

-Anh yêu, em nhớ anh lắm đó.

-Anh cũng nhớ em lắm. Anh trả lời

Còn Lan nãy giờ chạy mới tới thấy Long khóc rùng rùng:

-Anh long, em nhớ anh quá à.

-Anh cũng nhớ em lắm. Long trả lời

Còn Cô bực bội lên tiếng:

-Ê cậu làm gì vậy?

-Thì thả chúng đi, chị không thấy sao chị Huli. Cậu nói mà hốc mắt đã ươn ướt

-Chúng tôi còn chưa đánh gì mà! Cô nói

-Tại sao phải đánh bọn nó chứ. Tha được cứ tha đi. Anh nói

-Nhưng anh nhìn trên mặt Rose đi. Cô chỉ lên mặt Rose. Năm dấu tay còn in lên, môi còn chảy máu. Thành liền chạy lại xem, nhưng vội quá dấp cục đá ụp mặt xuống đất máu mũi xịt ra. Cả bọn cười lên, anh ngược dậy, lau máu mũi chạy lại chỗ của Rose. Anh nhẹ nhàng hỏi:

-Rosace, à không, Rose, em có bị sao không.

-Tôi không sao, cảm ơn anh. Rose trả lời lạnh lùng

-Sao em lạnh lùng quá vậy. Anh hỏi

-Nhìn anh kìa, mới quen bọn con Mai mới chưa đủ một ngày mà tuyệt tình zậy rồi, tui chơi với anh lỡ tôi yêu anh thì tôi phải làm sao. Rose noi

-Em đừng lo, em không yêu hấn cũng không sao, vì em đã được quyết định làm vợ hấn rồi. Nó noi

-Cái gì? Rose và anh đồng thanh lên tiếng. Khi nghe xong câu đó có một người vui như khi bắt được thiên thần vậy.(ai biểu nhà ai cũng giàu nên bắt vàng sao được). Còn người như rớt xuống 18 tầng địa ngục

Hết chap 6

7. Chương 7

-Chị hai, chị nói sao, em phải kết hôn. Rose la làng lên

-Uk. Nó trả lời dứt khoát

-Nhưng tại sao, em không lấy đầu. Rose nói

-Rose à, sao chị lại phản đối chứ. Goddess nãy giờ đừng nghe và hiểu được vấn đề

-Em nói zậy là sao? Rose thắc mắc hỏi

-Chị thật sự không biết sao? Goddess nhìn người chị họ mình

-Em nói zậy là sao? Rose không hiểu Goddess nói gì

Khi nghe câu đó thì Goddess quay lại nhìn người con gái đang lén lút trốn đi. Cũng may Goddess quay lại hỏi:

-Cô thân yêu, tại sao Rose nó không biết hôn ước của chị gì hết trơn vậy?

-À, thì ra là....., nó là một câu truyện rất dài....., à.... Cô cứ nói ấp úng

-Cô, người đã biết chuyện này rồi sao? Rose nghe cô trả lời như vậy thì biết việc cô đồng ý cho chị Bằng Nhi về nước rồi

-À, Rose à, chuyện con kết hôn đó, thì ta biết. Cô nói

-Nhưng tại sao cô lại giấu con? Rose tức giận hỏi

-Ê, con dám lớn tiếng với ta hả? Cô nghe Rose hỏi lớn tiếng cô sôi máu, ai biểu cô là cô của nó chi mà nó dám lớn tiếng.

-Tại cô giấu con chi? Rose nghe sự tức giận, đồng thời mùi nguy hiểm cũng tỏ ra nên dịu giọng hỏi

-Tại cha con kêu chứ bộ. Cô nói

-Cha, nhưng tại sao ông lại quyết định con kết hôn vậy. Rose hiểu ra vấn đề nên hỏi

-Thì mẹ con lúc sinh con ra đó, bà đã hứa nếu con là con gái thì sẽ gả con cho anh Thành nhà ta đây. Trời ơi, ta sắp có tới 3 đứa cháu rồi. Cô vui mừng nói

-Cái gì, ba người hình như có lộn hông? Dũng nghe thấy vậy nên hỏi

-Uk, ba. Goddess kết hôn với Hiếu, Rose kết hôn với Thành, còn Nhi thì chờ ba nó nói. Cô nói

-Dạ, chị Nhi cũng phải kết hôn nữa hả. Rose và Goddess đồng thanh hỏi

-Chứ sao. Cô nhẹ nhàng trả lời.

-Vậy còn cô thì sao? Long hỏi

-Ta hả... hình như thì cũng có. Cô bất ngờ khi hỏi đến việc của mình

Vừa nghe xong câu đó thì sắc mặt của cậu thoáng nét buồn. Cậu lại thấy tim mình lại đau thêm lần nữa. Ngày xưa, khi nghe chị Huli bị tai nạn xe qua đời, lòng cậu đau như ai đó rứa từng khúc ruột. Còn bây giờ thì khi cậu lại tìm được người con gái mình yêu nhất trên thế gian thì nghe tin cô lại phải đi lấy chồng.

-Ê, em bé, em bị sao vậy. Cô khi thấy cậu thất thần dừng suy nghĩ thì cô đi lại gõ vào vai của cậu hỏi

-Zà, cô à, đừng gọi con là em được không hả. Bây giờ con lớn rồi, không còn nhỏ đâu. Cậu nghe cô gọi vậy nên đâm quạu

-Gì kì zà. Con nhỏ tuổi hơn ta nên gọi con là em, hồi xưa ta cũng gọi con như vậy mà. Cô chu mỏ nói

-Nhưng bây giờ con không muốn nữa, được không. Cậu hét lên

-Trời gì mà phản ứng dữ vậy. Cô hét hồn khi nghe cậu nói

Trong lúc bọn nó và bọn hấn đang trò chuyện say mê thì bọn con Mai ai cũng ôm cục tức chạy về nói về tìm cha của nhỏ. Khi vừa về căn biệt thự thì gặp ba nhỏ thì nhỏ chạy ào vào ôm cha mình khóc:

-Cha ơi, có người ăn hiếp con.

-Cái gì, ai dám ăn hiếp tụi con. Ông ta tức giận hỏi

-Dạ là cái tụi nhà quê dám dượt bạn trai tụi con đó. Con Diệp nhanh nhẩu trả lời

-Cái gì, tụi nào ăn gan hùm dám dượt bạn trai của con ta. Mà bạn trai của tụi con là ai vậy. Ông hỏi

-Dạ, nói ra bác không tin đâu, bọn họ là những người đứng đầu của Devil mission đó

-Cái gì. Ông ta ngạc nhiên cả độ há hốc mồm

-Dạ, đúng đó cha. Con Mai nói

-À mà họ tên gì? Ông ta hỏi con mình lại cho chắc ăn

-Dạ bồ của con Mai là Hàn Vũ Phong Hàn ạ, còn của con là Trần Nguyễn Thiên Thành còn của con Hồng là Dương mạnh Thiện ạ. Con Như nhanh như cắt liên tiếp trả lời

-Vậy là đúng rồi. Ta có một chút quen biết với cha của Thiên Thành nên ta sẽ kêu ngài ấy phân xử giúp. Ông ta đắc chí nói

-Dạ cảm ơn bác/cha. Cả bốn con nhỏ điều đồng thanh đáp

-Ừ các con đừng lo ta sẽ giải quyết tất cả. Ông ta nói. Bây giờ các con ra ngoài đi,ta sẽ gọi điện cho anh Hải(cha của Thành)

-Dạ, cha nhất quyết phải trả thù cho tụi con đó. Mai nói

Và bây giờ bọn con Mai cười đắc thắng nhưng tụi nhỏ không biết hôn ước của Thành với Rose là do cô nhúng tay vào nên ngày mai sẽ là ngày mà tụi nhỏ nhờ nhất. Bây giờ còn một mình ông ta móc cái điện thoại bấm gì đó. Rồi bỗng ông ta lên tiếng:

-Dạ chào anh Hải, em là Hoàng nè, giám đốc chi nhánh của tập đoàn Star mestery.

-Dạ, đồng rồi đó

-Dạ em có chuyện muốn nói với anh.

-Dạ chuyện này liên quan đến Thành con trai anh ạ.

-Dạ chuyện là thế này ạ. Nghe con em nói Thành đang quen con nhỏ nào nghèo rớt mồng tơi, mẹ còn làm mấy cái chuyện bậy bạ lắm, cha thì đi tù vì tội giết người.(cái này mà để cha mẹ nó và rose biết chắc ông này 100 cái mạng cũng không nổi quá)

-Dạ con nhỏ đó tên là Băng Thư.

-Dạ, học trường của con em đó.

-Dạ zậy bai anh nha, mai em sẽ đưa anh tới đó.

Đây toàn bộ là những câu nói của ông hoàng với chủ tịch Hải. Bây giờ ông ta cười nham hiểm như đã tính được kế nào nham hiểm lắm á. Nhưng cũng tại một nơi khác, lại có 1 người cũng đang nghe điện thoại

-Cha con nhỏ chó chết đó điện thoại cho bác Hải. Zậy cô có biết ông ta nói gì không?

-Cái gì, ông ta nói cha của Rose là ngồi tù, mẹ làm mấy nghề bậy bạ, zậy ông ta sẽ chết. Uk được ta sẽ chuyển 500 ngàn USD vào tài khoản của cô. Đừng lo, nếu ông ta dám làm gì cô ta sẽ nói cho cô giáo biết. Rồi thôi tôi bai. Người nghe điện thoại đó chính là cô. Bây giờ cô đang rất tức giận

-Ông già lắm cẩm kia, dám sỉ nhục anh và chị dâu của ta hả, zậy người đừng trách ta. Cô nhếch mép cười cực kìa gian. Rồi cô lấy điện thoại ra bấm rồi một chút sau trong điện thoại phát lên tiếng:

-Alo, ai vậy. Giọng một người phụ nữ vang lên

-Dạ, con Băng Ngọc nè cô. Cô lễ phép nói

-Cái gì Ngọc đó hả con. Người phụ nữ lên tiếng

-Dạ, con nè cô giáo. Cô nói cho người kia biết chắc chắn

-Con gọi ta có chuyện gì zậy. Người phụ nữ vui mừng hỏi

-Dạ... hức... hức. Cô giả bộ khóc

-Con, có chuyện gì sao mà con lại khóc zậy. Người phụ nữ đó giọng lo lắng

-Dạ, cô giáo ơi, hồi trưa này có người đánh con dâu tương lai của người đó. Cô nói

-Cái gì. Người phụ nữ tức giận.

8. Chương 7.2

-Dạ, hức hức, con nhỏ đó là con gái lớn của ông Hoàng, ông ta là giám đốc chi nhánh của tập đoàn Star mestery. Còn nói cha của con dâu người giết người ở tù, mẹ nó thì nói làm mấy chuyện bậy bạ, đều đó đồng nghĩa người đó đang sỉ nhục gia đình người đó, ông ta cố ý nói vậy để sỉ nhục con dâu người. Huhu. Cô bây giờ rần khóc rống lên nói chuyện với người phụ nữ đó

-Ông ta dám nói những thứ đó nữa hả, không sợ anh con giết cả nhà hay sao? Người phụ nữ ngạc nhiên hỏi

-Dạ, tại ông ta có người chống lưng đó. Hức hức. Cô thút thút nói

-Ai, ai là người chống lưng cho ông ta, con nói đi ta xử người đó. Người phụ nữ nói

-Dạ, ai ngoài chồng người bác Hải chứ ai. Cô bây giờ cười nó

-Cái gì? Người phụ nữ ngạc nhiên

-Dạ, còn cái này nữa nè cô giáo, ngày mai cái ông Hoàng đó đòi xử tội con đó. Huhu con sợ lắm. Cô nhỏ nhẹ, giọng sợ sệt nói

-Xử tội con, ông ta dám, con cứ an tâm, bây giờ ta sẽ bay phản lực về nước, con đừng lo, ta sẽ cho người đòi xử cái con sống không được chết, chết không xong. Người phụ nữ cười nham hiểm nói

-Dạ, ngày mai cô nhờ về nha. Cô cười nói

-Uk. Người phụ nữ nói

-Zậy bây giờ người ngủ đi ngày mai người về nước. Bye bye người. Rồi cô cúp máy

-Trời ơi quên hỏi người đang du lịch ở đâu rồi chán chết à. Nếu mà cô giáo ở với mấy người đó mình chết quá à. Cô khi cúp máy lại nhớ ra chưa hỏi cô giáo đi du lịch ở đâu nữa.

Tại lúc này ở một lâu đài cổ ở Anh, có ba người phụ nữ đã ngoài bốn mươi nhưng nét đẹp tựa như thiên thần của họ vẫn không nhòa theo năm tháng đang trò chuyện vui vẻ với nhau.

Người phụ nữ hồi nãy là mẹ của Thành, tên Huyền Lan nói với 3 người phụ nữ kia đang ngồi phía đối diện:

-Ngày mai mình về nước thôi.

-Sao zậy ở đây không vui sao. Người phụ nữ ngồi phía bên trái nói

-Không, nhưng ở Việt Nam có chuyện rồi. Bà Huyền Lan lên tiếng nói

-Chuyện gì. Người phụ nữ bên phải lên tiếng ngồi bên phải lên tiếng

-Thì chuyện mấy con dâu của chúng ta đó. Bà nói

-Cái gì, bọn tiểu quỷ đó về nước rồi sao? 3 người đồng thanh hỏi

-Uk. Bà lan nói

-Zậy là bệnh tình của Nhi giảm rồi sao? Bây giờ người phụ nữ ở chính giữa lên tiếng

-Chắc zậy. Bà Lan không dám chắc

-Tại sao bà chắc zậy bà. . Người phụ nữ ngồi phía bên trái nói

-Tại Huli nói chuyện với tôi giọng rất vui. Bà lan nói

-Zậy là con dâu tôi về rồi. Người phụ nữ ngồi phía bên trái la làng lên

-Trời, cái gì zậy bà, zậy mà là đệ nhất con chúa của Anh Quốc sao. Bà Huyền Lan lên tiếng nói

-Kệ tui, ai biểu tôi vui quá. Người phụ nữ ngồi phía bên trái nói. – à mà cũng tại bà không đó. Người phụ nữ đó chính là mẹ của Phong Hàn, đệ nhất công chúa của nước Anh, tên Milena, tên tiếng Việt là Nhật Lan chỉ về người phụ nữ ở chính giữa

-Cái gì, sao tại tôi? Người phụ nữ đó ngạc nhiên khi nhìn bà Nhật Lan chỉ về mình

-Cái gì không phải tại bà. Chính bà nuông chiều đứa con út của bà quá nên nó làm Nhi bị trầm cảm nặng làm con dâu của tôi với bà Huyền Lan mới giả chết để đi ra nước ngoài chăm sóc Nhi. Lỡ mà tình cảm của tội con dâu tội tôi mà thay đổi đều tại con bà đó. Bà Nhật lan nói một hơi dài ơ là dài với người phụ nữ đó

-Uk, công nhận con bà hay ghen thiệt. Người phụ nữ ngồi bên phải giờ lên tiếng

-Uk, đúng đó, mới nhìn Hiếu quan tâm con nhi chút mà nổi ghen lên. Bà huyền Lan nói

-Mà đáng lẽ nó nên điều tra kĩ về người anh nó thích chứ, đúng như người ta nói, khi yêu tất cả đều mù quáng. Bà Nhật Lan thở dài nói

-Mà lúc đó nó điều tra kĩ một chút thì sẽ phát hiện thân thế của Băng Nhi rồi và hôn ước của nó với Băng Nhi thì nó sẽ không bao giờ nổi ghen đâu. Bà Huyền Lan nói

-À, lúc đó Hiếu chịu nói người nó thích là Goddess thì mọi chuyện đều được giải quyết hết rồi. Người phụ nữ đó lên tiếng(người phụ nữ này là mẹ của Dương và Hiếu, tên là Ngọc Lan)

-Thôi mấy bà đứng nói chuyện con dâu nữa làm tôi tui thân hết sức à. Người phụ nữ bên phải lên tiếng

-Sao mà bần vậy. Bà Ngọc Lan hỏi

-Việc thằng thiên chứ việc của ai, nếu nó đều giống như mấy đứa con của mấy bà thì tốt biết mấy, nhưng nó lại di thích con trai tui buồn hết hết sức à. Bà phụ nữ này là mẹ của Thiên, tên Băng Lan

-Thôi ba2 đừng buồn nữa số trời định sao mình tuân theo vậy thôi. À bà kia, Huli gọi có chuyện gì vậy. Bà Nhật Lan an ủi bà bạn liền xoay qua hỏi

-Uk, còn có chuyện xảy ra ở bến nữa. Bà Huyền Lan nói

-Chuyện gì vậy, kể nghe coi, hồi hộp quá. Bà Băng Lan nói

-Chuyện là tui nó bị ăn hiếp ở bến nên gọi nói tôi. Bà Huyền Lan nói

-Cái gì bị ăn hiếp, tên nào. Cả bọn họ đồng thanh vậy

-Thôi đi ngủ đi chút nữa về nước, bà Huyền Lan nói

-Bà chưa kể gì hết mà. Bà Nhật Lan kêu ca

Rồi mọi người cũng về phòng để mai về Việt Nam

Hết chap 7

9. Chương 8

Một ngày mới đã bắt đầu, hôm nay có 1 chuyện lạ. Mới có 6 giờ sáng mà ngoài nhà của nó đã có tiếng rìn động cơ của xe phân khối lớn và những tiếng kêu điếc óc:

-Mấy you ơi, dậy đi. Rìn. Cậu vừa nói vừa rìn ga

-Rose ơi, dậy đi em, anh đưa em tới trường nè. Anh lớn tiếng nói

-Anh đừng ơi, dậy chưa? Thiên lớn tiếng hỏi

Rồi thình lình trong ngôi nhà bốn tầng vụt ra một đồng dép, li, bút... và một số ở trên giường có thể ném được. Và những người hàng xóm xung quanh la chửi ôm xôm: “ thằng nào mới sáng xóm rìn ga liên miên không cho người ta ngủ gì hết trơn vậy. Thằng nào sáng sớm phà giấc ngủ yêu quý của tao vậy hả.... và còn nhiều câu nữa của đồng đảo hàng xóm vang lên.

-Thấy chưa, em nói rồi mà, cách này không được mà. Con Lan lên tiếng chửi rửa

-Ai nói không được. Cậu rặng hông cổ cái

-Được cái đầu mẹ em, coi chúng chửi ta kìa. Lan liếc cậu một cái, bà khí nổi lên

Không khí bỗng đang căng thẳng thì trong cửa ngôi nhà 4 tầng mở ra, một cô gái da trắng như tuyết, mặc áo vô cùng hở hang với khuôn mặt còn ngái ngủ bước ra chửi:

-Cái đám nào dám phá giấc ngủ của bản cô nương vậy. Người này chính là cô

Khi cậu nhìn cô mặt như thế này thì mặt đỏ bừng lớn tiếng quát:

-Chị Huli, chị ăn mặc cái gì vậy.

-Tao ăn bận sao không liên quan tới mày. Lúc này nói chuyện mà mắt nhắm lại.

-Ừa, sao nghe tiếng quen vậy, ờ mày là thằng nào vậy. Cô hỏi

-Trời, huli ơ cô làm ơn mở cửa cho con vào đi con nhớ Rose quá rồi. Anh nóng ruột nói

Bây giờ cô nghe tiếng của anh vang lên thì giật mình mở mắt ra và nhìn bộ đồ ngủ của mình cô la lên tiếng hét chói tai vang xa 100m trở lại:

-Aaaa.

Rồi bọn nó nghe thấy tiếng hét của cô ngoài cổng thì vội bậc dậy chạy ra cửa coi cô có chuyện gì không:

-Cô ơ, có chuyện gì vậy. Rose hỏi

-Ừa cô, chuyện gì cô la giỡn vậy. Nó lo lắng hỏi

-Chuyện gì vậy Ngọc. Dững phòng trên tầng ba nên xuống hơi chậm

Rồi khi bọn nó xuất hiện hỏi thăm cô thì những người ở ngoài cửa miệng cũng mở chữ O, miệng chữ A. Lí do: Rose bây giờ mặc áo ngủ ngắn tời rón, quần ngắn, bề dài khoảng 20 cm. Dững thì khi ngủ không mặc áo, mặc cái quần đùi có hình một con heo màu hồng ở đằng trước và ngoài sao. Nó ở ngoài chỉ choàng một cái áo mỏng làm lộ ra đôi chân thon dài, trắng mịn không tì vết. Lúc cô nhìn thấy cảnh này thì:

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa, sao mấy con mặc đồ gì kì vậy. Cô lớn giọng la

-Cái gì vậy cô. Nó hỏi

-Trước cửa. Cố vừa nói vừa chỉ ra cửa cổng thì thấy bọn hấn, nó lên tiếng bảo:

-Anh Dững mau ra mở cửa.

-Dạ. Dững đi ra mở cửa mà không để ý mình đang mặc cái gì.

-A. Tiếng thét chói tay của Rose

-Rose, chuyện gì vậy em. Nó và Dững hỏi

-Anh Dững ơ, anh nhìn anh đang mặc cái gì cái. Rose chỉ cái quần dững đang mặc

Lúc đó Dững vừa mở cửa xong thì nghe Rose nói vậy liền chạy vào phòng.

-Hahahahahaha....., trời ơ mắc cười quá à, những người đứng đầu của Blood angles mà ăn mặc đồ kia. Anh cười

-Anh cười cái gì. Im. Rose ra lệnh

-Tuân lệnh bà xả. Anh toe toét cười

-À, mấy vị đến đây chi vậy. Cô hỏi

-Thì đến hộ tống các thiên thần đi học thôi. Hấn nói

-Không cần. Nó lạnh lùng nói

-Sao không cần được. Được các ác quỷ đẹp trai hộ tống đi học là phước trăm đời của chúng ta đó. Cô cười nói

-Vậy các anh chờ bọn tôi chút đi, bọn tôi vào thay đồ. Rose nói

-Uk, các anh sẽ chờ. Anh nói

Rồi bọn nó đi vào để thay đồ, bọn hấn ở ngoài cười nói.

-Không ngờ bọn họ lúc mới vậy đẹp như thiên thần vậy. Anh nói

-Chứ lúc bọn họ tỉnh không đẹp sao? Cậu hỏi

-Đẹp, đương nhiên đẹp rồi nhưng lúc đó nhìn bọn họ thành thiện thật. Anh nói

-Uk, đúng đó, anh lucifer hồi nãy dễ thương hết sức. Thiên nói

-Cái quần in hai con heo hồng nữa chứ. Chắc anh thích lắm phải không. Lan nói

-Uk. Ê, em nói cái gì zậy hả. Thiên đỏ mặt

-Hông phải sao, anh yêu anh Lucifer từ nhỏ rồi mà sao anh không biểu lộ tình cảm với anh đi. Lan nói

-Không được, lỡ ảnh không giống như anh thì làm sao, lỡ ảnh kinh tởm anh thì sao, anh sợ lắm. Thiên buồn bã nói

-Thì có sao đâu, lúc đó anh kiếm người khác để yêu. Anh nói

Bọn hấn nói chuyện rôm rã mà không để ý Dũng nãy giờ ở trên nghe hết, bây giờ trên môi của anh Dũng đã nở một nụ cười vui vẻ. Anh nghĩ: “thì ra Thiên thích mình, mà sao em nó không nói nhỉ?”. Đang suy nghĩ thì có một giọng nói vang lên:

-Anh vui quá nhỉ, có người yêu anh kia. Nó thò đầu ra khỏi phòng,

-Thôi xuống đi học. Rose đi ra nói

-Uk. Rồi cả ba cùng đi xuống

-Đi thôi. Let's go. Rose lớn tiếng nói

-Rồi bây giờ ta oanh6 nhóm chỗ nha. Cậu nói

-Uk. Zậy để ta xem nha. Hấn lên tiếng

-Cái gì, cái này phải để chị ta chọn chứ. Rose tức nói

-Thôi, ai chọn cũng được. Nó lên tiếng

-Thấy chưa. Hấn lên mặt với rose

-Chị hai, chẳng lẽ chị còn tình cảm với hấn hả. Sao chị lại để cho hấn chọn chứ. Rosr tức giận hỏi

-Em à, em đã quên những thứ không cần ta thì ta sẽ không bao giờ níu kéo. Và hấn lúc trước không cần ta thì bây giờ sẽ không bao giờ ta quay lại tình cảm ngày xưa đâu cưng à. Nó nói rồi bước ra ngoài

-Con đó sao cứ nhắc lại chuyện đó không zậy. Cô lên tiếng mắng

-Dạ, tại con lỡ lời mà. Không biết chị hai có sao không nữa nè. Rose lo lắng

-Không phải tại con hay sao mà bây giờ lo lắng hả. Cô nói

-Thôi bây giờ chia người thôi. Cô nói

Lúc khi nghe Nhi nói câu này thì tim hấn đau quất lại, nghe thanh âm lạnh lùng như ngàn cây dao khứa vào trái tim anh vậy. Nhưng hấn sẽ không ngu ngốc như xưa nữa, chỉ vì ghen mà hấn đã đánh mất nó 1 lần hấn sẽ không bao giờ cho phép ai thay thế hấn trong lòng nó, sẽ không bao giờ.

-Bây giờ Lan em đi 1 mình nha. Hấn nói

-Dạ. Lan lễ phép nói

-Anh Dũng đi với Thiên đi. Hấn phân công

-Cũng được. Dũng nói

-Thgoi6 đi ông già, đi với người ta thích gần chết mà bài đặt nữa chứ. Cô nói

-Uk, đúng đó, sau này em ngã anh Dũng cho anh Thiên nha. Rose hùa theo cô mình nói

-Hả. Thiên bất ngờ khi nghe rose nói

-ủa anh hồng thích hả, zậy em kiếm chồng khác cho anh Dũng thôi. Rose thấy Thiên gây người ra nên với chọc Thiên

-hả, hả, hổng có anh thích anh dũng lắm nhưng không biết anh Dũng chịu không nữa. Thiên nói xong liếc qua dũng. Dũng thấy zậy đỏ mặt im lặng.

-Zậy cô đi với Phong Hàn nha. Hấn lại nói

-Ê, anh kia, ai cho anh gọi cô tôi = cô hả, anh có tư cách gì gọi cô tôi = cô. Rose tức giận nói

-Tư cách, đương nhiên anh có tư cách rồi em dâu à. Hấn nói và cố ý nhấn mạnh chữ em dâu à.

-Cái gì, ai là em dâu của anh chứ. Rose phản bác câu nói của hấn ngay lập tức

-Hình như em không biết người kết hôn với chị em là anh hả. Zậy thì tệ quá đi. Hấn cười đều nói

-Cái gì????????????? Cả đám trừ nó và cô ai cũng bắt ngờ

-Thiệt không? Anh hỏi hấn

-Đúng. Hấn tự tin nói

-Zậy một mình gọi cậu là anh hai rồi, phải hông anh hai. Anh cười nói

-Cô có phải không? Rose con ngờ vực

-Đúng, đây là vụ hứa hôn lúc con và chị hai con chưa ra đời đó. Cô nói

-Zậy chị hai biết? Rose hỏi

-Uk. Nó nói

-Thôi bây giờ đi học thôi. Cô nói

Rồi cả đám đi tới trường. Vừa đặt chân tới cổng trường thì có một đám người bao vây tụi nó..... chap 8 kết thúc tại đây

10. Chương 9

Khi vừa tới trường thì có 1 đám người lạ bao quanh chúng nó và bọn hấn. bọn hấn ai cũng đeo kính đen, mặt bặm trợn. Rồi có 1 tên lên tiếng:

-Xin mời cậu chủ xuống xe đi ạ.

-Các người, tại sao lại ở đây? Thành ngạc nhiên hỏi

-Xin mời cậu chủ xuống xe. Hấn ta lại nhắc lại như không nghe câu hỏi của anh

-Các người, tại sao lại ở đây. Trả lời ta ngay. Anh tức giận quát

-Dạ... anh ta lắp bắp

Trong lúc hấn ta còn hoảng hốt, mặt trắng bệch ra, mồ hôi chảy ròng ròng thì có một giọng nói lên tiếng:

-Là ta kêu bọn họ đến đó. Đó là cha anh và đi phía sau là bọn con Mai và cha của nhỏ, bọn chúng đi mà mặt cười đều.

-Cha, sao cha lại ở đây. Anh hoảng hốt hỏi

-Ta nghe anh Hải nói con đang quen con nhỏ hám tiền nào đó, cha mẹ lại không có gì tốt nên ta đến đây xem tình hình như thế nào, quả không sai mà. Cha anh tức giận nói

-Cha nghe con nói. Anh cố hết sức giải thích

-Trời ơi, Thành ơi Thành, con coi con kia, chỉ vì một con nhỏ dơ dáy như thế mà con cãi lời cha con sao. Ông Hoàng cố hết sức châm dầu vào lửa nhưng ông không thấy nụ cười vô cùng gian tà nở ra trên môi của một người con gái đang ngồi trên xe. Bây giờ mọi người đã bị đuổi ra khỏi trường bởi cái đám người do ba anh đem đến nhưng học sinh đã mang trong mình cái dòng máu bà tám nên đang đứng ở ngoài cổng nhìn vào. Rồi cha anh lại tiếp tục nói

-Thành, con giải thích đi tại sao quen với con nhỏ này, cha mẹ đều là lũ bạn cùng mà con lại đi quen, nó chỉ lợi dụng tiền của con thôi. Cha anh chỉ vào mặt Rose nói, Thành lúc này giận lắm thì Rose đã giành nói trước.

-Ông nói ai con nhỏ này con nhỏ kia, hứ, bác à, bác nên xem lại cách nói đi nha, chủ tịch tập đoàn thời trang supper star lại đi ẩn nói như thế đó. Rose tức giận nói

-Ê con kia, mày là ai mà dám lên mặt với bác Hải hả, và mày đã biết cha của anh Thành là chủ tịch của Supper star rồi sao, thấy chưa anh Thành, tại nó biết anh là cậu chủ giàu có nên mới đến với anh thôi, em mới là người xứng đáng với anh nè. Con Như ỏng ẹo nói

-Cô im ngay cho tôi. Rose lớn tiếng quát

-Ê, cô kia cô có quyền gì kêu tôi im, tôi cứ nói thì sao con nhỏ ham tiền. con Như cố nói

-Uk, con nhỏ ham tiền. rose nói xong cho đi lại chỗ con Như đưa tay ra nựng mặt con Như làm xuất hiện 5 dấu cào từ trán xuống ngay má làm con nhỏ khóc thét lên

-Huhu, chú ơi con nhỏ này, huhu, mặt con. Con như khóc lớn lên

Thấy bạn mình bị Rose rạch 5 đường trên mặt làm ấy nhỏ bọn con Mai tức lên xông tới định đánh Rose nhưng chỉ trong chưa đầy 5 phút thì Rose đã hạ xong tụi nó nhưng con Mai xảo quyết dùng ám khí bắn vào Rose làm cô té xuống đất rồi con mai bay lại tát Rose mấy cái. Anh thấy zậy liền chạy lại đỡ Rose dậy, quay lại tát cho con Mai mấy phát.

-Anh Thành anh làm gì zậy, anh không thấy sao Như mới là bạn gái anh, mà tại sao anh lại vì con nhỏ đó mà anh để cho nó đánh Như như vậy hả. con Mai nói

-Cô làm ơn suy nghĩ lại dùm tôi đi, cô nghĩ sao mà cô nói tôi yêu bạn cô, hình như cô hơi tự cao quá rồi đó. Anh cười nói

-Cái gì. Con Như nãy giờ đang ôm mặt khóc khi nghe mấy câu này thì con nhỏ hoảng hốt

-Thành, mày, mày vì con nhỏ này mà dám đánh con tao. Ông Hoàng nãy giờ thấy con mình bị đánh vô cùng tức giận định bay lại xử anh nhưng biết không phải đối thủ của anh nên quay qua cha anh nói:

-Anh Hải thấy chưa, thằng Thành do anh nuông chiều quá nên mới như zậy đó.

-Hừ. Cha anh cười nhét mép lên nhìn ông ta bằng nửa con mắt

-Anh Hải cho em xin lỗi chỉ tại em giận con anh quá thôi chứ em không có nói gì anh hết á. Ông ta lo sợ nói với ông Hải

-Thôi, không sao. Ông Hải nói nhưng trong lòng ông rất giận “dám chửi xéo ta hả, để chuyện này xong đi rồi người sẽ biết tay ta”. Rồi kết thúc suy nghĩ ông đi lại chỗ của Rose bóp cổ cô rồi nói lớn:

-Thành, con làm gì zậy hả?

-Cha, thả rose ra. Anh hốt hoảng kêu lên

-Con làm gì sợ dữ zậy. Cha ông nhẹ nhàng sờ mặt Rose

Trong lúc đó thì Goddess và long đã đi tới nhìn thấy cảnh ấy thì tức tốc chạy lại cứu Rose nhưng cô đã ngăn cản lại.

-Cô à, tại sao cô lại ngăn tụi con lại, chị Rose đang gặp nguy hiểm kìa. Long tức giận quát

-Đúng đó cô, tại sao cô lại ngăn tụi con lại zậy. Goddess cũng hiểu kì hỏi

-Thôi, các em đừng hỏi nữa, chắc cô đã cố diệp kế gì rồi nên mới như zậy nè. Hân lên tiếng nói

-Trời ơi, sao ai mà thông minh zậy. Cô cười tươi khi biết người biết mưu kế của cô nên quay ra sao hỏi nhưng đập vào mắt cô mắt cô là hân. Nên cô cười một cái rồi quay lên “trời ơi, sao người lại để thằng nhóc này biết âm mưu của con chứ không phải ai khác hết zậy”.

-Các con yên tâm, sắp có chuyện vui rồi. Cô cười nham hiểm.

-Trời mới nhấc mà linh dữ zậy nè. Cô vui mừng chỉ ra phía cửa phía cửa trường học. Lúc đó ở phía cổng có nhiều tốp người mặc áo vest đen, ca vạt cũng màu đen, mang giày đen, chơi luôn mắt kính đen đang bao vây quanh trường, rẽ đường ấy chiếc xe đi vào. Lúc đó mặt cô tái mét, kinh hoàng la lên:

-Cái gì zậy, sao nhiều người dữ vậy không phải chỉ có cô thôi sao, trời ơi, tự nộp mình cho sói rồi. Huhu.

-Ngọc chuyện gì vậy em, sao em la lớn quá zậy. Dừng đi lại hỏi

-Trời ơi, sao ông lại ác quá vậy. Huhu. Cô khóc lớn nói

-Chuyện gì vậy em. Dừng lúc này lo lắng hỏi

-Chết rồi. Thôi em chuẩn đây bye mọi người chút nữa sẽ có cứu tinh tới. Bây giờ em si gút bai đây. Nói xong thì cô chạy vụt ra sân sau tính lên đường sau chôn. Trong lúc đó, trên bầu trời xanh từ đâu xuất hiện 4 chiếc trực thăng bay trên đầu. Rồi bỗng nhiên trên 1 trong 4 chiếc máy bay đó phát ra tiếng từ cái loa vang lên:

-Stop,.....restart,..... thanh âm vang lên nhẹ nhàng nhưng lại có sức công phá rất lớn đối với một người. Người đó chính là cô. Đang chạy cô nghe 1 giọng nói vang lên cô quay lại nhanh chóng cười:

-Hi, các cô giáo, lâu quá hổng gặp người.

Rồi trên 4 chiếc máy bay thả xuống 4 sợi dây dài tới đụng đất, rồi 4 người phụ nữ phóng xuống. Đó chính là 4 người đẹp trên thương trường gọi là tứ đại Lan thần. Khi vừa mới đáp xuống mặt đất thì 4 người liền chạy về phía của cô hôn mặt cười.

-Chào con, lâu quá không gặp nha, con có khỏe không, hình như con càng ngày càng đẹp nha. Con dâu ta đâu Bà huyền lan nói

-Uk, đúng rồi đó, càng lớn càng đẹp à. Chừng nào kết hôn với Phong Hàn nha ta đây. Bà Nhật Lan nói

-Uk, đúng đó, Băng Nhi đâu, để ta gặp con dâu ta một chút đi. Bà Ngọc lan lên tiếng

-Con à, người mà con muốn giới thiệu cho ta để làm vợ thằng Thiên đâu. Bà Băng Lan cũng lên tiếng hỏi

-Trời ơi, mọi người, từ từ. Cô la làng lên

-Uk ha, rồi cho con thở nè. Bà Huyền Lan nói

-Con dâu của người hả, kia kìa. Cô nói rồi chỉ ra sau. Rồi đập vào mắt bà H lan là cảnh tượng kinh hoàng. Chồng bà, ông Hải đang đưa tay bóp cổ của một cô gái mà bà chắc chắn đó chính là con dâu tương lai của bà. Bên cạnh là con bà đang khóc cầu xin cha mình thả con dâu tương lai ra. Rồi lúc đó ông Hải cảm thấy sống lưng mình lạnh rung nên quay ra thì nhìn thấy vợ mình mất hình viên đạn chĩa về phía ông, rồi vợ ông cười lên một cái làm ông lạnh càng lạnh, rung càng rung nên vội vàng đẩy Rose ra, chạy lại chỗ vợ mình. Nhưng ông chuẩn bị tới chỗ bà H Lan thì bà tung 1 cú đá làm ông đo ván nằm ụp mặt xuống đất, rồi khi ông ngước mặt lên thì 2 dòng máu chảy từ lỗ mũi ông ra. Ông meo meo nói với vợ:

-Sao em đánh anh zậy em yêu.

-Ông còn hỏi tại sao tôi đánh ông hay sao, hình như ông làm 1 chuyện hết sức bậy bạ mà ông không biết hay sao mà còn nói. Bà tức giận quát chồng bà

-Em nói cái gì zậy, anh không hiểu. Ông ta ngu ra khi nghe vợ mình nói

-Zậy này ông làm gì. Bà hỏi

-Thì tôi xử con nhỏ nhà nghèo mà trèo cao..... Ông nói

-À, có phải cha là tù nhân, mẹ làm mấy chuyện không đàng hoàng phải không. Bà nói tiếp

-Ừa, sao bà biết hay zậy. Ông lại càng ngu hơn trước

-Ừa, tại nó là con dâu tui chọn cho con đó. Bà cười nói

-Hả. Miệng ông mở chữ O

-Cái gì, bà chọn nó cho con, nhưng gia thế nó thì sao, không được. Ông tiếp tục nói

-Gia thế, trời gia thế nhà Rose có sao đâu. Bà nhẹ nhàng nói. Rất hợp ý tôi mà. Bà nhìn ông nói

-Cái gì. Ông nói

-Chị Lan nói gì kì vậy, gia thế nhà chị như thế mà đi cho con kết hôn với một nhỏ gia đình như thế sao. Nãy giờ ông Hoàng ở ngoài nghe vợ chồng họ nói chuyện nên xen vào

-Trời Rose là con gái của ông trứm đứng đầu thế giới ngầm, chị tư của Blood angles, mẹ còn là chủ tịch tập đoàn đá quý Starnight nổi tiếng nhất thế giới thì làm sao không xứng với ta. Bà nói

-Cái gì. Ông hoàng run bần bật khi nghe về lai lịch của Rose

-Thiệt không em. Ông hải hỏi lại cho chắc

-Đương nhiên là thiệt rồi. Nếu mà nó mà đối ý là tất cả cả tại ông thôi đó lúc đó tui cho ông xuống 18 tầng điên ngục luôn đó. Bà hăm dọa

Trong khi 2 người kia nói chuyện thì lúc này ở bên kia những người này giờ ngồi trên xe hơi đi xuống, bọn họ đều toát ra vẻ lạnh lùng đi lại chỗ vợ mình.

Chap 9 kết thúc tại đây nha

11. Chương 10

Khi 2 vợ chồng bà bà Huyền Lan đang tâm sự thì bên này bà Ngọc Lan, Nhật Lan, Băng Lan không nhìn chồng mình một giây.

Giới thiệu chút về ba của các nhân vật

Cha hấn- Nguyễn Hoàng Thiên Sang ông trứm kinh tế.

Cha anh- Trần Nguyễn Thiên Hoàng, chủ tịch tập đoàn thời trang Supper Star

Cha cậu- Hoàng Vũ Phong, chủ tịch tập đoàn Hopes Moon

Cha Thiên- Dương Mạnh Nam, chủ tịch tập đoàn Royal.

Tiếp tục

Bây giờ vợ chồng gặp mặt lại nhau sau mấy tháng xa cách làm mấy ông chồng xúc động tới rơi nước mắt, nhưng mấy bà vợ lại thờ ơ, coi như không có thấy ai. Vấn đề xảy ra làm cho các quý bà không nhìn chồng bà một cái là do 4 tháng trước, cả ba người: ông Sang, ông Hoàng, ông Nam lỡ uống quá chén nên sáng ngủ dậy thấy mình trần truồng, kế bên là một cô gái lạ hoắc, các ông ai cũng hoảng hốt. Rồi mấy ông đưa tiền ấy con đó kêu im miệng nhưng sự việc lại tới tai mấy bà vợ. Họ nổi cơn thịnh nộ, kêu người xử mấy con đó rồi đánh đập chồng mình đã mang xong rồi bỏ đi biệt tăm sút bốn tháng trời làm ấy ông lo sợ vợ mình do tức giận nên nghĩ quần tự tử đồng loạt nhưng từ khi nghe ông Hải nói bọn họ đang ở Anh thì ai cũng nhẹ lòng. Rồi bà Huyền Lan đi lại thì thấy mấy ông bạn mặt buồn rười rượi nể vợ làm bà mắc cười.

-Bà kia, bà cười gì zậy. Bà Nhật Lan tức giận lớn tiếng hỏi

-Uk, bà cười cái gì đó? Bà Ngọc Lan cũng tức giận hỏi

-Tại mấy bà kia, giữa thanh thiên bạch nhật mà để chồng mình nể nể, tui thấy tội lắm đó. Bà Nhật Lan nói

-Uk, đúng đó. Cả ba ông chồng nghe thấy zậy đồng ý

-Nhưng thôi cũng kệ. Đúng hông mấy bà. Rồi bà H.Lan nói câu cuối làm thời tiết trở nên u ám. Rồi cô thấy mọi chuyện không ổn nên lên tiếng:

-Cô giáo chuyện gì thì giải quyết ở gia đình, chứ giải quyết ở đây không sợ báo chí dè pha hay sao?

-Ừa, con nói cũng đúng nhưng sao con biết chuyện. Bà H.Lan hỏi

-Đương nhiên con biết nha. Cô tự hào nói. À mà con còn vụ của Rose bị con nhỏ kia đánh thì sao cô? Bây giờ cô nhắc lại chuyện Rose thì mất bà H.Lan nổi lên mấy tia lửa liếc qua chồng mình.

-Con muốn xử bọn nó sao cũng được. Vừa nghe bà H.Lan nói vậy mắt cô sáng ngời nở nụ cười ma quỷ khêu khêu Dũng. Dũng hiểu ý nên gọi đàn em chuẩn bị sẵn vào. Sau đó 2 phút sau, một đám người hơn 1000 người chia ra 500 thì bao quanh trường, còn 500 thì ồ ạt kéo vào đông nghẹt làm ai cũng bất ngờ. Rồi Rose như hiểu ra mọi chuyện nên quanh lại nhìn cô, Dũng và nó với ánh mắt hình một quả bom có thể nổ bất cứ lúc nào.

-Mấy người. Rose tức giận hỏi

-Đừng nóng mà Rose, chuyện gì từ từ nói, đừng không con. Cô cầu hòa nói

-Đừng nóng, người..... người, tất cả chuyện này do người, à không phải, phải nói là người chuẩn bị hết mọi chuyện hết rồi phải không. Rose chùng mắt nhìn cô

-Ừ. Cô sợ hãi nói

-Zậy sao cô lại để bọn nó đánh con hả. Tiếng hỏi của Rose vang dội khắp sân trường

-Thì, cũng muốn giúp con lắm chứ, nhưng theo luật của cha con thì người nào chúng ta muốn xử thì bọn họ phải đụng, phải có bằng chứng thì cha con mới cho chúng ta đụng vào nó, nên ta để con chịu thiệt một chút nhưng chút nữa con sẽ sung sướng thôi. Cô cười lầm cha và đám của nhỏ Mai da gà da vịt nổi lên hết.

-Thôi giờ xử sao? Nó lạnh lùng hỏi

-Thì cha thì con chừa lại, còn 4 đứa con gái thì mỗi người chúng ta một đứa, ok? Cô cười nói

-Quy luật là gì? Dũng hỏi

-Thì đậm từ cổ xuống, 4 chi thì gãy mấy khúc cũng được, à mà còn tài sản của bọn chúng ta đã gửi 1 nửa vào viện cứu trợ trẻ em rồi, các con cứ an tâm nha. Cô cười nói

-À, mà còn nữa nè. Cô chợt nhớ ra kêu lên

-Gì nữa cô sao cô cho đánh đại đi. Rose bất mãn nói

-Từ từ có chuyện gì mà gấp hả con, hả giận để sau, nói trước nếu không gây ra án mạng ta lại mệt nữa. Cô nói với giọng đều rất vui

-Gì nữa cô nói đại đi. Rose hỏi

-Thì trên mặt của bọn nó đó, mỗi bên hai dấu nha, rồi đó xong. Cô hô nói

Còn bọn con Mai nghe zậy ai cũng toát mồ hôi lạnh nhưng con Mai vẫn còn thông minh nên nhanh trí nói:

-Các cô chờ đã.

-Chờ cái gì? Rose hỏi

-Không phải các người nói cần bằng chứng sao, bằng chứng đâu mà các người nói bọn tôi đụng vào các người, lỡ các người ghét chúng tôi nên đặt điều giả họa thì sao.

-Bằng chứng. Rose chớp mắt chợt nhớ ra

-Thấy chưa các người chưa có bằng chứng thì làm sao đụng vào tôi được chứ. Hahahahahaha. Cô ta cười đều nhưng trái ngược với cô ta, bọn nó là ai chứ, bọn nó là những người đứng đầu của Blood Angles mà, chuyện nhỏ nhất này sao mà bọn nó quên được chứ. Rồi cô cười nói:

-À, thì ra cô cần bằng chứng, cô muốn coi hả nhưng đừng trách ta, coi xong thì người không chỉ bên má chỉ có 2 dấu đầu.

-Hứ, các người làm gì có chứ. Con Mai tự tin nói

-Rồi, cô chọn phương pháp số 2 phải không zậy cô sẽ do ta xử. Nói rồi cô lấy ra một cái remote bấm, trên không trung hiện ra một cảnh tượng mà Dũng đã quay được. Khi thấy nó, mắt con Mai tức không còn một

giọt máu, cô ta quỳ xuống xin tha, thấy con bạn mình quỳ xuống con Như, con Hồng, con Diệp cũng quỳ xuống lun.

-Tha mạng, đáng lẽ người không nên khinh người quá nên chuyện này mới xảy ra đó. Thôi bây giờ bọn tao ra tay nha, bye, có thể sau này không còn thấy bọn mày nữa huhuhuhuhu. Ta sẽ nhớ chúng mày lắm đó. Cô nói

-Mày, mày tưởng mày là ai chứ, tao chuyên hạ độc mày dám tới gần thì mày chết chắc rồi đó. Con mai tức giận nói

-Hả, chuyên hạ độc, trời ơi sợ quá à, mày có biết trong Blood Angles cũng có người hạ độc giỏi lắm đó nha, coi chừng người giỏi độc lại chết trong độc đó n ha. Cô cười khinh bỉ

-Hừ ta cóc sợ, mày làm gì tao. Con Mai sức láo mà không để ý mấy người này giờ chứng kiến ai cũng xì khói đầu rồi.

-À, cóc sợ, zậy ta sorry nha. Nói rồi cô chạy lại chỗ con mai, nhanh như chớp cô chụp được tay nó, lấy ra một cây kim có tẩm 1 loại độc cực mạnh mà cô mới vừa sáng tạo ra chưa thử trên người nên không biết hiệu quả ra sao.

-Mày làm gì zậy. Con Mai hốt hoảng nói

-Từ từ mày sẽ biết. Cô cười

-Mày làm gì..... chưa nói hết câu mặt con Mai tự nhiên từ bình thường chuyển sang đỏ, rồi từ từ chuyển xanh, rồi cuối cùng trắng bết, mồ hôi chảy ra như mưa, nhưng trong mồ hôi đó có một mùi rất khó chịu, rồi xong sau đó liên tiếp rần, rết, kiến côn trùng đủ loại tập trung lên người của con Mai bỏ lúc nhúc mà phát sợ. Bọn bạn con mai với cha con Mai thấy zậy liền hoảng sợ chạy xa ra. Còn con Mai, khóc thét lên, trong người nóng không chịu nổi, vừa lạnh thấu xương, trên người con vô số rần, rết, bọ cạp, đầy đủ côn trùng vừa trich vừa bò rồi con nhỏ gất xỉu tại chỗ. Còn cô cười thích thú khi nhìn cảnh này, cô còn kêu người đem máy quay ra quay lại cảnh này nói sau này cho con cô coi. Còn mấy người xung quanh trừ cậu ra ai cũng bịch mắt lại, có người nhìn thấy cảnh này ới đến mặt xanh môi tái. Còn chưa hết việc này thì Dũng đã đi ra bắt con Hồng đánh nó túi bụi, rồi anh uyển chuyển bắt chéo 2 tay con Hồng lại rồi một cái “rắc”, hai tay con Hồng coi như xông, Dũng còn hiền khi chỉ rạch 5 dấu trên má phải của con hồng. Con Hồng trong lúc đó vì đau quá nên xỉu rồi(hay chết tác giả không thể biết được). Thấy 2 đứa bạn mình bị như thế con Như nhanh như cắt chạy ra khỏi trường nhưng vừa đứng dậy đã bị Rose nắm tóc dặt mạnh một cái làm con nhỏ phải nằm dài trên đất. Chưa cho nhỏ kịp phản ứng nên thì Rose đã dặt mạnh xuống tay con Như làm nhỏ đau hét lớn nhưng việc đó chỉ làm cho Rose sướng tai mà ra tay mỗi lúc càng mạnh(tàn bạo), rồi Rose làm mặt nhỏ không biết bao nhiêu dấu móng tai trên mặt mà chỉ thấy máu bê bết. Còn nó, vì không có oán giận gì với con Diệp nên nó tha cho con nhỏ nhưng nó lại kêu người đem một loại thuốc tâm thần loại supper mạnh nên chỉ sau 10 giây thì nhỏ đã hóa điên và ai cũng nhìn thấy cũng phải khiếp sợ với tứ đại thiên thần của Blood Angles.

Hết chap 10

12. Chương 11

Sau khi đánh đập thả ga bọn con Mai thì cả đám cười sảng khoái nhưng ông Hoàng khi thấy con mình như vậy thì cả người ông rung rẩy, phát khóc chạy lại chỗ con gái ổng, hai mắt ổng hiện lên 2 chữ giận dữ nhìn bọn nó:

-Chúng mày, chúng mày dám làm con tao ra nông nổi vậy hả, tao.... Tao liều mạng với bọn mày. Nói rồi ông liền chạy lại giơ tay tát cô nhưng chưa chạm vào cô thì đã có ai dùng chân đạp ông dẫn 3 mét oj. Người đó còn nhìn ông với ánh mắt quỉ dữ lớn miệng nói:

-Ông dám đụng vào chị Huli thử coi, tôi sẽ cho ông sống mà chỉ muốn xuống dưới gặp vợ mình luôn đó.

-Mày...dám, mày là bạn trai của con tao mà mày để mấy người đó hành hạ nó ra nông nổi này... mày sẽ..... Ông Hoàng lắp bắp nói nhưng đang nói thì đã bị nó tát 1 cái hơi đau.

-Mày, mày cái gì, ông tưởng tui này không đụng vào ông là sợ ông đó hả. cô nói

- Uk đó mày tính làm tao sao. Ông ta còn ráng cương đưa cái mặt sát đến mặt cô. Khi nghe xong câu đó cô không thương tiếc tát ổng một bạt tay làm miệng ông ta phun ngụm máu vào người cô, cô tức giận đập, dậm mấy cái vào bụng ổng, rồi cười nói

-Chú à, chú là một người nhà giàu mà không biết lịch sự gì hết à, phun máu dính người con rồi nè. À mà chú à, không phải tui không dám đụng vào chú, mà chút có người sẽ xử chú thôi. Nói xong cô còn đá ổng mấy cái làm ổng nằm lăn lóc trên đất. Rồi cô dậm 1 chân trên người ông ta, còn tay thì lấy điện thoại ra bấm cái gì đó, sau đó 5 phút trên trời xuất hiện một đồng trục thẳng làm cả một vùng trời tối thui, rồi đám trục thẳng chia làm hai ngã, rồi có 1 chiếc trục thẳng ở giữa, rồi có hai người nhảy xuống, trong đó có 2 người một nam, 1 nữ. rồi hai bọn họ nhảy dù xuống làm một màn độc đáo, hai người ôm nhau hôn hít trên không rồi khi chuẩn bị rơi xuống thì bọn họ bật dù. Rồi bọn xuất hiện làm cho cả đám chấn động. trong đó, người nam toát ra vẻ lạnh lùng khó tả. Còn người phụ nữ thì khuôn mặt tựa thiên thần nên không ai có thể đoán ra số tuổi của bà. Rồi cô chạy lại ôm người phụ nữ lễ phép chào:

-Chị dâu, anh hai cuối cùng hai người cũng tới..

Giới thiệu

Người phụ nữ- mẹ Rose với Nhi- Nguyễn Hoàng Nhi: bà chủ tập đoàn đá quý nói như nổi tiếng nhất thế giới thế giới ngầm. Là người làm cho ông trùm thế giới ngầm phải sợ đến mày xanh môi tái.

Người đàn ông- cha Rose với Nhi- Mai Hoàng Sang: ông trùm thế giới ngầm, tàn nhẫn, rất thương gia đình và cô em gái

Trở lại

-Mẹ sao mẹ ở đây. Rose hoảng hốt hỏi

-Tại sao mẹ lại không được ở đây. Bà Nhi khó chịu nhìn Rose

-Mẹ, sao mẹ lại ở đây. Rose hỏi

-Khỏi nhìn cũng biết. nó nở nụ cười với mẹ nó. Rose à, em càng ngày càng thiếu năng nhĩ, đáng lẽ em phải biết tại sao mẹ ở đây chứ. Nó nhìn Rose nói.

-Dạ, em biết. rose nghi hoặc nghĩ rồi Rose à lên, quay qua nhìn cô với đôi mắt thiên thần, nhìn cô không chớp mắt.

-Ê đừng nhìn ta như vậy, mệt lắm à. Cô cười cười nói. A, anh hai em nhớ anh quá. Cô sợ sệt nhìn Rose rồi nhìn thấy anh hai mình liền chạy lại cầu cứu. Người đàn ông nhướng mắt nhìn, đi lại xoa đầu cô:

-Em gái, cái tên chó đấm sỉ nhục ta đâu, sông hay chết, hay gãy tay, gãy chân, hay bị sâu bọ tra tấn hả.

-Anh này, anh dặn không được đụng vào ông ta nên em đâu dám xử đâu. Cô cười nhìn anh mình

- zậy ông ta đâu. Ông Sang hỏi

-Kìa. Cô hất mặt về phía một thi thể nằm trên sân trường

-Zậy mà em nói không đụng vào. Ông Sang khi nhìn vào cái xác nằm trên đất thì thở dài

-Ông ta có chết đâu nên em được quy cái tội chưa xử nha. Cô cười ôm cô ông Sang

-Thôi được rồi. ông phải chịu thua đứa em gái yêu quý này

-À mà em gái, sao ta không thấy Goddess và thằng Long đâu rồi. ông Sang nhìn quanh tìm kiếm

-Đi hẹn hò hết rồi, ai rảnh như em gái anh chưa có ai ưng hết á. Huhu. Cô cười nói với ông

-Zậy sao em không không đồng ý với hôn ước đó. Ông cười nhìn cô

-Tại sao chứ? Em là người hiện đại nhá. Em sẽ không kết hôn với người nào do sắp đặt nha. Anh coi chừng em đập anh ra tới biển Đông đó, anh tin hông. Cô hăm dọa

-Ê em gái, thằng kia là ai mà nhìn ta như muốn ăn tươi nuốt sống zậy. Ông chỉ tay ra phía sau

Rồi cô nhìn ra sau thấy cậu mặt đỏ ran, tay bấm chặt, mắt hiện lên một màu đỏ chói lọi làm cô hết hồn. còn phía tụi nó, khi cô và cha đang nói chuyện thì Rose và nó đã dẫn mẹ tụi nó đi đến chỗ tứ đại Thần Lan. Vừa nhìn thấy bà, mấy quý phu nhân gạt tay mấy ông chồng đang lo kéo năng nỉ ra, chạy lại ôm lấy bà. Bà Huyền lan cười nói:

-Lâu quá không gặp bà nha.

-ồ..., Huyền Lan, trời ơi, càng ngày càng đẹp nha. Ý còn mầy bà kia, về đây hồi nào zậy hả, tha thứ cho chồng bà rồi hả? bà Nhi cười nói. Mầy bà kia nghe thấy bà Nhi nói làm ai cũng ngỡ vì chuyện xầu trong gia đình mà ai ở đây cũng biết là sao trời.

-sao bà biết. Bà Nhật lan mở to cặp mắt sắc sảo của mình

-Bà này hỏi lạ, tôi là ai chứ, zk của trùm Mafia nha. Bà Nhi không hài lòng nhìn bà Nhật Lan

-Nhưng chuyện đó bọn tôi đã nhúng tay vào mà, làm sao tin tức truyền ra ngoài được. Phải hông mầy bà. Bà Nhật Lan nghi hoặc hỏi

-Zậy mà không hiểu, mầy bà đúng thật mà, bạn bè lâu zậy mà. Mỗi lần nói bà Nhi tức tới nỗi muốn hộc máu, sau đó bà đưa tay lên bên má rồi nắm chặt bàn tay lại

-Bà kia, tụi tui chưa trọc bà gì nha. Bà Ngọc Lan nhìn hoàn cảnh tối tăm liền rúng mình nói

-Rồi, mầy bà kia, cái khách sạn to đùng mà bà đi bắt ghen là ở đâu zậy? Bà Nhi nhẹ giọng nói

-Thì nó ở long An chứ đâu. Bà Nhật lan nói

-Cái khách sạn tên gì? Bà Nhi lại nhẹ giọng hỏi

-À, nó tên Hoàng Nhi.... cái gì ta, a Baby Gilr. À, đúng rồi nó tên là Hoàng nhi baby gilr đó. Trời ơi không viết ai là chủ của nó nữa đặt cái tên vừa dài vừa zô duyên. Bà Nhật Lan nói

-Uk, đúng đó cái tên nghe phát gớm. Bà Ngọc Lan

-Cái gì, tên gớm hả. Bà Nhi máu dồn lên não làm mặt bà đỏ ngầu nhìn như con khỉ ăn ớt

-Uk, gớm chết. bà Băng lan lại nói

-Bà có biết cái tên đó tôi nghĩ bao nhiêu tháng mới ra không mà nói. Bà nhi nói như đâm vào tai từng người

-Trời bà nghĩ bao nhiêu lâu thì kệ mẹ bà chứ. ủa....., bà nghĩ cái tên đó lâu lắm hả. Bà Nhật Lan mơ hồ nghĩ cái gì đó. Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa, cái khách sạn đó của bà hả.

-Trời ơi tôi có mấy đứa bạn tốt thấy sợ, khai trương còn khen này khwn nọ mà giờ đây còn nói thấy gớm mà.

-Thôi thôi, chio tụi này xon lỗi mà, ai nhớ, tại bà chuyên kinh doanh đá quý không mà, ai nhớ cái khách sạn nhỏ nhoi trong một đóng tài sản của bà chứ. Bà Ngọc Lan cười nói

-Uk, ha cũng đúng, à rồi bà xử mấy ông đó sao? Li dý hay chặt đầu gãy tay, hay còn một đồng chút về nhà liệt kê ra tiếp.

-Ê bà kia, bà muốn chúng tôi mất zk hay sao mà xúi li di hả? Ông thiên Sang lớn giọng nói

-Uk, bà kia, bạn bè bao nhiêu lâu mà bà nở lòng chia cách uyên ương hay sao zậy. Ông Phong nói

-Ê, bà kia cho chồng bà uống thuốc chưa? Bà Nhi nhìn bà Nhật Lan

-Rồi nhưng tôi chưa cho uống nước?

-Bà kia, coi chừng nha, không cho uống nước mới zậy nè.

-Uk xin lỗi nha, chút tôi sẽ cho ông uống

-Gì kì zậy. Bà Băng Lan chen vào

-Cái gì kì. Bà Huyền lan cũng góp mặt

-Đúng là kì nha. Bà Ngọc lan cũng góp vui

-Sao kì? Bà nhật Lan khó hiểu hỏi

-Im lặng để tôi giải thích cho, ý của các vị phu nhân ở đây không bao gồm tôi có ý là: “ vị phu nhân này, tại sao bà lại nói về nhà cho ông ta uống thuốc tại sao, tại sao, tại vì bà đã tha thứ cho ông này, ông kia, lại đây, hurry hurry, ừm, gọi gì đây ta, à, zậy là phu nhân Nhật Lan đã tha thứ cho lão gia Vũ Phong rồi sao? Kha kha tôi tự khâm phục tôi quá à

-Bà kia, bà tự diễn tự cười luôn hả. Bà Nhật lan nhìn bà Nhi = cặp mắt chiu mến như của Satan

-Hihi, thôi được rồi giờn này giờ đủ rồi, kêu mấy quý công tử cô nương nhà chúng ta về thôi. Bà Nhi mỉm cười nói.

-Uk. Mấy quý phu nhân cười nói.

-À, bà kia, có đem baby Ngọc Nhân với Hoàng Huy cute về không đó? Bà Nhật Lan hớn hỡ nhìn bà Nhi

-Đương nhiên có rồi. Bà Nhi cười nói

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa, trời ơi. Cả đám bà vợ vui mừng khi nhắc đến cái tên Ngọc Nhân và Hoàng Huy làm mấy ông chồng thấy kì lạ

Trong lúc đó, ông hoàng bị ông Sang đánh đập ghê gớm, rồi ông kêu người đem cái gì trong mấy bay ra. Sau khi người thuộc hạ đưa cho ông một cái chậu, ông liền mỉm cười nham hiểm. Cô thấy cái chậu đó thì cả người đông cứng, mặt toát mồ hôi hột. ông Sang nhìn thấy biểu hiện của đứa em gái thân yêu thì ông mở miệng nói:

- Em gái , nhận ra nó chứ, thì nghiệm thành công nhất của em đó. Sau đó ông liền mở tấm vải che ra, nhìn thấy vật bên trong thì mọi người rung bần bật. Trong cái chậu bằng thủy tinh là một con rắn bạch xà hai đầu, đôi mắt có một màu đỏ của máu.

-Cô, không phải của chiệt tiêu rồi hả? Nó nhìn cô thắc mắc

-Ta, thực ra là,.....

-Cái gì cô nói đại đi. Rose nóng ruột hỏi

-Đúng đó không phải anh bảo em diết nó rồi hay sao, lỡ nó rơi vào tay người xấu thì sao, giờ những gì ta nói thành hiện thật rồi đó. Dừng lên tiếng nói

-À thì ta thấy nói thành công quá không nở vức mà. À mà. Rồi cô nhìn anh hai mình nói:

-Anh hai yêu dấu, mặt như con gấu, thân hình như con cà sấu, ăn dưa hấu đắp hột đậu, đầu đập vào cái chậu, có cái trí nhớ lâu lâu kia, sao anh có được nó, không phải em dẹp vào nhà kho tư nhân sao, làm sao anh có được nó, khai mau nếu không em la lên cho chị dâu biết anh hồi ngày năm trước đi thăm mộ người yêu cũ đó nha. Cô hất mặt mình lên

-Em, dám uk, thì ta trộm của em đó thì đã sao? Đồ của em cũng như đồ của anh hai mà, à, em lại đây nói nhỏ chút. Nhanh lên

-Từ từ. cô chau mày đi lại

-Em cưng, hôm nay ta có đem theo baby Ngọc Nhân của em về đó nha. Em mà còn dám lên mặt với ta thì ta méc Ngọc Nhân với Hoàng Huy đó nha. Ông Sang cười nói

-Anh, sao anh..... cô toát mồ hôi lạnh khi nghe ông nhắc đến Ngọc Nhân, Hoàng Huy

-Bình tĩnh bình tĩnh, hít vào thở ra. Ông cười khi thấy em gai mình kích động dữ dội

-Anh, em giết anh. Cô tức giận ngồi lên đùi anh mình bóp cổ nhưng cô không để ý có một cặp mắt toét lửa nhìn cô vợ ông Sang.

-Ê, Hàn, cha tui đó, nhìn như anh tươi nuốt sống người ta vậy, lên cơn ghen nên đứng chỗ nha. Rose liếc Hàn nói

-À, hiihi. Hàn cười cầu hòa nhưng lóng nói thầm: “ anh em cái gì thân thiết dữ vậy, coi kìa. Ngồi lên đùi người ta nữa kìa, trời ơi là trời”.

Còn cô lúc này tức giận bóp cổ anh mình nhưng sức cô làm sao so sánh với trùm mafia, nên nhanh chóng cô bị kẹp cổ rồi bị ông Sang bế lên. Nhìn cảnh này Hàn nhà ta càng lúc càng tức giận.

-Anh hai thả em xuống. Cô cười nói

-Uk. Ông Sang cũng theo ý nguyện của em gái

Rồi cô đi xuống chỗ tụi nó. Thấy vậy Rose chen ngay hỏi cô. Cô ra hiệu cho nó và Dũng đi lại nói nhỏ:

-Chuyện gì vậy. Nó hỏi

-Ngọc Nhân với Hoàng Huy theo ba con trở về. Cô rầu mặt nói

-Cái gì. Rose la lớn nhưng may Dũng liền bịt miệng rose lại:

-Em muốn nhiều người biết hả.

-Xin lỗi mà. Nhưng Ngọc Nhân với Hoàng huy về em vui quá mà. Trời nhớ tới Nhân với huy làm em muốn ôm chúng nó quá à.

-Uk, đúng đó. Em nói rất rất rất là chí lý. Nhìn Nhân mà chỉ muốn nó ở bên cạnh mà thôi. Ngửi cái hương thơm hoa quỳnh toát ra từ Nhân mà làm anh sướng muốn chết, còn Huy thì cute hết sức làm ta động lòng không ha.

-Đúng đó, phải không chị Nhi. Rose quay sang hỏi nó

-Uk, cũng đúng. Nó trả lời

-Cái gì cũng đúng phải nói là rất đúng nha. Rose phản bác liền

Còn cô khi nghe tụi Rose trò chuyện thì tức giận

-Trời ơi, đại họa của ta mà mấy người còn vui vẻ được hả.

-Thôi mà giảm giảm nhiệt, dù gì Nhân cũng đã về rồi, làm sao mà dẫu. Thôi thì chuyện gì đến nó sẽ đến. Dũng từ tốn nói

-Cái gì đến sẽ tự đến, anh coi chừng em thúc giục đám cưới giao anh cho Thiên luôn thì cái gì tới tự tới phải hông? Cô chứng mắt nhìn Dũng

-Thôi được rồi, coi như anh sai đi nha, không nhắc lại nữa. Dũng hoảng hốt cầu hòa

-Nhưng cô à, chuyện này chúng ta giấu được bao lâu. Nó hỏi

-Con đừng lo, ba ngày sau lo xong chuyện thì ta sẽ đưa Nhân, Huy đi về Anh trốn.

-Nhưng lỡ cô nhật Lan biết chuyện thì sao

-Ai biết, tới đâu hay tới đó đi.

Còn tụi hần là người học võ công nên các giác quan rất nhạy nên dù cách xa những cũng nghe được cuộc trò chuyện nên tức giận liền kêu người trong bang điều tra về mấy cái anh chàng tên Ngọc Nhân với Hoàng huy gì đó. Trong lúc mọi người đang trò chuyện thì nghe thấy tiếng la đau đớn vang lớn. Rồi mọi người quay đầu ra sau thì thấy con bạch xà 2 đầu đã cắn ông hoàng nên mặt ổng nên xanh méc rồi ngất đi. Nhưng không ai để ý đến và tiếp tục làm việc riêng của mình. Trong lúc đó trên con đường hoa Nguyễn Huệ có một chiếc xe Gamborghini reventon đang chạy trên đường.

-Dung bây giờ chúng ta làm gì. Một anh thanh niên nói

-Tôi sẽ không buôn tay đâu, Hàn là một kho báu vô giá, tôi chắc chắn có thể giành với con nhỏ ngốc đó. Với lại tôi còn Hàn Phong baby 2 tuổi của tôi nữa nên tôi không sợ đâu. Khi nghe xong câu đó thì người thanh

niên mỉm cười chúc mừng nhưng người thanh niên vô cùng tức giận: “ Phong hàn, người dám phản bội cô của ta mà có đứa con 2 tuổi chứ, còn cô đừng mong chờ được đặt chân vào gia tộc Hoàng gia. Nơi đó chỉ có cô của ta mới được ngồi.

Hết chap 11

13. Chương 12

Giới thiệu nhân vật

-“Cô ta”(con nhỏ ngồi trong xe đó) –Phù Ngọc Hoàng Dung: Xinh đẹp, sắc xảo, rất yêu Phong Hàn, có một đứa con 2 tuổi với Phong Hàn tên Hàn Phong. Nguyên nhân có con: do sự bông bột của Phong Hàn.

-Gia thế: coi như cũng hơi lớn, chủ của mấy tập đoàn khách sạn lớn. Nhưng dám ra mặt đối đầu với cô nên tất cả tài sản thuộc về ông Sang.

-“King”(cái anh chàng ngồi bên trong xe): Mai Thiên Hải Đăng, con trai trưởng của ông Mai Hoàng Sang, cháu trai đầu của cô, 24 tuổi, thân hình cơ bắp, đẹp trai, thông minh, tài giỏi, người thừa kế sau này của Ông Sang, I/Q: 350/300, thông minh hơn cả cô lun.

-Gia thế: khối cần kể lại nha.

-Sở thích: cưa gái, đánh nhau, đua xe, chế tạo vũ khí và độc dược với cô.

-Võ loại super, biết sử dụng nhiều loại vũ khí.

Tình hình King quen biết với Dung :

-Lúc đó King theo lệnh của cha trà trộn vào tập đoàn nhà Dung để thâm tòm quyền lực của gia tộc họ Phù. Lúc đó là vào 3 năm trước, vô tình cậu biết cô tiểu thư của gia tộc này có thai với Phong Hàn, lúc đó King vô cùng tức giận và đem tất cả chuyện này nói với ba mình nhưng ba cậu nói King không cần quan tâm, hãy lo việc của mình thôi, mọi chuyện ba cậu đã sắp xếp hết tất cả, vợ của Phong Hàn chỉ có em gái ông được bước vào, kêu cậu hãy yên tâm.

Quay lại chuyện.

-Yume(sau này sẽ xuất hiện): Nguyễn Ngọc Thiên Nữ, xinh đẹp theo kiểu nữ thần Hera, tàn độc nhưng rất rất thương tội nó và nhất là anh King nhà ta, 19 tuổi(nữ thần Hera đẹp sao chị ấy đẹp vậy đó, cả ba vòng nữa)

-Gia thế: , con gái của tập đoàn xe hơi lớn nhất thế giới

-Sở thích: giết người, xem phim lãng mạn, Hàn Quốc. Thích nấu ăn, làm bánh

-Võ loại dữ, thích sử dụng súng, kiếm

-Ngọc Nhân: cô bé 3 tuổi, vô cùng xinh sau này sẽ đẹp,

-Gia thế: con gái của cô

-Tính tình: lạnh lùng tàn độc, sử dụng giỏi tất cả loại độc tuy chỉ mới 3 tuổi, dùng giỏi ám khí vì khi được 2 tuổi ông sang đã tập cho cô bé phóng phi tiêu, với I/Q: 350/300 nên vô cùng tiếp thu, nhưng trước mặt mẹ mình luôn tỏ ra hiền lành nhưng tất cả đã bị cô nhìn ra lâu rồi.

-Huy Hoàng: một cậu bé vô cùng cute, hưởng gen của papa. Ba tuổi, em song sinh khác trứng của Ngọc Nhân

-Gia thế: con trai của cô

-Tính tình: nham hiểm, thâm độc, luôn vui vẻ với người thân và lạnh lùng với người ngoài. Sử dụng giỏi độc giống chị mình, cũng dùng giỏi ám khí và lí do cũng giống chị mình, I/Q: 350/300.

-Tình thế cô có 2 đứa con này:

Do uống quá chén trong một buổi tiệc khiêu vũ của hoàng tộc Anh tổ chức, rồi sáng hôm sau cô tỉnh dậy thấy mình ở một nơi lạ hoắc, rồi cô tìm cách kiếm một người khác thế chỗ mình. Rồi vài tháng sau, cô có dấu hiệu thì đi khám bác sĩ, bác sĩ nói cô có thai. Và câu đầu tiên cô đáp lại là: “hãy phá cái thai này đi”. Nhưng do sự phản đối kịch liệt của mọi người trong gia đình nên cô phải sinh đứa con này ra, nhưng không ngờ cô không có chí mà tới 2 đứa con.

Sau khi hành quyết ông Hoàng cả đám người đi ăn uống thả ga thì ai về nhà nấy nhưng cô phải theo anh mình về ngôi biệt thự ông Sang xây lên để những người cấp cao của thế giới ngầm của ông ở Việt Nam ở. Biệt thự là một tòa nhà được xây dựng một hơn nửa trên bờ, còn phần còn lại là ở trên mặt hồ, diện tích khoảng 100000 mét vuông(hổng biết có lớn hơn hoàng cung thời xưa của Trung Quốc không ta), chưa tính diện tích của khu vườn và các sân. Phía sau là một khu vườn rộng lớn được trồng rất nhiều cây ăn quả, hoa và một số thảo dược. Được xây ở một nơi yên tĩnh, không ồn ào, lại thoáng đãng, không khí trong lành, tối có thể ngắm sao vì khi bị che chắn bởi vật nào như trên thành phố, và một điều đặc biệt là biệt thự này được xây ở gần hồ nên buổi tối có rất nhiều đom đóm bay nhin vô cùng lung linh, tòa biệt thự được xây theo kiểu phong cách cổ điển nhưng pha trộn một chút hiện đại, được xây theo quanh hồ nước rất lớn, sân trước trồng rất nhiều cây xanh và cắt tỉa vô cùng gọn, đẹp, bắt mắt. Xa khu biệt thự một chút là một cánh rừng rộng lớn. Biệt thự có hơn 50 phòng, mỗi phòng rất rộng, có hai tầng được trang trí theo phong cách khác nhau, trong phòng như một ngôi nhà cao tầng mini, có đầy đủ tiện nghi như có phòng ngủ, phòng ăn, nhà tắm, phòng đọc sách, phòng làm việc, phòng giải trí. Nơi này chia làm hai tầng nhưng được xây cao lên rất nhiều khoảng 40 mét.

-Lâu quá không về đây nhìn nó đẹp sao sao ấy anh hai ơi. Cô vui mừng nói

-Đương nhiên đẹp rồi, công thiết kế của King mà. Bà Nhi lên tiếng

-Ôi, King yêu dấu của em, không biết bao giờ nói mới hoàn thành xong nhiệm vụ nó nhỉ, em nhớ nó quá à. Hìhì. Cô nói

-Em đừng lo,nó sắp về rồi. Ông Sang lên tiếng chen vào cuộc nói chuyện của 2 người

-Nó sắp về rồi. Thiệt không đó. Cô nhìn anh hai mình – cặp mắt nghi ngờ.

-Đương nhiên, nó sắp về. Ông Sang trả lời chắc nịch

-Nhưng em có thấy gia tộc họ Phù có bị gì đâu? Cô nhìn anh hai hỏi

-Ai nói không bị gì, nhờ có King mà tập đoàn khách sạn của họ càng ngày càng lớn nặng, sắp phá sản rồi. Haha. Ông Sang sangê khoái cười

-Giọng cười ông nham hiểm quá. Bà Nhi lớn giọng

-Đúng đó lo lái xe đi, coi chừng ba mạng người đó. Cô cười nói

-Ok, ma đam. Ông Sang chào theo kiểu quân đội.

-À mà em gái nè. Ông Sang chợt nhớ ra gì đó liền gọi cô

-Gì anh hai. Cô hỏi

-King nó nói nó về với một người đó nha. Ông Sang nói

-Bạn gái nó hả? Cả bà Nhi và cô đồng thanh

-No. Ông Sang trả lời ngay tức khắc

-Zậy nói làm chi. Bà Nhi quạu nói với chồng mình

-Nhưng nhỏ con gái này có một sợi dây liên kết với Phong Hàn đó nha. Ông Sang bí hiểm nhìn em gái

-Có phải Phù Ngọc Hoàng Dung không anh? Cô lập tức vui mừng hỏi

-Uk. Ông Sang không bằng lòng với thái độ của đứa em gái

-Nhỏ kia, em đừng có hồng lầy nhỏ đó thế chỗ em nha, nhưng nếu Phong Hàn chịu thì đệ nhất công chúa Anh quốc cô Milena. Tên tiếng việt là Nhật Lan có chịu không? Bà Nhi nhường mắt nhìn đứa em dâu mình thương hơn cả em ruột nữa

-Thôi mà, em xin lỗi mà, em đâu có suy nghĩ đó đâu. cô ôm chị dâu mà làm nũng, cô còn chối liên cái ý nghĩ trong đầu.

-Zậy thì được. Ý tới rồi kìa. Bà Nhi la lên

-Ế có người rước chúng ta kìa. Ông Sang nhìn về phía tay em mình chỉ, ông nhìn thấy một đám người hơn ba mươi người, mỗi người ở đây ai cũng còn rất trẻ không 23 đến 25 tuổi, và trong đó có cả phụ nữ, ông tức giận. Vừa thấy xe của ông chủ mình tới thì ai ai cũng vui. Ông chủ là một người vô cùng tốt, giúp đỡ bọn họ và gia đình, cho bọn họ chỗ ở tiện nghi và công việc ổn định, bây giờ bọn họ đều là giám đốc của các công ti đá quý của bà Nhi, nếu không thì những người cai quản các bang phái của ông Sang. Nhưng ông chủ vừa xuống xe thì hình nộ mắng bọn họ

-tại sao các người còn đứng ở đây

-ạ, thưa chúng tôi chờ người. Giám đốc Dương lên tiếng, anh này 23 tuổi, được ông Sang cứu về trong một vụ hỏa hoạn, ông cho anh này ăn học và làm giám đốc công ti đá quý của bà Nhi

-Ai cần. Ông tức giận quát. Ai nãy đều sợ rung lên, cả mấy bà vợ của mấy người này cũng xanh mặt nhưng bọn họ đều vui mừng sau khi nghe mấy câu nói của ông Sang:

-Tôi đã bảo mấy cậu không cần đón chúng ta mà, sức khỏe của mọi người ở đây đều quan trọng hết, trời ơi, Dương, Tâm, Phong sao lại như thế?

-ạ ông chủ sao ạ. Ai cũng run lên khi nhìn ánh mắt phần nộ của ông chủ

-ạ cái gì mà ạ, không phải vợ của mấy cậu mới sinh hay sao mà con để các cô đứng đây, trời ơi 12 giờ khuya rồi kìa. Ông coi đồng hồ trên tay

-ạ ông chủ không sao đâu chúng em chịu được mà. Các bà vợ ai nấy đều cảm kích khi thấy ông chủ quan tâm mình

-Cái gì, chịu được cái gì. Bà Nhi bây giờ lên tiếng

-ạ. Mấy bà vợ nhìn bà Nhi ngơ ngác, một phụ nữ thất sự xinh đẹp, ông chủ thất có phúc

-Tôi nói các cô chịu gì được, tôi đã sinh ba đứa con rồi nha, tôi hiểu khi sinh xong sẽ mất sức nhiều lắm, đứng đây gió lớn, với lại con nhỏ cần mẹ, vô nha nhanh. Bà Nhi lớn tiếng kêu mấy phụ nữ đứng nãy giờ vô nha

-Dương. Bà Nhi kêu

-Tôi và chồng tôi đã mua rất nhiều quà cho em bé của cậu với mọi người, với mấy thứ tắm bổ ọ người, kêu người ra lấy đi. Bà Nhi kêu Dương và nói

-ạ, bà chủ, bà không cần khách sáo vậy, chúng tôi đâu cần tắm bổ làm gì? Dương vui mừng nói

-ạ, đúng bà chủ, bọn tôi ai cũng khỏe như trâu như bò không cần tắm bổ đâu. mọi người đồng thanh

-Thôi đi, không được gọi ta là bà chủ nữa, ta và ông nhà xem mọi người ở đây như con của mình, mà cầu nghĩ sao mà mọi người ở đây không cần tắm bổ, tôi biết các cậu mỗi ngày chỉ ăn có hai bữa sáng với tối, buổi trưa làm việc không nghỉ ngơi gì hết. bây giờ ta nói các con phải nghe. Bà Nhi lớn giọng nói

-Nhưng..... mọi người đang đứng đồng thanh nói

-Không nhưng nhị cái gì hết. Bây giờ bọn ta là ba mẹ của tụi con, bọn ta sẽ thay mặt ba mẹ quá cố của tụi con chăm sóc thương yêu tụi con. Ông Sang nói

-Thôi bây giờ vào nhà, Dương, con kêu người chút nữa trực thăng sẽ đưa hàng tới, nhớ ra nhận đó, bây giờ vào nhà. Bà Nhi nói

-ạ. Mọi người ở đây đồng thanh trả lời

-Haha, bây giờ công nhận em có rất nhiều cháu nha. Bây giờ cô cười lên

-Dạ, đây là. Mọi người nhìn thấy một tiên nữ tuyệt đẹp bước ra, ai cũng bàng hoàng cả nam lẫn nữ

-À, ta xin giới thiệu với mấy con, đây là em gái ta, tên Băng Ngọc. Ông sang nói

-Vậy đây là cô của tụi con rồi. G/Đ Dương hôn hờ nói

-Thôi bây giờ vào nhà. Bà Nhi nói

-Dạ. Cả đám con nuôi của bà đồng thanh

Quay lại với tụi nó, đêm nay là một đêm mất ngủ trầm trọng của cửa đám. Nó từ khi về phòng không nói 1 tiếng liền chạy về phòng mình khóa cửa. Bây giờ nó nhớ lại những gì đã qua, đã 10, 10 trời cố quên kẻ đã làm tổn thương sâu sắc, kẻ đã làm trái tim mình chai sạn, nhưng kết quả vẫn không thể quên, ông trời tại sao ông cho tôi yêu, cho tôi hận, rồi bây giờ lại ép tình yêu đó lại 1 lần nữa ở trong tôi, 1 lần là quá đủ rồi, kết hôn, tôi sẽ không bao giờ có thể chấp nhận tình yêu một lần nữa, ông trời ông có nghe không, tôi không cho ông lấy tôi làm trò đùa, mãi mãi số phận tôi là do tôi tự nắm bắt, kết hôn ư, chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra đâu, mãi mãi. Và bây giờ nó đã khóc, khóc khi nhớ về quá khứ, khóc khi nghĩ tương lai của mình, ông trời quả thật trêu người. Và bây giờ tôi sẽ không khóc nữa, tôi sẽ không bao giờ chấp nhận số phận mà ông an bài.

-Alo, cô hả. Nó lấy điện thoại và gọi cho cô

-Uk, có chuyện gì mà con gọi ta khuya vậy? Cô thắc mắc

-Dạ, con có chuyện muốn nhờ cô. Nó nói

-Chuyện gì, con nói đi, ta giúp được thì ta sẽ giúp. Cô nói

-Sau khi tổ chức đám cưới cho Rose, người có thể đặt một vé máy bay đi Anh cho con được không nhưng không để mọi người biết nha. Nó nói một giọng buồn queo

-Uk, ta sẽ giúp. Cô thở dài. Thôi con ngủ đi, coi chừng mất thâm quần bây giờ

-Dạ, vậy con cảm ơn cô, bye người. Nó nói

-Uk, bye. Cô nói.

Sau khi cúp máy cô liền quay vào cười nói:

-Haha, thấy chưa, em nói mà, Nhi sẽ trốn đám cưới này mà. Haha. Vậy là em thắng nha.

-Tức chết mà, sao nó có thể làm như thế được. Ông tức giận đập bàn

-Cái gì không được, nó đau lòng vì tình yêu mà, nó mà dám đối mặt với tình yêu thêm một lần nữa em bái anh làm sư phụ luôn đó. Cô đắc thắng nói

-Vậy nha, nếu nó đồng ý kết hôn với dương thì em phải bái anh làm sư phụ đó. Ok. Ông Sang nói với cô

-Ok thì ok, ai sợ anh, nhưng em phải nói trước là Nhi phải tha thứ những gì Dương làm thì anh mới được tính là thắng đó nha, chị hai chị làm chứng nha, hiệp ước có hiệu lực ngay bây giờ đến ba ngày sau. Cô nói

-Hai anh em nhà này đúng thiệt bà Nhi than thở

-Thiệt sao chị. Cô tò mò

-Con nít quá đó. Bà Nhi cười

Cả bà người đang nói chuyện thì phòng kế bên có tiếng động, rồi một giọng nói của một cô bé vang lên:

-Má mi ơi, má mi đâu rồi.

-Ngọc Nhân hả con, mẹ ở đây. Cô lên tiếng

-Mẹ ơi, mẹ đã về, con nhớ mẹ quá. Nhân nhè nhẹ nói

-Mẹ cũng nhớ Nhân baby lắm á. Cô nựng mà đứa con bé bỏng của mình

-Mẹ, sau này không ẹ rời xa con nữa. Nhân ôm chặt cô

-Uk, sau này mẹ không xa Nhân của mẹ đâu, mà tại sao bây giờ con chưa ngủ, em ngủ chưa?

-Dạ, tại bác nói hôm nay mẹ về đây nên con ngủ không được. Nhân chuyển chủ đề

-Zậy con có đói bụng không, mẹ đi nấu. Cô hỏi Nhân

-Dạ có, mẹ nấu mì xào cho con nha. Nhân nói

-Uk. Anh hai, chỉ hai hai người ăn gì em nấu. Cô hỏi

-Cho ta 1 cơm chiên. Ông Sang nói

-Còn ta mỳ ý nha. Bà Nhi tươi cười

-Trời ơi, cái này quá đáng nè. Mì Ý hồng nói, mì xào không nói nhưng cơm chiên em hồng biết làm làm sao mà làm. Cô nhìn ông Sang

-Zậy cho ta mì thập cẩm đi. Ông Sang suy nghĩ một hồi rồi nói

-Zậy thì được. Nói rồi cô đi vào bếp. Nhưng mọi người không biết cô đã lắp camera ở đây trước vài ngày rồi nhưng cô dặn ai gặp cô đều nói không quen hết nên mọi nội dung trò chuyện sau đó của bốn người kia cô nắm rõ trong lòng bàn tay.

-Dậy rồi hả em trai, ăn gì chị nấu cho. Nhân nhìn cậu bé đang ngáp ngáp dài bước từ phòng kế bên ra

-Chị đẹp cái bộ mặt cún con đó đi nhìn phát ói. Huy giả bộ động tác ói

-Ừa, phát ói, em coi chừng nét cute bị ta rạch máy nhất thì thành vệt xấu thì đừng trách ta nha. Nhân nói với Huy bằng vẻ đe dọa

-Thôi đi chị tưởng rạch em dễ lắm hả, coi chừng gây ông đập lưng ông nha. Huy hắc mặt về phía chị mình

-Được để coi ai hơn ai. Nhân tức đỏ mặt chuẩn bị xông tới, Huy cũng thủ thế sẵn chuẩn bị nghênh tiếp. Thì đột nhiên một tiếng nói vang lên

-Mẹ con đang ở đây đó, coi chừng lộ thì ta không thể nuôi mấy đứa nữa đâu đó. Ông Sang lên tiếng

-Bác cứ yên tâm, mẹ không bắt tội con về nuôi đâu. nhân nhìn bác hái mình cười

-Tại sao con biết mẹ con không bắt con về nuôi? Bà Nhi tò mò hỏi

-Bác hai đừng quên mẹ con đang muốn hủy cái hôn ước với nhà họ Hoàng làm sao mà đưa tội con ra được. Huy nói

-Ồ đúng rồi hả. Đúng là hổ mẫu sinh hổ tử ha. Bà Nhi nói

-đương nhiên, ai biểu nó là em gái anh chi, anh là Satan, thì nó cũng là Thần chết à. Ông Sang nói ra câu này nhưng không biết ở nơi nào đó có người đang nghiêng răng, phi mấy con dao vào tường đùng đùng. Còn về phía tội hấn, bọn hấn vẫn trở về nhà của họ. Bây giờ hấn đang tươi cười nói chuyện làm cả nhà hấn ai cũng không rét mà rùng, rồi bà Ngọc Lan thấy chuyện không ổn hỏi:

-Dương, sao con cười nhiều quá vậy, hay có chuyện vui gì nói ẹ biết mau.

-Mẹ này, ta cười mà mẹ cũng phải biết lí do hả?

-Sao không biết nhưng mẹ thấy hơi lạ nha, anh hai Devil mission lại vui vẻ như xưa hồi nào ta

-À, hay là do bé Nhi mẹ. Hiếu nói

-Uk, đúng đó. Goddess đồng thanh nói

-Chấn chấn nha. Ông Thiên Sang nói

-Ta còn hồng biết Nhi có đồng ý lấy con không nữa mà ở đó cười tươi zậy. Bà Ngọc lan nói một câu mà có sức công phá lớn tới mức làm không khí đang vui bỗng nhiên lạnh băng

-Mẹ này, sao mẹ nói vậy. Hiếu không vui hỏi mẹ

-Goddess. Bà Nhật Lan nói

-Dạ dì kêu con. Goddess lễ phép trả lời

-Con vẫn nhớ tính cách của chị hai con chứ. Bà nhật lan nhìn goddess

-Dạ....? Goddess gãi đầu tỏ ý không hiểu

-Hình như ta quên nhắc cho con biết nha, tính của Nhi là nó sẽ vứt bỏ tất cả để đi theo tình yêu nhưng nó sẽ không bao giờ chấp nhận con người đã vứt bỏ nó. Con nên nha, chình con 10 năm trước đã tuyệt tình tuyệt nghĩa đối xử tệ bạc với Nhi con nghĩ Nhi sẽ đồng ý kết hôn với con. Bà Lan nhìn con trai bà.

-À, đúng rồi ba ngày nữa là ngày kết hôn của Thành với Rose, Hiếu với Goddess chừng nào kết hôn? Bà Nhật Lan nham hiểm cười

-Mẹ này, mẹ nói đúng y con ghê nha. Chừng nào ta và em bước lên thánh đường đây. Hiếu cũng hùa theo mẹ mà làm khó Goddess

-Chừng nào cô với chị hai, anh Dũng kết hôn thì ta hẳn kết hôn. Goddess đỏ mặt nói

-Nhưng lúc đó là lúc nào, lỡ sau này cô với Nhi không kết hôn thì anh không được lấy em hay sao, lúc đó anh chịu không nổi đâu. hiếu nhìn Goddess

-Vậy thì anh quyết định đi, anh muốn kết hôn ngày nào cũng được. Nói xong câu này mặt Goddess đỏ hơn quả cà chua chín nữa.

-Vậy hả. Vậy ba ngày sau mình kết hôn đi, lúc đó làm đám cưới tập thể. Hiếu nói xong liền chạy lại ôm Goddess

Và cuối cùng bọn họ cũng đi ngủ có những người yên giấc ngủ, còn có những người không tài nào chợp mắt được. còn cô lúc quay lại thì tỏ ra vui cười coi như không có chuyện gì hết.

Hết chap 12

14. Chương 13

2 giờ sáng,những giọt mưa đang rơi,Một lần nữa chúng ta lại gặp nhau ở ngã tư đường,Em nói với anh rằng em rất bối rối,Em không thể nghĩ được gì,Điều này có nghĩa là,,Em đã chọn anh là người để chia sẻ đúng không?,Nhưng chỉ tình yêu mới có thể nói-thử lại lần nữa hoặc là từ bỏ,Nhưng anh tin rằng với anh và em,Một ngày nào đó ánh mặt trời sẽ tỏa sáng,Nên anh chỉ làm cho phần của riêng mình,Và cầu nguyện rằng con tim em sẽ thay đổi,Nhưng anh không thể làm cho em thấy rõ,Rằng có những điều chỉ có tình yêu mới có thể làm được,Hãy dựa vào bờ vai của anh khi bình minh ló dạng,Gặp mặt nhau trên con đường xa cách nghìn trùng,Anh đã làm hết sức mình để em có thể thấy,Đằng sau những nỗi đau là hi vọng,Nếu như chúng ta vững bước và tin vào điều đó,Nhưng chỉ tình yêu mới có thể nói-thử lại lần nữa hoặc là từ bỏ,Nhưng anh tin rằng với anh và em,Một ngày nào đó ánh mặt trời sẽ tỏa sáng,Nên anh chỉ làm cho phần của riêng mình,Và cầu nguyện rằng con tim em sẽ thay đổi,Nhưng anh không thể làm cho em thấy rõ,Rằng có những điều chỉ có tình yêu mới có thể làm được....

-Trời ơi tên điên nào gọi lúc này vậy. Mấy giờ rồi vậy, aaaaaaaaaaaaaa, sao mới 4 giờ vậy, tên điên nào dám gọi bà vào giờ này vậy. Cô bực bội khi bị phá giấc ngủ

-Cốc ...cốc...cốc. tiếng gõ cửa vang lên

-Ai vậy. Cô hỏi

-Cốc ...cốc...cốc.

-Ai đó? Cửa không khóa vào đi. Cô nói

-Cốc ...cốc...cốc.

-Tên điên nào zậy cửa không khóa vào đi. Cô bắt đầu nổi nóng

-Cốc ...cốc...cốc.

-Cái lỗ tai nằm mèo hử, cửa không khóa vào đi. Cô quát

-Cốc ...cốc...cốc.

-Trời ơi, tên chó nào zậy. Cô hậm hực đi ra mở cửa

-Sao không có ai zậy, chẳng lẽ mình gặp ma. Ma. Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa .vừa nhắc tới ma thì cô chạy bán sống bán chết lại cái giường nhưng có một cánh tay đã kéo cô lại. Đôi bàn tay đó luồn vào ôm chặt eo cô.

-Em yêu, em vẫn đẹp như thiên thần nha. Một giọng thanh niên vang lên

-Đương nhiên em yêu mà. Cô vừa nghe giọng nói vang lên liền nở nụ cười

-Em yêu cứ như zậy, làm anh yêu không chịu nổi bây giờ. Người thanh niên lại thêm ôm chặt cô vào bộ ngực mình(tư thế: cô đứng trước, người thanh niên ôm phía sau lên)

-Anh yêu cứ như zậy hoài, ráng nhịn chịu hổng nẫu đâu. cô gian manh nói

-Em yêu.. người thanh niên xoay cô lại và chu mỏ ra hôn cô

-Aaaaaaaaaaaaaaaa. Người thanh niên la lớn(nguyên nhân: cô lấy tay phải tung hết sức vào bụng đối phương)

-Con đó giỡn càng ngày càng quá trớn nha. Cô đỡ chàng thanh niên đó lên

-Tại người chứ bự. Ai biểu hùa theo con chi. Chàng thanh niên giận lấy

-Con đó King, 24 tuổi rồi, mà cứ như con nít. Nói rồi cô chạy lại ôm King

-Đương nhiên con biết mà. King nhẹ nhàng nói

-Đến tuổi phải lấy zk rồi đó, ta muốn có cháu ầm. Cô chớp mắt nhìn King

-Con cũng muốn lắm nhưng Yume tự nhiên bốn năm trước biến mất một cách kì lạ, con tìm thế nào cũng không có ra. King nói giọng buồn

-Con lo gì, Yume nhà ta mà, ai ăn hiếp được nó. Cô cười nói

-Cô này, ăn thôi không có hiếp. King nói nhanh

-Con này, lúc này còn giỡn. Mà con về lúc nào zậy. Còn con nhỏ láo cả Hoàng Dung chó chết đó đâu rồi. Cô hỏi

-Cô này, nhận được tin tức nhanh thiệt, hay điều tra tình địch nhỉ? King nhìn cô bằng cặp mắt nghi ngờ

-Con mơ nha, ta đây mà đi điều tra con, cha con nói cho ta biết nha. Cô nhìn King nói

-À, cha con nói. Cô này mấy em con với Dũng có khỏe không? King nhìn cô hỏi

-Mấy nó khỏe như trâu như bò đấy khỏi lo. Cô cười nói

-À, còn hai đứa con song sinh của cô. King nhìn cô

-Thì ta đang chăm sóc chúng nè. Cô nói

-Mà cô à, mà ba chúng là ai, sao cô không nói ra, con nghĩ với I/Q=301 của người thì chắc chắn sẽ biết chứ, người đó con có quen không? King hỏi tới tấp

-Không.. không, con không quen đâu. cô hoảng hốt trả lời

-Thiệt con không quen không? King nghi ngờ hỏi

-Đương nhiên. Cô lớn giọng

-Nhỏ nhỏ, lỗ tai con. Vừa nói vừa xoa lỗ tai, king nhìn cô

-Cái gì từ từ chứ lớn tiếng làm lỗ tai con bị tổn thương rồi nè.

-Sorry nha, cô không cố ý công kích con đâu. cô cười cầu hòa

-Không cố ý. Zậy mà không cố ý. King bực bội nhìn con

-Thôi mà, thôi mà, đi thăm cha con thôi. Ok. Cô nói

-Uk. King nói xong bỏ đi.

-Chờ cô với, con đi phải chờ cô chứ. Cô nói rồi chạy ra đóng cửa phòng lại và chạy ra ngoài. Nhưng cánh cửa phòng kế bên mở ra

-Mẹ càng ngày càng xạo nha, biết papa mà còn dẫu kia. Huy bĩu môi nói

-Không biết mọi chuyện sẽ đi đâu ha bà nội. Nhân nói với người phụ nữ trong điện thoại

-Uk, con đừng lo, chắc chắn ta sẽ cho các cháu danh chính ngôn thuận trở thành cháu ta.

-Thôi đi bà, papa ổng còn có đứa con trai hai tuổi nữa, tụi con không muốn sau này tranh giành gia sản đâu nha. Huy ở bên nói

-Ai nói ta chấp nhận đứa trẻ đó làm cháu. Người phụ nữ nói

-Thôi con không tin bà đâu, nó cũng là máu mủ của papa, bà không nhận nó làm cháu mới lạ. Nhân nói

-Uk, thì ta nhận nó làm cháu nhưng mẹ của nó thì ta quất. Người phụ nữ lắc đầu ngao ngán

-Lỡ papa đòi lấy ả ta sao? Lúc đó bà làm được gì. Thôi tụi con buồn ngủ. Hồng nói nữa. Nói rồi Nhân cúp máy. Còn người phụ nữ bên kia đầu dây lắc đầu, than thầm: “ trời ơi không biết chúng nó có là trẻ ba tuổi không nữa”.

- Em đang nói chuyện với ai vậy Lan. Ông Phong hỏi

-Ai cho ông vào phòng tôi. Bà Nhật Lan giận dữ khi nhìn ông Phong không có một phép tắc gì cả

-Anh vào phòng vợ anh ai không cho. Ông Phong nhìn vợ cười nói

-Ồ tôi vẫn là zk của anh sao, tôi tưởng anh ngoại tình thích của lạ chứ. Bà Nhật lan giận dữ nói

-Em à, lúc đó là anh say rượu mà, anh vẫn yêu em nhất. ông Phong nói

-Ai tin... đang nói thì bà Lan bị ông phong cường hôn và bọn họ rơi vào khoái lạc. quay lại với 2 baby.

-Chị hai, papa có con riêng kia, chúng ta tính sao. Huy nhìn chị mình

-Em lo gì, ta có cách rồi. Mẹ không kết hôn với papa thì ta cũng không cho bà ta lấy papa đâu! nhân cười nói

-Zậy chúng ta phải làm sao? Huy nhìn chị mình bằng đôi mắt chờ đợi

-Chờ ta chút. A.....lo, chào chị, chị có phải là chị Yume không ạ? Nhân nói với một giọng vô cùng ngây thơ của lứa tuổi mình

-À phải, em là ai. Tại sao em biết chị? Yume nghi ngờ hỏi

-Dạ, em là em họ của anh “Phong Hàn”. Nhân cố nói to tên của Phong Hàn

-..... . yume im lặng

-Dạ, em xin nói với chị chuyện này, anh họ em nói sẽ kết hôn với chị để bù đắp những gì anh họ em đã làm với chị, chị không nên từ chối, ngày mai chị nên về đi. Ok. Nhân nói quỵn một hơi dài ơ là dài

-Tạo sao chị phải kết hôn với anh họ em? Yume lớn giọng hỏi

-Vì sự nghiệp của gia đình, chị nên nhớ King đã mất tích hơn 4 năm trời, chị nghĩ gia tộc họ Mai sẽ giúp chị hay sao? King không có thì chị đã không còn chỗ dựa. Nếu muốn tập đoàn nhà chị vẫn còn thì chị nên về nước. thôi em nói xong rồi, bye chị nha. Nhân sau khi cúp máy nở nụ cười nham hiểm. Rồi Nhân lại bắt đầu nhấn rồi lại có giọng nói vang lên:

-Alo, ai vậy. Giọng của Phong Hàn vang lên

-Chào anh, em là em họ của chị Yume, anh vẫn còn nhớ chứ. Nhân nói với giọng điệu tức giận

-À, em gọi có chuyện gì không? Phong Hàn hơi ngạc nhiên khi em họ của Yume gọi

-Anh vẫn còn nhớ cái lời hứa 4 năm trước chứ? Nhân hỏi

-Nhớ. Phong hàn nói

-Zậy thì tốt, chị tôi muốn anh kết hôn với chị, anh không phải chối chứ. Nhân nói

-Chuyện này..... . Phong Hàn do dự

-Anh nên nhớ chính anh đã làm chuyện đồi bại đó với chị tôi, chị ấy đã khổ lắm rồi, chị ấy chỉ muốn anh thực hiện lời hứa anh đã nói. Nhân giận dữ nói

-Được. phong Hàn nói

-Zậy ngày mai chị Yume về nước, anh không cần đón, zậy bai anh nha.nói xong Nhân cúp máy để lại Phong Hàn nhớ lại quá khứ ấy, cái đêm anh mười bốn tuổi, anh đã uống quá chén và làm chuyện đồi bại với chị Yume, anh hứa sau này chị muốn cái gì thì cậu cũng đồng ý hết. khi nhớ về nó, cậu chỉ cười khổ cho bản thân, đã gặp lại người mình yêu nhất thế gian mà cậu lại không thể chạm tay tới người con gái đó, rồi cậu lại hát lên bài hát mà cậu và cô thích nhất, với giọng nhẹ nhàng mà nam tình, dễ nghe mà lưu luyến, giai điệu bài hát Only love vang lên giống như cậu muốn nhấn gửi hết tâm trạng bây giờ theo gió, gửi bao nhiêu lời yêu thương nhờ gió vang đến bên cô: 2 a.m. and the rain is falling,Here we are at the crossroads once again,You're telling me you're so confused ,You can't make up your mind ,Is this meant to be ,You're asking me ,But only love can say - try again or walk away ,But I believe for you and me ,The sun will shine one day ,So I'll just play my part,And pray you'll have a change of heart ,But I can't make you see it through ,That's something only love can do ,In your arms as the dawn is breaking ,Face to face and a thousand miles apart ,I've tried my best to make you see ,There's hope beyond the pain ,If we give enough, if we learn to trust ,But only love can say - try again or walk away ,But I believe for you and me ,The sun will shine one day ,So I'll just play my part ,And pray you'll have a change of heart ,But I can't make you see it through ,That's something only love can do ,I know if I could find the words ,To touch you deep inside ,You'd give our dream just one more chance ,Don't let this be our good-bye ,But only love can say - try again or walk away ,But I believe for you and me ,The sun will shine one day ,So I'll just play my part ,And pray you'll have a change of heart ,But I can't make you see it through ,That's something only love can do ,That's something only love can do. Trong lúc đó, Nhân và huy lại bắt đầu một câu chuyện khác.

-Chị ơi, mọi chuyện sẽ ổn chứ. Huy hỏi

-Tại sao em hỏi zậy, chẳng lẽ em không tin kế hoạch của chị. Nhân chùng mắt nhìn Huy

-Không phải không tin, nhưng em sợ papa không chấp nhận chúng ta. Huy nói với giọng buồn hiu

-Sao em lại nghĩ như vậy. Papa rất yêu mami mà. Nhân đi lại ôm Huy

-Mẹ nó.Yêu mà ông ta có con với người khác, em không biết cái thứ tình yêu như zậy. Huy tức giận chửi thề

-Em à, em còn nhỏ không được chửi thề , nghe chưa? Với lại em còn nhỏ không biết được gì đâu. nhân dịu dàng nói

-Zậy chị cũng nhỏ thôi, ai biểu em và chị song sinh chi. Nhân cười nói

-Uk, chị cũng nhỏ. Nhân nói

-Nhưng em rất muốn có cha, khi nhìn mọi người được cha mẹ dẫn đi chơi em rất muốn được như vậy nhưng bây giờ em và chị sắp 4 tuổi rồi nhưng chỉ có vợ chồng bác hai với chị họ, anh Dũng mừng sinh nhật thôi, em muốn có cha nhưng anh ta còn quá trẻ, không những vậy còn có đứa con với một con nhỏ nào đó nữa chứ. Em thật thất vọng. Huy nói ra tâm tư của mình về người cha

-Thôi mà, em đừng lo, ông ta chỉ là cha của chúng ta thôi, nếu có ai dám tranh giành với chúng ta thì chị sẽ không cho nó sống dễ dàng đâu, nên em đừng lo nha. Nhân an ủi em mình

-Thôi chúng ta đi ngủ tiếp đi. Nhân nói

-Dạ. Huy nói rồi cùng chị mình trở lại giường. Bên ngoài cô đã nghe hết tất cả, cô rất buồn, cô tự cười bản thân là mình sẽ cho con được tất cả mọi thứ nhưng nó cần một người cha và những bí mật cô giấu tụi nó đã sớm biết từ lâu rồi, vậy giấu chi cho mệt, các con cần cha nó thì chắc cô không cho nó được rồi.

-Em buồn lắm sao, vậy còn tụi nó, em có nghĩ cho tụi nó không. Ông Sang đi vào nói

-King về rồi à. Cô hỏi

-Uk, em đừng đánh trống lảng. Ông Sang tức giận

-Em sẽ suy nghĩ, thôi em về ngủ tiếp đây, chút nữa đi học. nói rồi cô đi về phòng. Ông Sang tính kêu lại nhưng bà Nhi cản lại:

-Thôi anh, mọi chuyện đến đâu thì đến, chúng ta không nên can thiệp vào làm chi.

-Nhưng ... ông Sang tính nói nhưng bà Nhi chặn lại:

-Vì nó là đứa em gái út của anh phải không, anh đừng lo, em đã kêu người mời Huyền Hà tới rồi.

-Huyền Hà, tại sao em lại kêu nó về chứ. Ông Sang hỏi

Giới thiệu nhân vật

Mai thị Huyền Hà: em gái ông Sang, là một người rất có thể lực trong lĩnh vực chính trị, vợ của tổng thống Tây Ban Nha, mẹ của Goddess và Long

Quay lại

-Vì Goddess với Long sắp kết hôn rồi chúng ta cũng phải thông báo cho nó biết chứ.

-Uk. Ông Sang nói. Và....

-Và Hà là người duy nhất Ngọc chịu nghe hay sao, hãy để nó thuyết phục Ngọc đi, em nghĩ chuyện đó sẽ tốt hơn đó. Bà Nhi nói

-Thôi bây giờ về phòng ngủ, còn 1 tiếng nữa mà. Ông Sang nói

Còn phần King, cậu vô cùng ngao ngán cái cô tiểu thư này nhưng cậu phải cố gắng chịu đựng vì chưa đạt được mục đích.

-Chào cô chủ có chuyện gì sao. King cười nói

-Cậu mới sáng sớm mà đi đâu vậy. Dung hỏi

-À, tôi đi thăm 1 số bà con cũ, lâu rồi không gặp. King nói

-Sao không để sáng đi. Dung nhìn King

-Vì họ là người rất quan trọng với tôi. King nói

-Người yêu, cha mẹ? Dung hỏi

-Cha mẹ. King nói

-Vậy thì được. dung nói

-Nhưng sao cô dậy sớm vậy? King hỏi

-Hàn Phong nó bệnh rồi, cậu chăm sóc dùm tôi nha. Dung nói

-Cô tính đi đâu vậy. King nhìn Dung trang điểm, tình ra ngoài

-Hẹn hò. Dung trả lời dừng dừng

-Nhưng Hàn Phong đang bệnh mà. King bắt mãi nói

-Thì nó có cậu chăm sóc rồi. Thôi tôi đi. Dung nó rồi đi ra ngoài, dung lái chiếc xe đi, king thấy tội nghiệp cho đứa trẻ này, mới bao nhiêu đó tuổi mà đã bị xem là một quân cờ ục đích của người sinh ra mình. King lắc đầu thở dài

-Hàn phong ơi. King kêu

-Bà ta đi rồi hả anh. Phong bước ra

-Em không được gọi mẹ em bằng bà ấy. King không hài lòng nhìn Phong

-Tại sao chứ. Phong nói

-Tại người đó là mẹ em. King nói

-Mẹ, có phải hông, em bệnh mà bà không lo mà chỉ đi với biết bao tình nhân của bà thôi. Tuy em hai tuổi nhưng em cũng biết đó nha. Phong cười nói

-Sai lắm khi ta cho em xem phim người lớn nhiều quá. King than thở

-Ai biểu anh, mình xem nữa đi. Phong cười nham nhở

-Rồi, phim nào đây. King nói

-Phim nào máu me nhiều nhiều đó. Phong nói. Vừa nói tới máu me thì King nhớ tới cái đĩa cô mới đưa.

-Coi cái này đi, cô ta mới đưa cho đó. King nói

-Uk. Mở đĩa lên tất cả những chuyện xảy ra với băng nhóm con mai với cha con Mai đều được quay vào cái đĩa và Phong rất kích động.

-Anh à, ai mà trong đĩa kia, zậy, bọn họ đẹp quá à. Phong cười nói

-Bọn họ là em với cô anh đó. King khoe

-Oh, cái chị dùng độc làm cho con nhỏ đầu sống dờ chết dờ là em anh hả

-Không phải, người đó là cô của ta. King nói

-Chị ấy nhìn bên ngoài dịu dàng zậy mà ra tay ghê quá

-Ghê hông.

-Nhưng em thích chị đó quá. Em muốn nhận chị đó làm sư phụ nha

-Không được rồi, chị ấy đã có 2 đệ tử baby rồi.

-Đệ tử baby là gì ạ anh King

-Nó có nghĩa là cô ấy đã có con rồi, không những 1 mà còn là hai người nữa.

-Hả, zậy em là đệ tử thứ ba có sao đâu

-Cưng đó gian manh thấy ớn

-À, anh King à, anh có tung tích của mẹ ruột em không

-Nếu có ai thấy cách em nói chuyện thì không ai cho rằng em mới hai tuổi đâu

-Em đã nói mà em là thần đồng mà

-Sai rồi phải nói em là quỷ mới đúng

-Sao rồi anh, có tìm được tung tích gì không?

-Nói em đừng buồn nha

-Có gì nói đại đi

-Rồi, ta điều tra được mẹ em sinh em ra khó, mất máu quá nhiều nên mất, tên bà là Trần Nguyễn Thiên Phương, cha em vì mẹ chết nên suy sụp, bị tai nạn giao thông nên qua đời nên người ta đưa em vào cô nhi viện, sau đó người mẹ này đưa em về nhà nuôi. À, ta còn điều tra ra được có người đã ráo riết tìm em suốt 2 năm 340 ngày rồi.

-Ai vậy anh

-Người đó là người bạn của bố anh, Trần Nguyễn Thiên Hoàng

-Người đó là?

-Người đó là anh của mẹ cưng, tìm em suốt gần 3 năm đó nha nhưng mẹ cưng xóa dấu vết kỉ quá nên bác em tìm không ra tung tích của em

-Zậy hả anh

-Uk, em à, ráng cố gắng nha, ba ngày nữa ta có thể nắm tập đoàn Phù gia trong tay ta sẽ đưa em về cho bác em

-Dạ

Và cuộc trò chuyện cũng kết thúc lúc 7 giờ sáng.

Hết chap 13

15. Chương 14

Trong khi cuộc trò chuyện của King với Phong kết thúc thì một ngày mới của bọn họ và cô bắt đầu

-Trời ơi, dậy may, dậy mau. Cô lớn tiếng nói

-Gì vậy cô, mới sáng sớm mà cô mà cô la lớn dữ vậy. Rose ngáp ngáp dài nói

-Trời ơi, dậy đi học, nhanh lên coi. cô tức giận nói

-Đi học gì cô? Rose khó hiểu nhìn cô

-Đi học với tụi Dương, không nhớ sao, Goddess nó mới gọi hỏi ta sao không thấy tụi con đi học, thì ra nướng kết ghét cái nhà này rồi. cô tức giận nói

-Cái gì cô, mấy giờ rồi? rose hốt hoảng hỏi

-Sớm mà, mới có 11h thôi mà, sớm mà. Cô nói

-Cái gì 11h, sao anh Dũng không kêu con. Rose ngạc nhiên hỏi cô

-Dũng hả, anh ấy có việc gì zà. rose ngạc nhiên

-À, chắc hẹn hò với Thiên đó mà. Haha. Cô cười ngượng. quay một chút về quá khứ

7 giờ sáng, cô hí hửng chạy về tòa biệt thự của nó trên tay còn cầm phát minh mới của mình, vừa mở cửa ra cô la lớn:

-Anh Dũng ơi, anh đâu ầu.

-Ngọc, chuyện gì vậy mà em vui vậy. dũng cười nhìn Ngọc hí hửng

-Anh nhìn nè. Cô hí hửng đưa lọ nước màu xanh lơ lên trước mặt anh

-Cái gì đây? Dũng tò mò chỉ trở vào cái lọ

-Sáng chế mới của em đó, anh uống thử đi, em mất hai năm với cái nhóm nghiên cứu của anh hai mới ra đó. Cô tự hào nói

-Nhưng nó là cái gì mà kêu anh uống zậy, đừng nói lấy anh làm thử nghiệm nha. Dũng từ từ đi liu ra phía sau

-Thôi, anh là người em yêu mà, nỡ lòng nào lấy anh làm đồ thử. Cô cười nói

-Thiệt không đó. Dũng không tin hỏi

-Thiệt mà, anh uống đi, em mất công làm cho anh mà, anh Dũng uống đi. Cô nằng nể Dũng uống

-Ừ, zậy đưa đây. Cô đưa cho dũng cái lọ và anh uống hết 1 hơi

-Nhưng em mới có thử nghiệm với chuột à. Cô cười cười nhìn Dũng

-Em, trời ơi, cứu con. Dũng sợ sệt nói

-ủa mà nó là thuốc gì zậy. Dũng tò mò hỏi

-Từ từ, chờ chút, 5.....4.....3.....2.....1.....0. cô nhìn đồng hồ rồi đếm từ từ

-Em đang đếm cái gì zậy. A...aaa.....đau quá. Dũng hai tay ôm bụng kêu la thảm thiết

-Anh đừng lo nha, cái này là cho tương lai của anh, em không vì bản thân đâu nha. Cô nói

-Em..... . Chưa nói hết câu thì Dũng đau quá nên ngắt đi

-Khakhakha. Nếu nó thành công thì mình kiếm bộn tiền, khakhakha. Nói xong cô nhìn xung quanh không có ai cô thở phào nhẹ nhõm

-Thôi anh, em vác anh về. Trời ơi, ông này nhẹ dữ ta, có thể không ta, ết tam mà nhẹ dữ trời, thôi, không lo, giờ vác ổng về thôi. Nói rồi cô vác Dũng đi ra ngoài. Nhưng mọi chuyện đã được nó thấy hết tất cả: “Cô à, zậy cái thuốc cô dạo chửa thành công rồi, Dũng anh khổ rồi. Thôi ngủ tiếp”.

-Hẹn hò. Rose nghiêm mặt. “ cô nói dối giỏi thiệt” nhưng Rose không dám nói ra

-Uk, hẹn hò. Cô nhanh miệng nói

-Thôi ăn sáng, ủa zậy chị con đâu? Rose hỏi

-Ừ ha, Nhi đâu, ta nhớ nói dậy sớm lắm mà. Cô cũng thắc mắc

-Vào phòng chị ấy coi. Rose và cô đi vào phòng nó

-Một thiên thần đang say giấc. Rose thốt lên

-Lấy máy chụp hình, quay phim lại nhanh lên. Cô kêu Rose

-Chụp kiểu kia, nè, nhanh lên, keo tóc Nhi xuống phủ nửa khuôn mặt đó, nhìn cute thấy ớn. Cô nói

-Cô, cô chụp đi, mệt gần chết. rose nói

-Đưa đây ta chụp. Aaaaaaaaaaaaaaaaaa. Cô la lớn

-Cô, có chuyện gì. rose hốt hoảng nhìn cô

-Kìa kìa. Cô chỉ vào Nhi

-Chị hai. Rose cười cười nhìn Nhi đã mở mắt từ lúc nào

-Hia người đang làm gì. Nhi nhìn hai người

-Không có gì, em với cô đang.... Rose bí rồi nên không nói được gì

-Bọn ta đang chụp hình. Cô cười nói khi Nhi nhìn qua phía bên cô

-Chụp ai. Nhi hỏi

-Chụp..... . bỗng chuông điện thoại Rose vang lên. Rose ra hiệu cho hai người im lặng

-Alo, mẹ hử, dạ, con đây. Rose lễ phép nói chuyện

-Con với cô qua bên đó hử, dạ, con với cô qua liền. Nghe xong điện thoại Rose kéo cô đi làm nó không hiểu gì cả, nó suy nghĩ một chút thì mẹ kêu Rose qua bên đó chắc là do hôn lễ rồi. Hôn lễ, lúc trước mình đã từng mơ có một lúc mình và người đó sẽ có một ngày như thế nhưng tất cả cũng không bao giờ có thể. Khi cô và Rose đi, Nhi cảm thấy căn nhà quá trống vắng, còn hai ngày nữa nó và cô sẽ rời khỏi nơi đây, ý định trả thù của nó sao không thể thực hiện được hay nó chưa bao giờ hận người đó nhỉ. Nhi tự cười cho chính bản thân mình, nụ cười buồn thê lương mà một cô gái mới 18 tuổi không nên và không bao giờ có. Lúc này, Nhi quyết định đem cõi lòng mình đưa vào bài hát mà mình thích, nó cũng giống như cõi lòng nó. Bây giờ không khí ở bên ngoài im lặng một cách lạ lùng như đang chờ nó cất giọng hát của mình. Giọng hát mượt mà, mang theo một phần buồn thâm thẳm ở trong đó:- Mặc kệ người ta nói anh không yêu em thủy chung, Chỉ cần lòng em tin anh rất chân thành ,Để rồi nhận lấy tiếng sét một ngày kia ,Chợt nhìn anh bên ai hôn đắm say. ,Cảm giác những vết cắt khắc vào lòng mình héo hắt ,Một cuộc tình sắp tắt ,Còn lại em với nước mắt ,Tất cả vỡ nát, nào ngờ người đối thay ,Tim em hoang mang, sự thật sao đắng cay. ,Những đêm dài, thất tim lại, xót xa ,Khóc không được, thật sự em đau quá ,Quá thất vọng, vết thương lòng khó qua ,Tạm biệt anh, em luôn yêu anh, người ơi. ,Em ơi, sao đôi tay em buông rơi ,Chẳng lẽ tình yêu trong con tim em đối với anh cũng đã phai nhạt rồi sao

-,Vậy mà cứ tưởng ta vẫn cần nhau ,Vậy mà cứ ngỡ yêu thương đến ngày sau ,Tất cả thay đổi khi em vô tình thấy anh ôm hôn ai thật sâu... thật sâu... ,Làm tim em đau... đau... ,Dù cho hối hận, xin lỗi thì cũng đã quá muộn màng rồi ,Thì anh đã gian dối em biết bao lâu ,Nên giờ đây anh u sầu ,Bao cay đắng ở trong đầu khi tình yêu đã phai màu ,Vì lỗi lầm không thể nào tha thứ, không thể nào trách cứ ,Chỉ còn lại quá khứ mà thôi.

Khi hát xong, nó nghe thấy tiếng động ngoài sau cửa. Nó đi lại và.....

Về phía tụi hần, khi sáng nay không thấy bóng dáng của tụi nó thì vô cùng lo lắng, ngồi học không yên, mà còn cái đám hám trai đó bao vây xung làm cả bốn phát bực, lúc đó Lan gọi cho Dương:

-Anh họ. Lan nói giọng nhéo nhọc

-Có chuyện gì. Dương hơi bực mình trả lời,

- Làm gì dữ zậy? Lan ngạc nhiên hỏi

- Không có gì, mà mấy ngày nay em biến mất là sao? Dương hỏi

-Dạ, em với anh Long đi chơi mà. À, đúng rồi, sao này cô Lan gọi anh không nghe máy? Lan nói

-Hử,... à, hồi này anh khóa máy. Dương nói

-Zậy anh nói Hàn, anh Thành, anh Thiên đến biệt thự Black Moon của gia tộc họ Mai nha. Thôi, em đang bận bye anh. À, à anh ơi, anh nhớ đến rước Nhi nha. Thôi giờ em bye thật đây. Lan tắt máy

-Chuyện gì zậy, Lan gọi có việc gì hử. Anh hỏi

-Nó kêu ba đưa chúng mày đến tòa biệt thự Black Moon kia. Hần trả lời

-Có chuyện gì không bây giờ tao phải kiếm Rose đã, không biết em ấy có sao không nè. Thành nói

-Hàn, sao sáng giờ em buồn quá zậy hử. Đang nói Thành nhìn Hàn sáng giờ cứ thất thần

-À, em không có gì, thôi mình đi nhanh đi, Lan nói đến biệt thự Black moon phải không, đó là biệt thự kiêm trụ sở, nơi ăn ở, làm việc của những giám đốc giúp gia tộc họ Mai quản lí công việc ở Việt Nam thì phải, coi chừng Rose đang ở đó thì sao? Hàn nói

-Em nói có lí lắm. Thiên nói

-Zậy mình đi. Thành nôn nóng nói

-Thôi tụi bây đi trước đi, tao rước Nhi cái đã. Dương nói và nở một nụ cười tươi

-Oh, chờ em yêu đi ha, ghé quá à. Thiên chọc

-Uh, ghê quá nha. Thành cũng nói

-Thôi đi đại đi, coi chừng người ta chờ giờ. Thành nói

Sau khi nói thì Dương liền chạy cái ào ra nhà xe lấy mô tô. Vừa ngồi vào mô tô, Dương phồng với tốc độ cực khủng chạy đến nhà nó. Và khi vừa đến, Dương hoảng hốt vì cửa cổng và cửa nhà không khóa và Dương cũng nghe được bài hát buồn ơi là buồn với ca sĩ là Nhi.

Nhi nghe thấy tiếng động sau anh cửa và Nhi liền đi nhanh kéo cửa ra, hình ảnh Dương xuất hiện trước mắt Nhi, lúc ấy Nhi ngượng cười và chào Dương:

-Chào, anh tới đây có việc gì

-Anh tới rước em đến biệt thự Black Moon. Dương trả lời

-Zậy không có chuyện gì, anh đi trước đi, tôi sẽ đến sau. Nhi trả lời với giọng lạnh lùng

-Phòng em trang trí khác trước quá nhỉ, ngày trước em chỉ thích màu xanh Dương thôi, mà bây giờ chỉ có màu trắng đen với màu đỏ thôi à. Dương bỏ qua lời nói của Nhi rồi đi vào phòng ngồi lên giường của Nhi. Nhi hơi tức giận khi anh ta tự ý vào phòng mình mà còn tự ý ngồi vào giường mình nữa:

-Con người cũng có lúc thay đổi chứ. Nhi nhìn Dương trả lời

-Nhưng bây giờ em thay đổi nhiều quá đó. Dương cười nói tự nhiên

-Thay đổi, sao tôi không thấy nhỉ. Nhi cười nói

-Chuyện này đáng lí em phải biết nhỉ, lúc trước em luôn gọi anh Dương ơi, anh Dương à, còn bây giờ em luôn khách sáo với anh quá. Dương thở dài nói

-Tôi cứ tưởng anh chỉ cần Lam Hà gọi thôi chứ. Nhi cười nói

Giới thiệu

Nguyễn Lam Hà: con gái của ông chủ tập đoàn sản xuất rượu lớn nhất thế giới. Bạn thân nó lúc nhỏ, và cả hai cùng yêu Dương, nhưng Dương lại yêu nó, Lam Hà không bằng lòng, cô đặt ra nhiều điều nói xấu nó và nó hiểu thích Nhi, cô ta biết rằng Hiếu là người mà Dương ghét nhất nên đặt điều nói xấu(khi đó mới 8 tuổi thôi) nhưng bây giờ không còn sống trên đời này.

Trở lại

-Lúc trước em luôn dịu dàng, hiền lành, không nỡ giết một con kiến chứ không như bây giờ, giết người dẫm máu, bang chủ tàn nhẫn. Dương lại nở nụ cười nói

-Oh, không phải anh cũng chỉ cần sự dịu dàng của Lam Hà thôi sao, anh nói cứ như tôi ác độc lắm zậy. Nhi lại cười nói, lúc này nước mắt Nhi sắp ra nhưng một bang chủ như Nhi có thể kiềm chế cảm xúc của mình nên những giọt nước mắt đó mãi mãi người khác không thấy. Dương nghe Nhi nói như thế lòng anh lại đau lên, những lời nói của Nhi như những nhát dao đâm vào tim anh nhưng Dương sẽ cam chịu vì những việc này là do anh tự tạo tự chịu.

-Lúc trước em luôn tập làm một món ăn và làm cho anh ăn, chăm sóc anh chu đáo.

-Anh ơi, không phải anh cũng chỉ cần Lam Hà là được rồi sao, không phải anh nói Lam Hà nấu ngon hơn tôi sao, món tôi làm như cơm cho chó ăn. Nhi cười nói

-Anh nhớ lúc trước trong giọng hát của em chỉ có niềm vui, tiếng cười, không như bây giờ chỉ có nỗi buồn trong bài hát. Dương không quan tâm Nhi nói cái gì, hắn chỉ nói ra những cái mà nó thay đổi.

-Hình như cái này anh gây ra cho tôi rồi bây giờ anh lên mặt. Nhi tức giận nói

-Như zậy em hận anh bao nhiêu. Dương hỏi

-Mãi không bao giờ tha thứ cho anh, nhờ anh tìm tôi đã chết vào cái ngày mà 10 năm trước rồi, bây giờ tôi muốn tắm, anh đi ra cho tôi. Nhi tức giận nói

-Anh sẽ làm con tim em sống lại, anh thề. Dương nói rồi bước ra

-À, mà anh khoan đi, tôi muốn hỏi Lam Hà bây giờ sao rồi, sống tốt chứ. Nhi bất ngờ hỏi

-Em quan tâm người đã chết như cô ta mà người em từng yêu không quan tâm là sao. Dương nói

-Đã chết, vì sao chứ. Nhi chau mày nhìn Dương

-Anh ra tay. Dương cười

-Vẫn tàn nhẫn nhỉ, thôi anh ra ngoài đi. Nói rồi Nhi đóng cửa lại. lúc này ở biệt thự Black moon.

-Nhìn nó đẹp quá nhỉ. Hàn nói

-Uk, không ngờ ở ảnh nó đẹp mà ngoài đời thực còn đẹp hơn nữa. Thành nói

-Uk, đẹp thiệt. Thiên nói

-Thiên coi chừng. hàn la lớn khi thấy một cô bé đang chạy ngang qua đường. thiên nhanh chân đạp thắng lại. hàn chạy xuống xe đỡ cô bé dậy

-Cô bé, nhà em ở đâu? Hàn hỏi.

-Nhà em ở đó. Cô bé chỉ tay về phía biệt thự.

-Em tên gì? Hàn hỏi

-Dạ, em tên Ngọc Nhân. Cô bé với giọng nhẹ nhàng nói

-Tên em đẹp lắm, ba mẹ em ở đâu mà để em đi lung tung như thế. Thành hỏi

-Em không có cha, mẹ và các chị họ chăm sóc em. Nhân nói

-Tội nghiệp em. Hàn nói

-Tội nghiệp gì đâu anh, em với em trai được mọi người yêu thương, chịu đựng. nhân nói

-Em còn có em trai hả. thiên ngạc nhiên hỏi

-Dạ, em trai song sinh. Nhân cười nói

-em mấy tuổi rồi. hàn buột miệng hỏi

- 3 tuổi , em của em cũng ba tuổi luôn, còn mẹ của em đẹp lắm, y như người 16 tuổi ý. Nhân cười nói

-Mẹ em mấy tuổi mà như 16 vậy. Thành hỏi

-18 tuổi, một cái tuổi rất là đẹp nha. Nhân cười, trong đó có một ít nham hiểm nhưng không ai phát giác được

-18 tuổi, mẹ em có thai khi 14 tuổi. hàn kinh ngạc nói

-Dạ, mẹ em rất rất đẹp. nhân nói

-Oa, tới rồi kìa. Nhân la lên

-Nơi đây đẹp ghê. Thành nói

Nhân vừa xuống xe thì một giọng nó quen thuộc vang lên:

-Nhân, con đi đâu vậy, em biết chị lo như thế nào không? Rose nói

-Em xin lỗi mà. Nhân ngãi đầu

-Em đi xe ai về vậy. rose hỏi

-Zà, của một chú tốt bụng ạ. Người này chị cũng biết đó nha. Nhân nói nhỏ với Rose

- Chú ơi, mau ra đi. Nhân chạy vào xe lôi kéo Phong Hàn với Thành ,Thiên ra

-Anh Thành sao anh ở đây? Rose ngạc nhiên hỏi

-Không chỉ có Thành thôi nhe, còn hai tụi tui nữa nè. Hàn và Thiên lên tiếng

-HÀN. Rose ngạc nhiên cực độ khi nhìn Hàn đang bế Nhân

-Gì mà chị ngạc nhiên dữ vậy. hàn cười nói

-Không có gì. Rose tái mặt

-Em thật không sao chứ, sắc mặt em không tốt lắm đó nha. Thành nhìn Rose tái mặt thì liền sốt sắn. Rose càng ngày càng tái mặt khi nhìn cô đang đi tới. cô thấy Nhân đang lóc chóc trên tay một thanh niên, cô cười và đi lại, nói:

-Nhân con đi đâu đó mẹ kiếm con nãy giờ.

-Dạ, con đi chơi và gặp chú này đẹp trai lắm nè. Nhân nhảy xuống chạy lại chỗ cô. Thành, Thiên, Hàn nghe giọng nói quen quen nên quay lại thì cả ba đều ngạc nhiên:

-Ngọc, cô là mẹ của bé Nhân hả. Thành trợn mắt nhìn

-Ngọc, em sinh con sao không nói cho tụi anh biết. thiên nói

-Đâu là con chị hả, cháu dễ thương lắm, cha cháu là ai vậy. Hàn mỉm cười nhìn cô

-Ba nó chết oj. Ngọc cười nói

-Mẹ xạo nè. Hồng phải mẹ nó mẹ hồng biết cha con là ai sao, sao giờ mẹ lại nói cha con chết rồi. Nhân bực bội nhìn cô rồi tiến sát lại tai cô, nói nhỏ:-

-Cha con đẹp trai lắm á. Thôi con vào đây. Rồi Nhân quay ra :

-Con chào mọi người ạ, giờ con đi chơi với em con đây. Nói rồi Nhân chạy vào tiền sảnh rồi lên lầu, vào phòng.

-Cháu lễ phép quá ta, con em đúng là thực nữ lớn lên một đẹp lắm đó. Thành nói

-Chị không biết cha bé là ai hả? Hàn quay lại nhìn cô

Cô không biết tính sao thì Rose lên tiếng:

-Cô, cha con gọi.

-Ừa ta vào liền, thôi chút nói chuyện nha. Cô cười rồi chạy vào tiền sảnh

-A, ta quên. Cô chạy lại, đứng thờ

-Có chuyện gì không cô. Rose hỏi

-Thiên đi theo ta chút đi nhanh lên. Nhanh lên.

-Uk, từ từ

-Từ từ cái gì từ từ, cứu người đó. Nhanh lên

-Cô lôi kéo thiên đi lên lầu và mất dạng, lúc đó thành không khí ngột ngạt quá nên Rose nói

-Con nhóc dễ thương quá đúng không.

-Uk, dễ thương. Hàn trả lời

-Chị có biết ai là cha nó không? Hàn vẫn muốn biết cha của Nhân là ai

-Em . Rose cười nói

-Cái gì. Thành và Hàn đồng thanh

-Nói giỡn thôi, à mà nếu nó là con em thì sao. Rose nhìn Hàn dò xét

-Em cũng mong được vậy. Hàn nói

-Thôi đi dạo chút nữa anh trưa. Rose nói

-Uk. Mà Rose. Thành nói

-Dạ . Rose nhìn thành

-Sáng nay sao em nghĩ zậy. Thành hỏi

-Hahaha, em ngủ quên. Rose ngãi đầu

-Zậy em thức khuya lắm hay sao. Thành nhìn Rose

-Dạ hông. Thôi đi dạo đi. Không nói chuyện nữa. Đi thamquan tác phẩm của King đi

-Đây là nơi King thiết kế. Hàn hỏi

-Uk. Thôi đi dạo nha. Rồi cả ba cùng nhau đi dạo, một đôi tình nhân và một cậu trai trẻ 17 tuổi lòng rối bời.

Trong lúc đó, cô dẫn Dũng lên phòng của Nhân với Huy, cô nói:

-Chờ ta chút nha. Cô cười

-Uk. Dũng trả lời

Rồi cô quay vào cửa, gõ

-Cốc.....cốc....cốc, Huy mami nè, mở ra đi. Rồi cửa phòng từ từ mở ra, một cậu bé vô cùng dễ thương bước ra, cậu bé làm Thiên ngạc nhiên:

-Ngọc, sao con em giống Hàn với vậy?

-Anh chờ em chút nha, nhanh lắm. Cô nói

-Uk. Thiên nói với một đầu đầy suy tư

Vào phòng cô đi lại ôm Huy, rồi ngồi lên giường:

-Con trai yêu vầu, thuốc ta kêu con chuẩn bị đâu rồi, lấy ra đi.

-Nè mami, thuốc này làm 24 tiếng cũng không hết công hiệu nữa đó. Huy nói và thêm nụ cười gian xảo đem thêm làm cậu bé càng thêm ghê gớm.

-Con này, hiểu ý mẹ ghê nha. Chút mẹ thưởng cho, bây giờ đưa đây. Cô lấy chai thuốc rồi đi ra gặp Thiên

Còn Nhân, bây giờ đang gọi điện:

-Alo, chị Yume hả, chị đã đến Việt nam rồi chứ.

-Rồi. Yume trả lời

-Zậy chị đi lên tầng thượng khách sạn đối diện sân bay đi. Anh hàn đã ấy bay đậu ở đó rồi. Thôi bây giờ em cúp máy đây. Nhân vừa cúp máy liền gọi thêm một cú điện thoại nữa:

-Alo, anh king, bác hai kêu anh đưa cậu bé với mẹ cậu bé tới đây, kế hoạch được thực sớm trước hai ngày.

-Dạ, em sẽ kêu người chuẩn bị,

Hết chap 14

16. Chương 15

Khi cô ra khỏi phòng của Huy, cô nở một nụ cười nguy hiểm.

-Thiên, uống cái này đi. Cô nói

-Cái này là gì? Thiên ngạc nhiên hỏi

-Uống đi, anh Dũng sẽ là của anh. Cô nói

-Nhưng nó là cái gì? Thiên hỏi

-Nếu anh không uống anh Dũng sẽ chết thiệt đó. Huhu. Cô nói với đôi mắt rớm nước mắt

-Dũng xảy ra chuyện gì? Thiên giật mạnh tay cô

-Uống đi tôi sẽ nói. Cô cười nói

-Đây. Một hơi Thiên uống hết chai thuốc kích thích loại mạnh

-Rồi, đưa đây. Anh đi vào phòng 50 trên tầng hai đi, nhanh lên, cho anh hai phút, nếu không anh Dũng kill thiệt đó nha. Cô giựt cái lọ trên tay Thiên, đẩy anh đi.

-Má mi đừng lo, thuốc tuy mạnh nhưng mất 5 phút mới phát tác lựng. huy bước ra đứng dựa cửa nói

-Mong nó có tác dụng nếu mà không có tổn hai năm trời làm lọ thuốc này coi như lên thiên đường luôn đó. Mẹ buồn nói

-Lo gì, mẹ thử với con chó KuKu dễ thương của con mà. Huy nhìn mẹ

-Nhưng nó làm cho con chó đực của con thành con chó duy nhất có tử cung chi, con phải cảm ơn mẹ vì tạo cho con một động vật quý hiếm bậc nhất đó nha. Cô cười nói

-Bậc nhất, Kuku quý hiếm của con. Mẹ. huy lớn tiếng nói

-Thôi mà, ủa chị Hai con đâu. Cô ngó quanh hỏi

-Chắc chị ấy lại đi chơi đâu rồi. huy nói

-À, con lại đây cho ta hỏi? cô nhìn Huy

-Dạ, mẹ yêu hỏi gì hỏi đi. Huy nói

-ở bên Mỹ, ta nghe nói có một bạn trai trong lớp con bị trúng độc rắn sa mạc, con hay chị hai làm? Cô nhìn Huy cười.

-mẹ biết đó, tình tình tụi con nham hiểm mà. hihi

17. Chương 15.2

Khi cô ra khỏi phòng của Huy, cô nở một nụ cười nguy hiểm.

-Thiên, uống cái này đi. Cô nói

-Cái này là gì? Thiên ngạc nhiên hỏi

-Uống đi, anh Dũng sẽ là của anh. Cô nói

-Nhưng nó là cái gì? Thiên hỏi

-Nếu anh không uống anh Dũng sẽ chết thiệt đó. Huhu. Cô nói với đôi mắt rớm nước mắt

-Dũng xảy ra chuyện gì? Thiên giật mạnh tay cô

-Uống đi tôi sẽ nói. Cô cười nói

-Đây. Một hơi Thiên uống hết chai thuốc kích thích loại mạnh

-Rồi, đưa đây. Anh đi vào phòng 50 trên tầng hai đi, nhanh lên, cho anh hai phút, nếu không anh Dũng kill thiệt đó nha. Cô giựt cái lọ trên tay Thiên, đẩy anh đi.

-Má mi đừng lo, thuốc tuy mạnh nhưng mất 5 phút mới phát tác lựng. huy bước ra đứng dựa cửa nói

-Mong nó có tác dụng nếu mà không có tổn hai năm trời làm lọ thuốc này coi như lên thiên đường luôn đó. Mẹ buồn nói

-Lo gì, mẹ thử với con chó KuKu dễ thương của con mà. Huy nhìn mẹ

-Nhưng nó làm cho con chó đực của con thành con chó duy nhất có tử cung chi, con phải cảm ơn mẹ vì tạo cho con một động vật quý hiếm bậc nhất đó nha. Cô cười nói

-Bậc nhất, Kuku quý hiếm của con. Mẹ. huy lớn tiếng nói

-Thôi mà, ủa chị Hai con đâu. Cô ngó quanh hỏi

-Chắc chị ấy lại đi chơi đâu rồi. huy nói

-À, con lại đây cho ta hỏi? cô nhìn Huy

-Dạ, mẹ yêu hỏi gì hỏi đi. Huy nói

-ở bên Mỹ, ta nghe nói có một bạn trai trong lớp con bị trúng độc rắn sa mạc, con hay chị hai làm? Cô nhìn Huy cười.

-mẹ biết đó, tình tình tụi con nham hiểm mà. Hihi. Huy cười nói

-zậy còn chuyện ở Anh. Cô chùng mắt nhìn Huy

-chuyện gì ta, sao con hồng nhớ ta, chuyện gì nhỉ? Huy nghĩ đi nghĩ lại nhưng không nhớ

-Ồ, con hồng nhớ hả, chuyện chị con với con trai tổng thống Anh là gì? Cô nhìn mặt Huy

-À, chuyện đó hả, trời ơi, tại anh ta nói anh ta yêu chị Nhân nên con mới nhờ anh ta thử thuốc. huy nói một cách vô cùng thần nhiên

-Con, đúng là con ta nha. Cô cười

-Đương nhiên, mẹ nào con nấy mà. Huy tự hào nói

-Thôi, vào thôi, chuẩn bị cho chị Rose con nữa. Cô nói

-Dạ. Huy vâng lời theo cô vào phòng chính, nơi sẽ diễn ra sự kiện. Trong lúc đó, Thiên chạy hồng hộc lên căn phòng trang lệ ở cuối dãy tầng hai. Trong lúc đó, cơ thể Thiên càng ngày càng nóng, khi anh đẩy cửa đi vào phòng nhìn thấy Dũng người không mảnh vải che thân, mặt cậu tự nhiên nóng lên, hơi thở càng ngày càng gấp gáp. Anh chạy lại khiêu Dũng:

-Anh Dũng, anh sao rồi.

-A, đau bụng quá. Dũng than nhẹ

-Anh, sao anh ra nông nổi này. Thiên sốt ruột nhìn Dũng

-Thôi, em không cần hỏi nha, mau cởi trói cho ta đi. Dũng nói

-Dạ. Dũng nhanh chóng được cởi trói

-Ai trói anh ở đây zậy. Thiên hỏi. A..... mặt Thiên đỏ lên, Dũng thấy zậy liền hét hồn lại đỡ Thiên ngồi lên giường. Dũng nhìn sắc mặt Thiên đỏ gay lên, mắt đỏ lên:

-Em sao zậy. Dũng ân cần hỏi

-Ở đây. Thiên ngượng đỏ mặt cầm tay Dũng đưa vào chỗ CQ của mình.(mình hồng dâm nói)

-Cái gì. Dũng hốt hoảng, Dũng nhìn sơ lược từ trên xuống dưới của Thiên. Dũng phán 1 câu làm Thiên mở mắt to ơ là to:

-Em dùng thuốc kích thích hả, trời ơi, em à, dùng thuốc thì đi kiếm cô gái nào đó chứ. Dũng cười nói

-Anh. Dũng bức xúc

-Em sao đó, đừng làm anh sợ nha. Dũng hốt hoảng chạy lại. Nhưng Dũng không biết cảm nhận của thiên, khi thấy người mình yêu quan tâm mình như zậy rất hạnh phúc, mà còn không mặc quần áo nữa chứ, một người mà trúng thuốc thì 100% không ai có thể kháng cự nổi huống chi Thiên lại rất yêu Dũng, yêu từ mười năm trước lưng nên Thiên không thể chịu đựng được nữa. Rồi Thiên ôm dũng đè xuống giường, hôn vào đôi môi trái tim của anh. Dũng quẩy đạp kịch liệt nhưng không thể thoát nổi, sau 2 phút, Dũng buông xuôi.

Và cả hai bước làm khoái lạc(cái này tụi không được viết vì đọc giả có nhiều người còn rất rất nhỏ nên các bạn tự tưởng tượng nha).

Nhưng đừng không biết rằng thuốc của cô đưa anh có thể tái tạo tử cung của người phụ nữ trong cơ thể của người đàn ông, nếu ai uống thuốc đó, mà thành công thì có thể sinh con như người phụ nữ bình thường nhưng sẽ sớm hơn phụ nữ 3 tháng tức là 6 tháng có thể sinh. Và nếu uống thuốc đó sau 3 tiếng mà làm chuyện 18 thì cơ hội có thai là 90%. Tại một nơi khác, có nhiều người chứng kiến cảnh 18 này. Trong đó có 1 người đang cười:

-Khakhakha. Thấy chưa ta nói rồi, dùng cách này là hiệu quả nhất đó. Bà huyền Lan nhìn màn hình không rời mắt nói

-Bà đó, bày cho Ngọc làm mấy cái chuyện này không thấy quá là vô duyên hay sao. Bà Băng Ngọc nhìn nói

-Ê, bà kia, tôi giúp bà có cháu nội mà bà còn nói tui. Bà Huyền Lan nói

-ừ đúng đó, đó là vì lợi ích của bà đó. Bà Nhật Lan nói

-Nhưng tại sao phải quay phim chuyện tui nói đang làm? Bà nhìn cả ba người bạn thân mình

-Uk, đúng đó, sao quay chuyện lên giường của con trai tui. Ông Nam lên tiếng

-Để cho hai người thấy quá trình làm nên cháu nội của hai người đó. Bà Ngọc Lan miệng nói mà mắt cứ nhìn vào màn hình. Màn hình 100 inch to đùng được đặt cách đó khoảng 10 mét, trong đó còn phát ra tiếng nói: nhẹ... trời ơi, nhẹ một chút đi...trời ơi, lần đầu tiên của..ta. tiếng ai thì mọi người biết nha.

-Kha..kha...kha. bà Ngọc Lan cười. Trời im coi, đang lúc hấp dẫn. Bà Ngọc Lan la làng khi đang xem phim hay mà bị quấy phá.

-Bà kia, ba mươi tam tuổi rồi đó. Bà Huyền Lan nhìn bà Ngọc Lan nói

-Thôi, ngồi xuống coi đi. À, mà chồng yêu, nếu chịu không nổi thì tự xử nha. Tối về em bù nha. Bà Ngọc Lan quan tâm chồng mình coi phim 18 mà cứ nhịn quá không tốt

-Bà kia, quan tâm chồng quá ta. Bà Huyền Lan gheo

-Thôi coi đi. Bà Ngọc Lan nói. Rồi bỗng nhiên cánh cửa mở toang ra, là các ông các bà đang xem trộm 18 giặc mình. Bước vào là một cô bé vô cùng xinh xắn. Vừa nhìn thấy cô bé thì cả bốn bà vợ nháo nhào lên. Bà Ngọc Lan nhanh tay với lấy chiếc Remote tắt tivi. Cô bé tự nhiên đi lại chỗ bà Nhật Lan, ngồi vào lòng bà, nói:

-Mấy bà coi phim 18 mà không rủ con nha.

-Nha đầu kia, con nói gì vậy, ai coi phim tầm bậy đó chứ. Bà Ngọc Lan chối phăng

-Đúng đó, nha đầu kia, dù gì bọn ta cũng là những người có ăn học à, ai coi mấy cái phim không lành mạnh đó chứ. Bà Băng Lan nói

-Oh, vậy hả. Nhân nhìn chăm chú vào từng người

-Cô nhóc kia, cô bé là ai mà dám ngồi trong lòng vợ ta như vậy. Ông Phong ngạc nhiên thấy cô bé lạ hoắc tự nhiên ngồi

-Oh, kia là ông rồi, nhìn phong độ quá à, nhưng vì thế mà lẳng nhãn, đần ông. Nhân nói

-Cái gì. Ông Phong tức giận. Con bé hỗn xược. ông chuẩn bị đánh thì 4 cái guột từ 4 phía bay tới trúng mục tiêu, làm ông Phong quảng quại dưới sàn

-Cục cưng nói đúng đó. Bà Nhật Lan nhìn ông nói

-Đúng đó. Mấy bà vợ đồng thanh nói. Trong lúc đó mấy ông chồng khác đang quan sát cô bé mới bước vào thì ông Sang lên tiếng:

-Cô nhóc có cái gì đó giống Phong Hàn nha.

-Cái gì, ông có nhìn lộn hông. Ông Phong nằm dưới sàn góc đầu vậy quan sát

-Ê, ông nói đúng đó. Ông Nam nói

-Uk.ông Hoàng kể bên nói

-Cô bé đó là.....? ông phong nhìn vợ mình

-Con gái của của Ngọc. bà nói. Lúc đó Nhân đã lấy remote bấm lên cảnh hồi nãy

-Trời ơi, con nít không được coi. Bà Nhật lan la làng lên

-Bà nội à, mấy cảnh này con coi quài chán ời. Nhưng con chưa coi nam với nam làm nha. Nhân cười nói

-Ai cho con xem. Bà Nhật Lan nói

-Bác hai. Nhân trả lời thản nhiên. Không ngờ anh Thiên còn nhỏ vậy mà trên giường mạnh như trâu ấy.

-Trời, còn biết nhận xét nữa kìa. Bà Nhật Lan nói.

-Em ơi, con của bé Ngọc mà nó giống thằng Hàn nhà mình quá à. Ông phong nói

-Đương nhiên phải giống rồi, con nó mà, chẳng lẽ Ngọc tự nhân bản nó. Bà Nhật Lan nhu mắt nhìn chồng

-Nhưng sao Hàn.... ông đang nói thì tiếng gõ cửa vang lên. Nhân nghe thấy vậy nói:

Cửa không khóa, em vào đi.

-Không ngờ chị biết em nha. Huy đi vào một cách tự nhiên. Oh, không ngờ mấy bà cũng ở đây nha, chắc đây là mấy ông rồi. Huy chỉ tay về phía mấy ông chồng.

-Em trai, lại đây coi cái này nè. Nhân kêu em chỉ chới

-Cái gì vậy. Huy nói

-Coi anh Thiên với anh Dũng làm nè. Nhân nói

-Thấy công dụng thuốc em hay hông. Huy nói khi nhìn vào màng hình

-Thuốc? nhân hỏi

-Mẹ lấy thuốc em cho anh Thiên uống nên ảnh mới xung sức vậy nè. Huy tự hào nói

-Em. Ghê hen, mới mấy nhiều tuổi mà biết chế thuốc này rồi hen. Nhân nói

-Tất nhiên, em mà. Huy cười nói

-À, mà em tới đây chi vậy. Nhân hỏi

-Mẹ kêu em tới kêu chị về, chuẩn bị bàn bạc về hôn lễ. Em tưởng phải đi cùng trời cuối đất kiếm các bà quá, may mà gặp mọi người ở đây. Huy nói. Trong lúc cuộc nói chuyện ông phong hết sức ngạc nhiên. Bà N. Lan lên tiếng:

-Giống thằng Hàn quá phải không, tụi nó là chị em sinh đôi đó.

-Nhưng? ông tính hỏi nhưng bà đã hiểu nên nói

-Chút nữa sẽ biết, ok? Bà cười

-Thôi chúng ta đi, chút nữa chờ lâu ông Sang ổng bực giờ. Bà Huyền lan nói. A...a..a. huy la lớn

Mọi người chạy lại chỗ Huy, huy cười nói:

-Dạ cho con hỏi, ai ở đây là bác Hoàng dạ.

-Ta đây, có gì không cháu trai. Ông hoàng nói

-Dạ, anh kình nói anh đã tìm được con trai của em gái bác.... cô tên là.....là gì trời, quên rồi. Huy dừng gãi đầu suy nghĩ

-Trần Nguyễn Thiên Phương. Ông hoàng sốt ruột nói

-Dạ đúng rồi, Thiên phương, anh king nói chút nữa sẽ đem trả cậu ấy cho bác. Huy nói

-Dạ, bây giờ mọi người đi được rồi. À, chị hai, tắt truyền hình đi, chút nữa vào sao. Huy nhắc nhở

-Ờ ha, cũng nhờ em nhắc. Nhân hí hửng chạy lại tắt ti vi

-Chị em tụi nó lạnh quá hen bà. Ông phong nói

-Chứ sao, cháu nội mình mà. Bà N. Lan nói

-dạ, thôi mình đi. Nhân nói. Trong lúc đó Dũng và Thiên đang mây mưa trong phòng. Còn Phong thì nhận được cuộc gọi của Yume, cậu thấy lạ mọi khi em họ cô ấy thường gọi cho cậu mà:

-alo, Yume hả, chị tới chưa?

-Được rồi em ra liền. Hàn mang vẻ rầu rĩ đi ra.

-Nó bị gì vậy anh. Rose hỏi

-Ai biết, thôi mình vào thôi. Thành dẫn Rose chạy vào phòng chình

Còn Nhi và Dương, mỗi người chạy một chiếc xe riêng, tâm trạng mọi người ai nấy đều rối bời.

-Tới chưa? Dung hỏi King

-Sắp tới rồi ạ. King trả lời.

-Hàn, em sắp trở thành vợ anh rồi. Hahaha. Một giọng cười đê tiện mà tụi có thể nói

-Cố thật không, đo con nhỏ ngu. King cười mỉm và nói trong im lặng

Hết chap 15

18. Chương 16

Mọi người đang tập trung tại phòng chính. Ông Sang và bà Nhi đang ngồi mở nụ cười nhìn mọi người đi vào.

-Không ngờ nha, càng ngày bà càng đẹp đó bà nhi. Bà Huyền Lan nói

-Chứ sao, vợ tôi đó nha. Ông Sang kể bên xen vào

-Coi kìa, vợ chồng thương nhau dữ. ông Hoàng nói

-Chứ sao, vợ chồng người ta mà. Bà Nhi quay qua hôn ông Sang

-Trời ơi, thân mật thì đi vào phòng nha. Bà Nhật Lan nói. Không thấy ở đây có trẻ con hả.

-Lo gì, tụi nó thấy quài, phải hông mấy con. Bà Nhi quay qua hỏi Nhân với Huy

-Dạ, cảnh 18 thấy quài huống chi chuyện này hả bà. Nhân nói

-Đúng đó, mấy cái này thuộc loại nhẹ không hả. huy nói

-Đúng là mấy con. Bà N. Lan nói rồi căn phòng mở ra, Rose với Thành đang nắm tay chạy vào, mọi người ồ lên rồi chầm chọc đôi vợ chồng sắp cưới:

-Trời ơi, tình tứ zữ, ghê quá à. Bà H. Lan nói

-Đúng đó Thành, người ta chưa đồng ý gả con gái ỉnh đâu nha. Ông Hoàng cũng tham vui nói

-Rose, qua đây, con chưa gả mà vậy rồi hả. bà Nhi nghiêm mặt nói. Rose với thành then đổ mặt ý chang trái cà chua. Cũng may, cô đến giải vây kịp cho cả hai:

-Thôi mọi người đừng chọc tụi nó nữa. em đã mời kị giã tới rồi tới rồi. cô cười nói

-Mấy người vậy em? Mà của tờ báo nào? Bà Nhi nhanh hỏi

-Có hai người hà, của tờ báo Hot News Rose. Em đã mời tờ báo nổi tiếng nhất rồi đó, nó cò mặt hầu hết ở tất cả quốc gia nha. Cô tự hào nói

-Em đừng là, mời họ vào đi. Ông Sang nói

-Dạ. Dương ơi, mời hai người họ vào đi, con kêu mọi người vào luôn đi. Cô la với công suất lớn vang khắp 100 mét. Rồi Dương dẫn hai kí giả vào ghế ngồi. hai vị kí giả này khi đi vào thì nhìn cô với đôi mắt thêm thường. Rồi một trong hai kí giả hỏi:

-Dạ, xin hỏi hôm nay các chủ tịch đứng đầu thế giới tổ chức buổi họp báo này có việc gì ạ.

-À, hôm nay tôi tổ chức buổi họp báo này để..... . ông Sang chuẩn bị nói vì cửa mở một cái ầm, Dung với King trên tay đang ầm Phong bước vào. Dung lên tiếng:

-Bọn họ tổ chức buổi họp báo này để thông báo chuyện tôi và thiếu gia họ Hoàng, Hoàng Phong Hàn.

-Cái gì, cô Phù đây là con dâu của gia tộc họ Hoàng, sao mà tôi không biết được zậy. hai người kí giả tỏ ra nghi ngờ

-Các vị không tin sao, đó chính là con của tôi với Phong Hàn. Dung chỉ vào bé Phong trên tay King. Mọi người ở đây ai cũng ngạc nhiên, nhưng bà Nhật Lan vẫn cười nhơn nhơ coi như không có chuyện gì cả.

-Có thật đây là con của cô Phù đây và cậu Phong Hàn không? Hai người kí giả hỏi

-Đương nhiên. Dung tự hào nói. Rồi cửa phòng lại mở ra một lần nữa, Phong Hàn bước vào. Dung thấy zậy liền chạy lại ôm nhưng ngoài sau Phong Hàn còn một người con gái nữa. hai người kí giả thấy zậy liền chạy lại chụp hình:

-Thưa cậu đây là ai?

Phong Hàn nhìn Dung rồi lại nhìn ba mẹ mình, cuối cùng nhìn cô rồi lại nhìn người kí giả:

-Đây là vợ sắp cưới của tôi, Yume. Hàn nói. Khi nói xong thì dung giận đỏ mặt, dung tức giận quát:

-Anh nói cái gì chứ, sao anh dám làm như thế?

-Cô là cái thá gì mà dám nói như thế. Hàn nhìn Dung cười

-Anh, cô ta là cô ta phải không, đồ dục chồng tao phải không. Dung nói và chạy nhanh lại chỗ Yume tát Yume một cái nhưng chưa đụng tới cái móng tay của Yume thì dung đã đổ ván nằm quăng quai dưới đất.

-Mày dám đánh tao. Dung chống tay tay đứng dậy, đi lại trước mặt Hàn, chỉ vào bé Phong

-Nó là con anh, sao anh dám làm như thế với tôi. Hàn vô cùng kinh ngạc thì một giọng nói cất lên

-Nó không phải con cô. King nói

-Cái gì, King anh đang nói cái gì zậy hả. Dung giận dữ chạy lại chỗ king nhưng king lại đi về chỗ ông Hoàng, đưa bé Phong cho ông Hoàng rồi nói:

-Nó không phải con cô với Hàn mà là con của em gái bác Hoàng. King từ tốn nói

-King, anh nói cái gì? Dung ngạc nhiên nói

-Khi sinh con ra, con của cô đã chết, mẹ cô không muốn như thế liền cho người tìm trong cô nhi viện có em bé nào mới được sinh ra hay không? Và mẹ cô đã tìm được Phong, nhưng sai lầm một chỗ là phong lại là cháu ruột của bác Hoàng đây. King từ tốn nói

-Bác Hoàng? King anh là ai? Dung ngạc nhiên

-Tôi à. Tôi xin giới thiệu, tôi là đại thiếu gia gia tộc họ Mai, Mai Thiên Hải Đăng, sẽ là người thừa kế của ông Mai Hoàng Sang đây. King giới thiệu

-À, tôi sẽ khuyến mãi cho cô một cái thắc mắc của cô nữa, có phải cô đang nghĩ tại sao tui vừa giàu, vừa đẹp trai nữa mà phải đi làm bảo vệ của cô, à mà nói đúng hơn là vệ sĩ, phải không? King cười nói

-Tại sao? Dung nhìn King

-Chờ chút, sắp tới rồi, rồi. cô mở điện thoại lên đi cô sẽ biết. King nói

-Cái gì? Anh ... Dung to mắt nhìn. Rồi một tiếng Bùm vang lên, từ đầu Dung xuất hiện một cái lỗ, máu từ từ chảy ra, Dung té liền. một giọng nói trẻ thơ vang lên:

-Anh King, anh kêu người dọn xác giùm em nha. Phong nhìn King nói

-Khiếp. em có biết lịch sự không đó. King nhìn cái xác nói

-Biết em mới bùm bả vào đầu, nếu không xử bả từ chân lên tay, lên mặt luôn đó, làm bả chết mà thành ma xấu luôn. Phong cười nói. Lúc đó, bà Huyền lan và ông hoàng nhìn đứa cháu này, không ngờ nó còn tàn bạo hơn mẹ nó nữa. hai ông bà nhìn nhau lắc đầu. còn Nhân khi thấy cậu bé đó thì hai mắt sáng rỡ nói với huy:

-Ê huy, cậu bé đó cute quá à. Lúc bắn súng nhìn men quá à.

-Chị hai, người ta mới có hai tuổi thôi đó. Huy nhìn chị mình nói

-2 tuổi thì sao chứ, miễn sao đẹp trai là được rồi. Nhân nêu ra chân lí của mình

-Chị đó, ham trai không biết lấy gen trong ba hay mẹ nữa. Huy nhìn chị mình

-Thôi nha, em im lặng đi. Nhân bực mình nói

-Dạ. Huy biết sự tử hà đông đang nổi giận thì lập tức im lặng

Còn hai ông kí giả thì một người ngất xỉu, một người run cầm cập ngồi dưới sàn, Rose thấy vậy nên kêu người rình hai người ra ngoài và nói:

-Nói chuyện hôm nay mà lộ ra ngoài, hai người à không cả nhà hai người, từ lên đến bé, từ già đến trẻ, tổ tiên mười đời nhà ông tôi sẽ hành quyết ghê gớm hơn đó. Bây giờ cầm 10000 USD này rồi rút khỏi đây đi. Rose cười nói, mặt đe dọa. rồi một giọng nói lạnh đến mức đóng đá nhưng Rose nhận ra người nói là chị mình. Chuyện gì xảy ra với chị mình. Rose nghĩ

-Chuyện gì vậy? Nhi nói

-Dạ, em đang thu xếp một số chuyện ạ. ủa, sao chị với đi chung với Dương zậy. rose nói và chỉ về phía dương

-À, trùng hợp thôi. Nhi nói

-Ừa, chị vào đi anh King tới rồi đó, để em tiễn khách cái. Rose đi ngang qua Dương thì anh cảm thấy lạnh xương sống và Rose lại nói

-Anh có từng yêu ai không? Dương không hiểu cái gì hết tính hỏi Rose nhưng rose lại chạy đi rồi, quay lại thì Nhi đã đi vào rồi

Nhi khi đi vào thì thấy một cái xác phụ nữ đầu bề máu, Nhi hơi nhăn mặt nhưng Nhi vẫn cố gắng chạy lại ôm King:

-A, anh hai. Anh về hồi nào vậy. Nhi mới vào thấy King thì chạy lại ôm anh.

-Anh hai em mới về. King nói

-Anh em càng ngày càng đẹp trai nha. Nhi cười nói

-Chứ sao, anh hai em mà. King tự tin khoe vẻ đẹp của mình

-Ừa, chị Yume, sao chị ở đây. Nhi ngạc nhiên khi nhìn thấy Yume

-À, chị Yume không nói nên lời

-Cô ấy là vợ sắp cưới của Hàn đó. King cười một nụ cười chua chát

-Cái gì? Nhi hét lên

-Chị yume, có phải không? Nhưng tại sao? Nhi nhìn Yume khó hiểu

-Không phải tại chị ấy, tại em đã làm điều không nên với chị ấy, nên em sẽ chịu trách nhiệm. Hàn nói. Khi nghe câu đó thì hiểu ra vấn đề xuất phát từ đâu nên chận King đang nổi máu nóng trong người. Còn King khi nghe Hàn nói thì máu nóng lên tận não, người con gái của anh mà dám làm chuyện đó. Mắt King đỏ ngầu lên, nói giọng giận dữ:

-Cái gì, cậu dám. King bay lại tính đánh Hàn thì Nhi cản. Còn mấy ông bà khi thấy con mình đánh nhau thì coi như không có chuyện gì, vẫn cười nói bình thường. Rồi Nhi nhìn cô nói:

-Cô mọi chuyện cô nên nói ra đi nha, nếu không sẽ có người chết đó nha. Nhi nói và nhìn cô. Còn mấy người kí giả thì đầu óc quay vòng vòng khi đi ra khỏi biệt thự và những lời uy hiếp được Rose nói ra liền hiện về trong đầu khi hai người ra về. rồi rose cười đi vào, nghe thấy cuộc nói chuyện thì Rose lên tiếng ủng hộ chị mình:

-Cô, chị hai nói đúng đó.

-Thôi được rồi. Cô biết mọi chuyện không thể nào giấu được. Còn mấy ông bà thì ngồi coi phim từ nãy tới giờ không chớp mắt, rồi bà Nhật Lan cười nói:

-Nhanh lên nha Ngọc, phim đang hay nha.

-Dạ. cô nghiêng rằng nói

-Chuyện gì vậy. hàn ngạc nhiên nói. Rồi Nhân chạy khỏi tay bà Nhật lan, chạy xuống chỗ hàn nói nhỏ:

-Papa à, người cứ từ từ rồi sẽ biết. Nhân cười nói

-Cái gì, papa? Hàn nhìn Nhân ngạc nhiên cực độ hỏi. Rồi có 1 vòng tay đang ôm cổ Hàn

-Papa là papa tụi con chứ ai, papa không ngờ cute vậy nha. Huy nhảy lên ôm cổ Hàn

-Con là ai? Hàn đưa tay ra bắt Huy đưa lên trước mặt nhìn. King và Yume ai cũng ngạc nhiên và thoát ra cùng 1 câu:

-Giống hàn cực kì nha.

-Vậy em không giống papa hả. Nhân phụng phịu nói

-Giống papa, papa em là Hàn hả. Cả hai người lại đồng thanh

-Nhưng em là con của cô, vậy cô với Hàn làm ấy ấy rồi hả. King giơ hai ngón tay đụng đầu vào nhau nói

-Chứ anh nghĩ sao mà papa với mami không làm chuyện đó thì làm sao ra em với Huy được hả. Nhân nói

-Vậy cậu bé này tên Huy. Hàn ẵm Huy nhìn Nhân

-Dạ. Nhân nói

-Nhưng ta không nhớ có làm chuyện đó với Ngọc. Hàn nói

-Papa cứ từ từ, mami sẽ cho papa xem. Huy nói

- Và em thay mặt chị em xin lỗi chị Yume.huy nói

-Tại sao chứ? Yume hỏi

-Vì người mà gọi cho chị kêu chị về nước con ra sức uy hiếp chị nữa là chị em, em thành thật xin lỗi. Huy nói

-Cái gì. Yume nói. Nhưng cũng nhờ vậy mà ta mới gặp lại King nên chị tha lỗi đó. Yume nói

- Thôi sorry đã xong, im lặng cho chúng ta coi phim. Bà Nhật Lan nói

-Thôi chị Nhân mình, chúng ta xem phim đi. Huy nói

-À, trước khi xem thì mọi người cho tôi nói một câu nha. Chút nữa ai tìm em đánh đập hành hạ thì em ở phòng chờ nha, bây giờ em G9 đây. Cô nói rồi chạy đi nhanh như gió

-Chuyện gì vậy. hàn nãy giờ ngu ngơ

-Aaaaaaaaaaaaaa, mà mình muốn nói với mấy you 1 điều. Cô từ cửa thò đầu vào nói

-Mấy cảnh không cho trẻ em xem I đã cắt rồi nha. Giờ bye đây. Nói xong cô lại chạy đi

-Chuyện gì zậy, mà chúng ta coi cái gì zậy. Hàn, King, Yume hỏi. Rồi trên cái ti vi 100icnh to dùng đặt giữa phòng sáng lên. Xuất hiện hình ảnh của một nam một nữ đang hun nhau. Rồi cả hai ngã xuống giường. Rồi khi cô gái tỉnh dậy, cô gái nhìn xuống quanh rồi ôm đầu:

-A, đau đầu quá à. Mà đây là đâu zậy trời. Cô từ từ mở mắt ra

-Ừ, ư.... một vài tiếng rên vang lên. Rồi một đôi tay ôm eo cô làm cô giật cả mình

-A..... ưm ưm. Cô lấy tay bịch miệng mình lại. Huhuhu, lần đầu của mình. A, sau đau quá zậy nè. Cô rên khóc, tiếc thương cho sự trong trắng của mình

-Chối chết, cái thằng nào dám lấy lần đầu của tao hả. Cô nắm tay thành nắm đấm rồi giựt cái mền ra nhưng cô vẫn giữ đủ để che mình là che phần dưới của tên con trai. Cô hai mắt mở to nhìn người con trai đang nằm kế bên mình, nắm đấm từ từ mở ra:

-Hàn, sao lại là nó. Chết cha rồi, sao đây trời. Cô đứng zậy lấy đồ vào nhà tắm mặc vào. Cô bước ra mặt nhăn nhó:

-Trời ơi, sao đây, chết cha, sao đây, 4 giờ rồi. Phải tìm cách, tìm cách. A, hay mình kiếm đứa nào thay vô là xong rồi nhưng tìm ai lúc này đây. Rồi cô phát hiện phòng này còn liên kết một phòng nữa, cô đẩy cửa qua:

-May quá. Không có ai thức.. Ủa, Yume mà, sao bà này ở đây ta, chắc bà đi dự tiệc(cái này chỉ có tiếng chứ không có hình). Ý xài bà này được nè. Xin lỗi bà nha Yume. Híc híc.

-Trời ơi, sao bà này nặng quá zậy trời. Cô công Yume đặt trên giường Hàn, cởi từng lớp áo của Yume, rồi che mền lại.

-Hahaha, thôi chón mau. Cô quơ nón, túi sách chạy ra khỏi phòng. Rồi màn hình đen thui. Yume, Hàn cả hai khi xem xong đoạn camera này, ai cũng vui và giận nhưng giận ít hơn vui. Yume biết mình vẫn còn zin thì vô cùng vui mừng, cô ôm King nhảy lên nhảy xuống. Còn Hàn thì liền chạy đi gặp cô. Tới phòng chờ thì hàn gõ cửa:

-Ngọc, em có chuyện muốn gặp chị. Hàn nói

-Em đến rồi. Cô miễn cưỡng mở cửa. Em vào đi, đứng đó làm gì.

-Em vui quá. Vừa vào phòng thì Hàn liền chạy lại ôm cô liền. Em và chị có con, em và chị có con. Hàn nói đi nói lại và quay cô vòng vòng không biết trời đất gì nhưng khi cậu ngó vào màn hình ti vi thì:

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa, chị coi phim sex. ủa mà ai giống anh Thiên zậy? Hàn nhìn vào màn hình noi

-ổng chứ ai. Cô cười nói

-nhưng ổng... Hàn tính nói nhưng không nói được

-đang làm tình với Dững. Cô nói

-zậy chị tính như thế nào với Nhân và Huy, còn em nữa? Hàn nhìn cô nói

-Tính như thế nào? Thì đưa tụi nó ẹ em thôi, còn em, thì bình thường. Cô nói

-Bình thường? Em với chị phải kết hôn chứ!!!!!!!!!!!!!! Hàn nổi điên nói

-Kết hôn, em điên hả, ta không muốn sự bó buộc của hôn nhân đâu, với lại, ta còn nhỏ lắm. Cô nói

-Nhưng em đã làm chuyện đó với chị và còn có 2 con, em phải chịu trách nhiệm chứ. Hàn cười nói

-Chịu trách nhiệm, em ranh ma qua nha, được 7 năm sau, khi Nhân với huiy 10 tuổi, ta và em sẽ kết hôn. Cô cười nói

-7 năm sao lâu quá. Hàn nhìn cô khổ sở nói

-Không chịu thôi. Cô nói

-Chịu chịu. Hàn đồng ý không dám cự tuyệt

Rồi cả hai tiếp tục nói chuyện cho tới tối. Mọi người trong biệt thự xum vầy bên nha nói chuyện vui vẻ. Còn thiên với Dũng vẫn còn ở trong phòng. Và khi ăn cơm xong, Nhi bị dương nắm tay kéo ra khu vườn ngoài sau, nơi đó là một khu vườn có đầy đủ các loại hoa, cây ăn quả được phân cách rõ ràng.

-Anh đưa tôi tới đây làm gì? Nhi bực bội nói

-Ngày xưa, anh và em đã từng chơi ở một khu vườn hoa rất đẹp như ở đây. Dương nói

-Cái đó anh còn nhắc lại làm gì? Nhi hỏi

-Em cho anh cơ hội nhé, anh nhất định sẽ bù đắp những gì anh gây ra cho em. Dương nói

-Anh gây thơ hay đàn dộn, bù đắp, 10 năm, một khoảng thời gian rất dài, đau khổ tôi phải chịu anh có thể bù đắp được không? Thôi anh dẹp ngay đi. Nhi nói

-Cho anh một cơ hội thôi. Dương nói

-Không bao giờ. Nhi nói. Dương nhìn Nhi như muốn ăn tươi nuốt sống Nhi:

-Hình như cô đã quá xem thương tôi rồi thì phải. Cô không thấy sao, một anh hai của Devil mission như tôi đã hạ mình xin lỗi cô rồi, cô tưởng cô là cái thá gì, tôi không cần cô nữa. Bây giờ cô có đổi ý thì tôi sẽ không bao giờ chấp nhận. Dương nói và bỏ đi

-Hức..hức.hít..hít, một lần anh không thể em làm nũng với anh sao, một lần cho em bú sữa bình một chút không được sao? Đúng rồi, tôi quên, anh là Nguyễn Hoàng Thiên Dương lạnh lùng mà, coi tình yêu như trò chơi. Thôi ngu ngốc đủ rồi. Thôi cô ra đi, không cần nấp ở đó nữa. Nó nói

-Con à, cô thấy hay mình đi ngay đi. Cô nói

-Nhưng đám cưới của Rose. Nhi hỏi

-Ba con nói đợi chúng lớn hơn chút nữa rồi tính chuyện đó. Cô nói

-Zậy còn Nhân với Huy? Nhi hỏi

-Ta để nó cho cô giáo lo. Cô nói

-Còn goddess với Long thì sao, con không thấy tụi nó ở đây? Nó hỏi

-Tụi nó đi chơi với bồ rồi. Cô nói

-Zậy mình đi. Ở đây con không có gì phải lo nữa rồi. Nhi cười nói

-Uk. Mình đi, cô đã kêu người chuẩn bị rồi. Cô cười nói

-Dạ. Nó nói

-À, con khỏi đem theo đồ, mình qua bến rồi mua. Cô nói và cả hai ra sân bay. Khi cô và Nhi đi thì ai cũng lo lắng nhưng mọi chuyện dần dần trở nên bình thường. Hàn thì học xong cấp ba và đại học về giúp ba quản lý công ti, trở thành người cha gương mẫu, không đi chơi, rượu bia, thuốc lá. Mỗi ngày xong việc thì liền chạy về nhà chơi với con. Nhân và Huy càng ngày càng lớn càng đẹp. Nhân và Huy ngày nào cũng lên mạng hỏi thăm sức khỏe mẹ mình, cả hai đã có thể sử dụng thành thạo tất cả độc dược trong vòng 7 năm. Còn Rose với Thành thì cả hai quấn nhau như đĩa, chỉ có buổi tối hai người cách nhau ra, 7 năm làm rose, chị tư của Blood Angels càng ngày càng đẹp, thành càng ngày càng cứng chắc, nam tính, giúp cha quản lý công ti. Còn bé Phong thì đã trở thành bạn thân của Nhân với Huy, càng ngày càng cute. Còn thiên với Dũng, sau khi ngày mây mưa đó qua đi một tháng thì cô gọi cho Dũng kêu Dũng kêu bác sĩ kiểm tra sức khỏe. Rồi bác sĩ phán Dũng đã có thai 4 tuần, làm cả nhà Thiên ai nấy cũng vui mừng, giờ Dũng mới hiểu công dụng của lọ thuốc mà ngọc đưa ỉnh lúc đó, qua 7 năm Dũng đã trở thành người mẹ đảm đàn. Còn Thiên cũng giúp cha quản lý công ti, càng ngày càng đẹp trai, nam tính. Còn King, Yume, goddess, Hiếu, long, Lan cả đám tổ chức một cuộc du lịch vòng quanh trái đất. Dương sau khi bị Nhi từ chối thì đi quan hệ hết cô này đến cô khác, cuối đầu vào làm việc, 7 năm trôi qua, Dương trở thành người đàn ông lịch lãm,

là người đàn ông trong lòng của mọi phụ nữ, một giám đốc xuất sắc. còn Nhi với cô, khi qua Anh, cô và Nhi đã lập ra một công ti xây dựng, đá quý, khách sạn và trên nhiều lĩnh vực khác, cả hai còn quản lí Bang Blood angels phát triển vững mạnh trong thế giới ngầm. Và thời hạn 7 năm của cô với Hàn cũng tới.

Hết chap 16

19. Chương 17

-7 năm rồi sao. Cô cười nói khi cả hai đang đi ra sân bay.

-Lâu quá rồi nhỉ. Nhi nhìn trời cười

-Con vẫn sợ gặp lại Dương phải không? Cô nhìn Nhi nói

-Không có. Nhi chối

-Thiệt không? Ta nghe nói Dương đang cặp với em nào đó trong ngành giải trí đó nha. Cô bí hiểm nhìn Nhi

-Anh ta cặp bồ với ai thì kệ anh ta, con không liên quan, người không nên lôi con vào chuyện của anh ta nữa. Nhi vẫn giữ một giọng lạnh lùng tuyệt đối. Cả hai đang nói chuyện thì một tiếng kêu đã làm họ ngạc nhiên:

-Khoan đã, Nhi, Ngọc, chờ tôi với,...hộc...hộc. Adam thở hồng hộc đi tới

-Adam, sao ngài lại ở đây? Nhi ngạc nhiên hỏi.

Giới thiệu nhân vật

Adam: con trai tổng thống Anh, thông minh, đẹp trai, gốc Anh, da trắng, là tổng giám đốc của tập Đoàn Adam No.1. yêu Nhi

-Tôi đến tiễn hai người. adam cười nói

-Ông không cần phải làm vậy, ông cần ở công ti để giải quyết công việc chứ. Nhi nhìn adam

-Cô không cần lo đâu, tôi giải quyết hết việc rồi tôi mới đến đây mà. Adam nói

-Zậy thì được. cô chen ngang. Nhi chúng ta cần vào gấp, sắp tới giờ bay rồi đó. Cô nói

-Dạ. thôi, ông mau về đi tôi đi đây. Nhi nói rồi đi vào. Còn Adam nhìn theo bóng Nhi, cậu đã nói một câu mà Nhi không thể nghe được: “ em phải là của tôi, Nhi à”. Còn Nhi, vẫn vô tư đi vào nhưng nhi là ai, cô có thể nghe thấy một lời nói rất nhỏ dù ở xa khoảng 10 mét.

-Con vẫn vô tư ghê. Cô hậm hực nói

-Thôi mà, người đừng giận nữa mà. Chút nữa về nước thì con sẽ xử con nhỏ đó cho cô. Nhi cười nói

-Con nhỏ đó. Nó dám nói ta là gái bao kia, nó còn nói... cô điên tiết lên khi nói(nói chung chữ mấy đứa đi dượt chồng người khác đều lấy ra chữ)

-Thôi mà. Nhi nhiều mày , còn cô tức giận khi nhớ kí ức về tối hôm qua:

Chuyện bắt đầu vào một hôm buổi tối:

-Nhi ơi, sắp tới ta phải hợp tác với Star mestery đó. Con có dám hông hay ta thay? Cô cười nói khi đi vào phòng làm việc của Nhi

-Như cô quyết định đi. Nhi nhướng mắt nhìn cô nói

-Con làm việc nhiều quá rồi đó. Cô nhìn đôi mắt đỏ hoe của Nhi nói

-Nhiều gì, chỉ mất ngủ có 1 đêm chứ mấy cô. Nhi nói với giọng mệt mỏi

-Zậy con đi ngủ đi, mấy chuyện còn lại cứ để cô con lo cho. Cô nói với giọng nghiêm nghị

-Nhưng cô có làm được không? Nhi hỏi

-Làm được hay không thì để ta làm thử rồi sẽ biết. cô nói với giọng bực tức

-Zậy cô gọi cho Dương trước đi rồi làm mấy cái con con đã ghi hết vào mấy tính mấy việc nên làm rồi. nhi nói

-Thôi, con nói dai quá à. Cô nhìn Nhi

-À, còn nữa..... nhi quay lại

-Thôi, vào ngủ, ngày mai về. cô la lớn

-Dạ Nhi nói rồi đi về phòng. Còn mình cô ở đó, cô nhìn mấy tính rồi điện thoại lưỡng lự:

-Gọi dương hay làm việc đây? Thôi Nhi bảo gọi Dương trước mà, thôi gọi nó zậy. cô lấy con iphone 5 mới mua ra bấm. rồi cô chờ đợi, rồi bên kia phát lên tiếng nói của 1 người con gái, cô cứ tưởng nhầm số nhưng nhìn số thì đúng rồi, cô nhú mắt hỏi:

-Alo, đây có phải số của Dương không ạ. Cô nhẹ giọng cực nói

-Đúng. Giọng con gái đó trở nên chanh chua

-Còn mày là ai? Cô gái hỏi mà không khiêm nhường

-Dạ. cô bất ngờ với cô gái này

-À, tao biết rồi, mày chính là mấy con nhỏ đứng ở An Sương thì phải. à, đúng đúng, mấy con nhỏ chó cái đi kiếm trai đây mà. Con nhỏ đó nói

-Cô kia..... cô không nói nên lời vì tức giận đến cái bàn đã nứt làm hai

-Cô gì mầy chó cái, mày không biết tao với anh Dương sắp đính hôn hả mày khôn hồn thì đừng gọi nữa. con nhỏ đó tắt cái rụp Còn cô thì mắt nổi lửa, khói xì khắp đầu. cái Iphone cũng nát bét. Rồi cánh cửa mở ra, cô tiện tay chọi nguyên đồng cái iphone đó vào người mở cửa. Nhi hết hồn nhưng với thân thủ của mình Nhi né hết một cách dễ dàng.

-Con quên nói buổi tối đừng gọi cho Dương nhưng cô đã gọi rồi thì phải. nhi nói

-Con biết? còn quan tâm? Con đó ta khuyên con nên quên đi đi nha. Cô nói

-Cô thui mà, đừng giận nữa. nhi nói

-Đừng đánh trống lảng với ta. Có phải con còn yêu Dương hay không? Cô trợn mắt nói

-Không. Nhi trả lời ngay

-Không? Con còn dám nói dối ta? Không yêu mà mỗi ngày đều tìm người theo dõi Dương? Không yêu mà kêu người chụp từng tấm ảnh người tình Dương rồi còn dán trong phòng nữa chứ. Cô tức giận nói

-Người.... con. Nhi không nói nên lời

-Ta khuyên con, nên quên cuộc tình này đi, ta sẽ mở cuộc tỉ võ của các bang lớn nhỏ trên toàn thế giới, ai đứng đầu thì con sẽ happy với người đó. Cô nói

-Cô, nếu con đón không lầm dù có tổ chức hay không thì Adam cũng là chồng con. Nhi nói

-Ta thấy Adam tốt hơn dương gấp trăm lần, vạn lần mà con lại không chấp nhận tình cảm của Adam là sao? Cô nhìn Nhi buồn bã mà cô tức giận

-Người cũng biết mà, dương là người con yêu từ lúc 8 tuổi, bây giờ 25 tuổi rồi mà hình ảnh anh ấy..... Nhi chưa nói hết thì cô kêu im

-Im lại cho ta. Hình ảnh của tên chó chết đó ta sẽ làm cho nó mất trong lòng con thôi. Nếu hần cố gắng một chút, kiên nhẫn một chút thì ta cũng không đưa con qua đây để con đỡ buồn. Bây giờ con thà chấp nhận Adam đi. À, con không thấy hay sao,. Con nhỏ của tên chó chết đó nói hai tụi chó chết đó sắp kết hôn rồi đó, còn làm ở lễ đường long trọng, nhẫn nặng 5 kí kia, còn có kim cương, hột soàn, đá quý..... còn tùm lum thứ nữa mà con nhỏ đó nói nhanh quá mà ta nghe không hết. Cô nói với giọng điệu tức giận

-Cô à. Nhi giọng bây giờ tỏa ra đau khổ ngàn ngút

- Con còn nói, con hãy thấy cho rõ đi, người ta sắp kết hôn rồi kìa. Cô nói

-Con về phòng đây. Nhi nói và đi nhanh về phòng. Còn mình cô ở lại, cô cười mãng nguyện về thái độ của Nhi:

-Dương, ta đã cho người cơ hội vào 7 năm trước rồi, chính do người không biết nắm bắt cơ hội đó, thì bây giờ đừng trách ta. Nói rồi cô đi lại cái tivi mở nó lên thì hình ảnh của Adam hiện lên, Adam hỏi:

-Có chuyện gì mà cô muốn gặp tôi vậy.

-Adam, ngày mai tui với nhi về Việt Nam. Cô nói

-Cái gì, sao về đột ngột quá vậy? Adam hét lớn

-Nhỏ nhỏ lại, ngày mai sinh nhật con tôi, ông có muốn tham dự không? Cô cười hỏi

-Có..có..có. Adam trả lời nhanh

-Vậy ngày mai khi tiễn tui đi, ông chuẩn bị đi luôn. Cô nói

-Được nhưng còn công ti tôi? Adam mừng rỡ nhưng khi nhớ công ti không có ông chủ thì không được

-Tôi đã xin cha ông rồi, cha ông đồng ý giúp rồi, ông sẽ cử người qua điều hành. Cô nói và nấp nhẹ li cà phê

-Tôi cảm ơn cô, vậy tôi chuẩn bị quà gì cho con cô đây? Adam nhìn hỏi

-Cặp chim ưng ông đó. Cô nói

-Uk, cũng được nha. Adam nói

-Thôi bye ông, đi ngủ đi. Cô nói

-Uk, bye cô nha. Adam nở nụ cười tươi hết sức có thể. Cô sau khi nói chuyện với Adam thì cúi đầu vào công việc. còn con nhỏ đó thì sau khi cúp máy thì Dương đi ra từ nhà tắm, Dương nhìn con nhỏ đó lạnh lùng hỏi:

-Ai gọi?

Giới thiệu nhân vật một chút

Nhỏ đó- Vũ Ngọc Tú: 22 tuổi, đang làm ca sĩ, diễn viên, người mẫu, tình nhân thứ nhiều của dương

Tính tình: chảnh chọe, xảo quyệt.

Trở lại

-Số nào lạ hoắc à anh. Tú ổng ẹo đứng dậy ôm Dương. Dương lúc này chỉ có cái khăn quấn quanh eo, lộ cơ 8 múi làm cô ả xuyết xoa.

-Cô có biết đó có thể là đối tác của tôi không? Dương tát cô ả một cái rõ đau.

-Em xin lỗi anh ạ. Sau này em không dám nữa đâu. cô ả mếu máo ôm chân dương nói

-Sau này, còn có sau này. Dương đá mấy cái vào bụng ả, ả càng khóc lóc lớn hơn. Từ nay ai gọi tôi cô phải đem lại cho tôi, cô nghe rõ không? Dương cúi xuống bóp cằm ả, nói

-Dạ, sau này em không dám. Cô ả hoảng sợ nói

-Lại lấy điện thoại lại đây. Dương ra lệnh

-Dạ, đây ạ. Con nhỏ lết từ giường đến bàn lấy điện thoại cho Dương. Dương nhìn số điện thoại lạ hoắc nhưng con số cực kì quen, à nó giống ngày sinh của Ngọc-25-6-1995. Sau đó dương gọi cho Thành:

-Alo, Thành hả?

-Uk, ta nè. Mà gọi khuya vậy có chuyện gì không? Thành ngáp ngủ hỏi

-Mày coi số này của ai zậy? Dương nói

-Số nào, đọc nghe coi? Thành nói

-01862561995? Số ai zậy. Duyong7 hỏi

-Mày nhìn số cũng biết số của cọ chứ. Mày làm phiền tao quá à, thôi bye mày. Tao buồn ngủ quá rồi. Khi biết số điện thoại này của cô nhưng tại sao cô lại gọi ình. Dương nghĩ thầm. Rồi dương hỏi con ả:

-Hồi nầy cô nói cái gì với với cô gái này?

-Dạ, em hỏi nhưng không có người trả lời. Con ả chối phanh đi hết vì biết Dương hỏi zậy là đây là người quen của dương nên nếu biết những lời cô nói với người con gái đó thì chỉ có đường chết

-Thật không? Dương nghi ngờ hỏi

-Dạ thật. ả nói nhanh

-Zậy bây giờ cô ra ngoài ngủ đi, hôm nay tôi hết hứng rồi. Dương nói

-Dạ, ... con ả cuối đầu ra ngoài. Khi ả ra ngoài dương bắt đầu gọi cho cô nhưng không gọi được hần nhiều mày(cái Phone của cô lên chào ông bà tổ tiên của nó rồi). Hần gọi 10 mấy lần nhưng không gọi được, hần đành tắt máy và đi ngủ.

Quay về hiện tại

Bây giờ Nhi và cô đã đến Việt Nam, cô đòi đi lấy hành lí nên Nhi đứng chờ, trong lúc đó cô gọi cho Adam:

-Adam ông tới chưa?

-Tới rồi. Adam nói

-Ông ở đâu mà tôi không thấy zậy? Cô lo lắng hỏi

-Sau lưng cô. Adam nói

-Ông kia, sau lưng tôi mà không nói, mắc công gọi điện thoại hông. Cô nói

-Thôi mà, biết rồi. Còn đôi chim này. Adam chỉ vào cái lồng sắt

-Đưa đây tôi giữ cho. Bây giờ ông đến khách sạn Hoa Thần ở đường Nguyễn Thị minh Khai đi. Cô nói

-Nhưng tại sao lại phải đến đó? Adam thắc mắc hỏi

-ở đó tôi dễ đón ông. Ok? Cô nói

-ok. Adam nói rồi đi theo vệ sĩ mình ra ngoài, lên taxi và đi đến khách sạn. Còn mình cô ở đó hí hứng lấy hành lí và thêm đôi chim ưng(được mệnh danh là Sát Thủ Trên không) của Anh quốc ra. Nhi nhìn thấy cô thì cười nhưng ngạc nhiên khi thấy đôi chim sát thủ này

-sao cô lại có nó? Nó không phải của Adam sao?

-Thì ta nói với hần hôm nay sinh nhật con ta nên hần cho ta đem về làm quà. Cô nói

-Không hiểu cô nữa, cô đã chuẩn bị bộ trang sức do cô tự làm làm quá rồi mà. nhi hỏi

-Thì ta muốn nó hoành tráng hơn. Cô nói mà mồ hôi lạnh toát ra như mưa

-Zậy thì..... Chưa nói xong thì cả hai nghe thấy tiếng kêu của một người mà vô cùng quen.

-Cô, chị hai. Rose chạy lại

-Oh, rose của ta càng ngày càng đẹp à nha. Cô chọc Rose

-Đương nhiên, cháu cô mà. rose nói

-Hahaha. Đúng là cháu ta mà. cô và rose đập tay với nhau

-Ủa, chị hai, sao nhìn chị hơi buồn đó. Rose nói

-Thôi không được nhắc chuyện gì hết. Ủa thành đâu? cô ngạc nhiên khi Thành không đi cùng Rose

-Anh ấy đi mua đồ để làm quà cho hai con cưng của cô rồi. Rose nói

-Zậy cảm phiền con đưa hành lí của ta với Nhi về nhà Hàn nha. Cô nói

-Ừa, cô với chị Nhi tính đi đâu hay sao? Rose nói

-Ừa, phải đi tham quan đất nước xinh đẹp này sau 7 năm như thế nào chứ. Cô nói

-chị hai, sao nãy giờ chị không nói chuyện? Rose thắc mắc

-chị hai con không được khỏe đó mà, thôi đưa đồ ta về đi. Cô nói

-Dạ. Rose đem hành lí về xe mình và chạy về

-Thôi mình đi chơi đi Nhi. Cô nói

-Nhưng tại sao còn đem theo 2 con chim này? Nhi hỏi

-Thì coi nó thông minh như lời đồn hông. Cô nói

-Chắc nó đói rồi đó. Mình vào siêu thị mua cá cho nó ăn đi. Cô nói

-Dạ. Nhi vâng lời

-Nhưng gần đây có siêu thị không? Cô nhìn Nhi hỏi

-Dạ có, một cái siêu thị Bắng nhi được xây ở đây và con làm chủ của nó. Nhi nói

-Con không cần giới thiệu. Cô nói

-Zậy mình đi mua đồ ăn thôi. Nhi hí hửng nói

-Nhi này, cái nào cũng thay đổi nhưng tính ham shopping cũng không thay đổi à. Cô nói thầm. Cả hai khi đi vào thì không biết ông quản lí ở đâu chiu ra chào Nhi:

-Chào chủ tịch. Lâu quá người không đến đây rồi.

-Chào ngài, bây giờ chúng tôi muốn mua cà. Nhi nói

-Dạ nó ở tầng 4, dãy M ạ. Ông quản lí nói

-Được rồi, ông có thể lui. Nhi nhìn ông quản lí

-Dạ. Ông quản lí nói

Rồi theo lời chỉ dẫn của ông quản lí đến chỗ mua cá, cả hai đi mua đồ mà còn cầm theo cái lồng làm ai cũng ghi là ăn cắp, nên ai cũng cảnh giác với tụi nó. Khi đến chỗ mua cà, tụi nó kêu lấy hai con cà thu và tính tiền. Ai cũng bất ngờ khi cô mở lồng ra, 2 con chim nhanh trắng tuyết đẹp như cất bay ra đậu trên tay cô. Chúng tự nhiên bay lại chỗ hai con cá thu mỗi con một cái ăn. Ai cũng nhìn ngạc nhiên.

-Đừng nói cô đem theo tụi nó để thu hút ánh nhìn nha. Nhi nói

-Hihhi. Cô cười

-Cô này. Nhi đang nói chuyện thì: cô cẩn thận

-Gi. Cô không biết gì thì cô đụng vào ai đó. Cô đứng dậy lật đật xin lỗi nhưng đang nói thì cô bị con ả tát một cái. Cô tức giận ngẩng mặt lên:

-Mày dám tát tao.

-Mày là cái thá gì mà tao không được tát. Con nhỏ nhà quê. Con ả chính là Ngọc Tú nói

-Mày.. cô chuẩn bị động thủ thì Nhi kéo cô đi làm cô tức giận

-Con làm cái quái gì zậy?

-Cô à, cô về đây rồi mà tự động thủ sao? Nhi nói

-Ý con là..... Ờ, cũng ghê lắm nha. Cô và Nhi cười nói đi ra ngoài. Cô huýt sáo một cái thì 2 con chim ưng bay theo sau. Còn con nhỏ thì đang hả hê cười vì vừa hả giận và lúc nó đi thì hấn đi lại:

-Chuyện gì mà em vui quá vậy

-Dạ, không gì. ả nói và đi với dương ra tình tiền. Rồi cả hai đi xuống lấy xe.

Quay lại Cô và Nhi, cả hai vừa đi ra khỏi siêu thị mới mười mét thì một cái xe đua chạy nhanh qua làm nước vắn lên người cô và Nhi, cô tức giận lấy cục đá chọi bể kính sau xe:

-Chó chết, mày xem tao nè. Hahahaha, trúng phóc.

-Cô này coi người ta đi lại kia. Nhi nói

-Nói đi lại đây để nạp mạng đó. Cô nói

Khi cô nói xong thì chiếc siêu xe CLK GTR AMG Roadster đổ chúi lòi thấy ớn chạy lại, trong xe bước ra một người phụ nữ. Vừa nhìn người phụ nữ thì cô cười nói:

-Oan gai nên ngổ hẹp hen.

-Mày, mày dám làm hư xe tao. ả nói

-Tao làm thì sao. Tại mày chạy xe ẩu quá mà. cô cười nói

-Con quỷ cái tao ày chết..... Như chột nhớ tới mình còn anh yêu nên nhỏ giả thiên thần nói: anh yêu, coi bọn nó làm hư xe anh kia.

Bây giờ người đàn ông lái xe mở cửa xe đi ra. Trên mình mặc một cái áo sơ mi hàng hiệu, thêm cái quần jeans được mài hơi bụi một tí đi ra. Lúc này nhi thấy tình hình nguy quá nên chạy lại can lại. Dương và Nhi hai mắt nhìn nhau

Hết chap 17

20. Chương 18

Ánh mắt Nhi và Dương nhìn thấy nhau, Dương chỉ cười nhẹ đi ra ôm eo ả cười nói:

-Thôi em, đừng cãi nhau nữa. đó là bạn của anh đó.

-Bạn của anh ạ. Oh, vậy cho tôi xin lỗi, nhưng kính xe bể rồi. ả luyến tiếc nói

-Thì anh đưa người ta đi sửa. Dương vừa nói vừa nhéo mũi ả.

-Dạ. ả then đỏ mặt nói.

-Hai người đang đóng phim tình cảm hả? Nhìn cảnh mùi mẫn trước mắt cô buồn nôn mà không giám

-Ừa, không phải hai người đang bên Anh hay sao? Dương coi như chuyện không có gì hỏi

-Chúng tôi mới về nước. cô trả lời mà mắt nổi giông tố bão lũ

-Chắc về đây dự sinh nhật của Nhân với Huy rồi. Dương nhìn Nhi mà nói

-Ờ, ông kia, ông nói chuyện với tôi mà nhìn Nhi là sao? Cô tức giận nói

-Oh, tôi chỉ nhìn người con gái xinh đẹp này thôi. Dương giọng bồn chột nói. Lúc này Nhi nhìn Dương một chút rồi lại nhìn hướng khác. ả nhận thấy ánh mắt kì lạ của Dương đang nhìn cô gái kia, ả phải công nhận hai người này rất đẹp, cô đang nói chuyện với dương thì như thiên thần, với mái tóc dài mềm và làn da trắng hồng, ba vòng siêu chuẩn, còn cô gái kia thì rất đẹp nhưng mang vẻ lạnh lùng tuyệt đối, không ai dám phạm vào.

-Zậy hả. Cháu tôi thật là có phúc. Cô nói. Oh, vị hôn thê ông giận rồi kia. Cô chỉ tay về ả nói

-Chuyện thường mà. dương vẫn cười nói. Đằng xa, một chiếc xe đua màu đen bóng lờng chạy tới chỗ của cô và Nhi. Chiếc xe bóp kèn, cô và Nhi quay qua thì cô vui mừng chạy lại làm đường ngạc nhiên:

-Ai vậy nhi? Cái tên mà anh đã muốn gọi từ khi gặp Nhi nhưng anh không có lí do nào để gọi

-Không là ai cả. vừa nói xong câu đó thì Nhi đã bị một vòng tay ôm lại và nâng lên cao:

-Cái gì mà không là ai cả. Adam cười nói

-Ngài có thể cho tôi xuống được không? Nhi cười nói

-Không được rồi, ai biểu tôi mà cô nói không là ai cả. rồi Adam quay cả hai vòng vòng giống như đôi tình nhân đang đùa giỡn mà không để ý có một người đang rất khó chịu về biểu cảm của nhi: “ cười đẹp thật nhưng không phải mình gây ra, Nhi em là của tôi, không ai có thể đoạt được, tôi không có thì không một ai có thể có được”. dương tức giận mà một biểu cảm không được biểu hiện ra ngoài. Còn cô, khi thấy chuyện này mà một chút biểu cảm của dương được biểu lộ cô rất vui, cô đi lại gần Dương nói nhỏ:

-Thấy cháu rể tương lai của tôi chứ.

-Chuyện đó thì không liên quan tới tôi. Dương trả lời với công suất nhỏ đủ làm hai người nghe mà thôi.

-Oh, vậy hả? Cô vẫn cười.

-Cô nói zậy có ý gì? Dương hỏi

-Ông hiểu ý tôi mà. Nếu ông mà dám đụng vào Adam tôi sẽ giết ông. Cô nói nhẹ nhàng

-Oh, anh ta tên Adam sao, một cái tên đầy lịch lãm nhỉ. Dương cười nói

-Đương nhiên, tôi đã chọn. Cô vẫn cười nói và kết thúc cuộc đối thoại = một câu nói đơn giản nhưng chứa đầy thách thức, giận dữ:

-Để coi, tôi và ông ai sẽ thắng. Cô nói và đi ra phía Adam với Nhi đang thở hồng hộc nói:

-Vợ chồng các người đùa giỡn vui qua ha.

-Đương nhiên. Adam tự hào nói

-Cô và ngài đừng lắm tưởng nha. Nhi nhìn hai người nói

-Lắm tưởng cái gì? Ta chọn Adam là chồng con thì con sẽ tính sao? Nếu ta đưa Adam đi tới gặp cha con thì con làm sao? Cô nhìn Nhi với vẻ tức giận

-Cô à... Nhi nhìn cô buồn bã

-Ngọc à, cô nói chúng ta đi đến nhà con cô mà, tôi có sẽ mới nè. Thử hông? Adam thấy vậy liền nói

-Đúng là mới thấy nói bị ăn hiếp có miếng thì tìm cách cứu liền rồi, chán. Cô nói

-Bà này, ăn thôi không có hiếp!!!!!!!!!!!! Adam nhìn cô nói

-Cái ông này còn lí sự. tôi cho ông chết. cô nói rồi và cốc đầu Adam một cái rõ đau

-Thôi chúng ta về khách sạn thôi, đi này giờ mệt rồi. Nhi nói

-Đúng đó. À mà sao ông có cái xe này zậy. cô nhìn Adam tra xét

-Mới mua. Bà này hỏi lạ. Adam nói

-Thôi tôi thử tay lái nha. Cô nói và bay lên xe

-Mời em. Adam lịch sự mở cửa xe mời Nhi vào

-Cảm ơn ông. Nhi cũng từ tốn nói

-Thôi chào ông nha Dương. Hẹn chiều gặp lại cô nói vòng từ trong xe ra

-Bye. Dương nói và nhìn cô và Nhi bỏ đi. Cậu lại cười và bước vào xe. không quan tâm đến con ả đang tức đến xì khói tùm lum chỗ, nghiêng răng ken két này giờ, khi ả nhìn Dương và cô nói nhỏ, cả hai đều cười vui y hệt hai người tình nhân, ả đang tính toán để đuổi con nhỏ này đi y như mấy trăm con nhỏ khác ả từng làm: “ Mày hãy đợi đấy con nhỏ kia”. Rồi con ả bước vào xe với khuôn mặt giả tạo làm Dương nhú mày,

lắc đầu và tiếp tục chạy xe đi. Còn ở căn biệt thự của Hàn, cả đám người đang tất bật làm buổi tiệc sinh nhật cho Nhân và Huy vô cùng nhộn nhịp.

-Oh, nôn tới chiều quá à. Nhân nhảy chân sáo ra vườn nói

-Chị hai nè. Giữ hình tượng đi. Huy đi ngoài sau nói trên mặt lạnh lùng có một chút vui mừng

-Em này, em dẹp bộ mặt đó đi. Mami sắp về rồi. Papa với mami sẽ kết hôn, đến lúc đó chúng ta gia đình chục người này sẽ vui biết bao

-Nhưng còn chuyện của chị Nhi thì sao? Huy hỏi

-Em nhắc ta mới nhớ. Nhân mặt đanh lại giận dữ

-Giờ tình sao, cái ông Dương đó? Huy nói

-Ông ta dám làm chị ta tổn thương mà giờ đây lại vui vẻ với mấy bà cô bà thím khác, ta không để yên đâu. Nhân nói

-Nhưng bây giờ ta làm sao? Huy hỏi

-Chúng ta sẽ kiếm 1 người thay thế cho ông Dương đó. Nhân nói

-Nhưng làm sao kiếm được người vào thời gian này được? Huy thắc mắc

-Im lặng nào!!! Nhân nói

-Ra đi Phong, em đứng đó làm gì vậy? Nhân cười nói

-Không hổ danh là chị nha Nhân. Phong đi ra cười nói

-Hổ không danh cái gì, sao dám nghe lén bọn ta nói chuyện. Huy nói

-Tại hai người nói lớn quá mà. không cần lén cũng nghe mà. Phong cười

-Em còn nhiều lời. Nhân với Huy mỗi người cốc vào đầu Phong

-Sao đến sớm quá vậy. Chiều mới tổ chức mà. Nhân nói

-Nhờ hai người nên em tới sớm nè. Phong nói

-Mắc ói quá à. Huy nói. Không phải muốn coi Nhân thôi hay sao? Đừng lôi tôi vào chuyện hai người nha.

-Em còn nói vậy. Nhân nhìn em mình = cặp mắt chết chắc

-Em nói vậy hồi nào? Huy cãi bướng

-Chị nhìn kia. Huy chỉ Phong này giờ đang chăm chú nhìn những động tác của Nhân không chớp mắt.

-Hả cái gì? Phong giật mình khi Nhân và Huy nhìn mình

-Thấy chưa? Em có nói vậy đâu. khakhakha. Huy cười ghê rợn

-Em dẹp kiểu cười đó đi nha. Nhân nói

-Đúng đó. Phong đồng tình

-Hai người hợp nhau ăn hiếp em. Huy cười nói

-Uk đó. Thì sao. Nhân nhìn em nói

-Thì sao. Phong cũng nói theo

-Thì.... thì....thì hai vợ chồng im lặng đi. Huy bí quá la lớn

-Thôi giỡn với em này giờ đủ rồi. Bây giờ quay lại chuyện lúc này. Nhân cười nhìn Huy nói

-Uk, chuyện lúc này hai người nói về ai vậy? Phong tò mò

-Chị họ bọn tôi. Chị Nhi, con gái lớn của bác Sang. Huy nói

-Chuyện gì xảy ra với chị ấy? Phong hỏi

-Chuyện này phải kể từ lúc chị ấy còn nhỏ. Cả đám xáp nhau lại kể chuyện. trong khi đó Rose tức giận đi về phòng khi đem đồ của cô và Nhi về, vừa vào cửa Rose đập cái rầm mà không để ý trong phòng có người.

-Chó chết mẹ nội nó. Rose tức giận la lớn khi vào phòng

-Chuyện gì có thể làm ma nữ Blood angles tức giận đến mức này đây. Dững bước ra nói

-Oh, anh Dững nhà ta không chăm con mình hay sao? Rose cười chạy lại ôm Dững

-Ta gửi nói cho bà nội nó rồi. dững nói

-Oh, ghê quá à. Dững là cô, thuốc nào cũng công hiệu gần chết. rose nói

-Đúng rồi, công hiệu lắm. Làm ta lúc đầu đau bụng quằn quại rồi bị Thiên tra tấn gần chết. dững nghiêng rằng khi nhắc lại quá khứ

-À mà chuyện gì làm em giận tới mức đập cửa chữ thề hả? Dững nhớ ra sự việc

-Anh nghĩ ai có thể làm em tức giận thế này. Rose nói

-Em đừng nói với ta là Thành ngoại tình nha. Dững hết hồn

-Anh này lộn rồi. Rose nói

-Thiệt không đó??????? Zậy tren6b thế gian này coi ai có thể làm em tức giận thế này ta??? Có Thành nè, ba em, anh hai em ,còn ai ta. À còn có Nhi với cô. Dững nói

-Exactly. Rose nói

-Nhi với Ngọc về nước rồi hả. Tại sao chúng không về đây. Chúng có khỏe không. Bây giờ có khỏe không? Dững nói

-Anh cũng từ từ em để em có thể nói chứ. Rose nói

-Oh, anh xin lỗi nhưng bây giờ chúng như thế nào rồi, có khỏe không? Dững nói

-Khỏe nhưng... Rose nói ấp úng

-Nhưng sao, em nói đại đi. Dững nói

-Cô thì rất khỏe nhưng chị Nhi thì.... Rose nói không được, mắt Rose đỏ hoe.

-Thôi em không cần nói, ta nhìn em cũng biết. dững nhìn sắc mặt và biểu cảm của Rose là biết Nhi sống không tốt rồi

-Anh à, chúng ta bây giờ phải làm sao. Huhuhu. Rose khóc ào lên

-Em đừng lo, ta không để chuyện 17 năm trước tái hiện đâu. Dững nói

-Anh à, chúng ta phải tìm cách thôi. Lỡ bệnh chị ấy tái phát thì..... huhuhuhu. Rose càng ngày càng khóc

-Em đừng lo, bệnh của Nhi sẽ không tái phát đâu. Dững nói

-Sao anh có thể biết được. nếu không phải tại tên đó. Đúng tất cả tại tên đó mà chị Nhi mới bị như vậy, tất cả tại tên đó. Rose nức nở nói

-Em đừng khóc, chúng ta sẽ làm cho tên đó phải trả lại những gì hắn nợ. dững cũng nức nở nói

-Nhưng chúng ta nên làm gì, lỡ chị Nhi lại yêu hắn thì sao? Rose lau nước mắt

-Zậy ta và em kiếm người yêu cho Nhi, zậy là xong. Dững cười nói

-Zậy em có 1 người. rose nói

-Ai, em nói đi. Nhưng phải xứng với Nhi đó nha. Dững nói

-Đương nhiên phải xứng với chị Nhi rồi. rose cười

-Zậy thì được. đừng nói. Giờ quay lại với Nhân với mấy tiểu quỷ, sau khi nghe xong câu chuyện thì:

-Sao anh Dương ác thế? Phong nói

-Chứ sao!!!! Nhân nói

-Bây giờ chúng ta làm gì bây giờ đây? Huy nói

-Kiếm cho chị Nhi một người khác. Phong ôn tồn nói

-Nhưng ai mới được chứ? Huy nói

-Chuyện này cứ để chị của em lo cho huy? Nhân nói

-Được không đó? Huy với Phong nghi ngờ đồng loạt hỏi

-Hình như hai người không tin tôi thì phải????????? nhân bẻ tay rắc rắc nói

-Không có, không có không có. Huy với Phong đồng lắc đầu

-Không có hả. hai người giỏi. nhân nghiêng răng ken két

-Thôi mà, sorry nhiều nhiều lắm á. Huy nói

-Thôi bây giờ chuẩn bị đi, xong rồi còn đi chơi nữa, sinh nhật mà. Phong nói

-Hai người đi trước đi. Để ta ra tay. Nhân nói

-Chị đó, đừng có kiếm người mà điên điên khùng khùng để mẹ biết là chết cùm đó nha. Huy dặn dò kĩ trước khi đi

-Em đi luôn đi Phong. Nhân nói

-Nhưng có mình chị có ổn không? Phong lo lắng

-Đừng lo, chị ấy là ma chứ có phải là người đâu mà ổn hay không ổn. huy nói

-Em có tin chút nữa em xuống châu diêm vương hay không ta. Nhân cười nói

-Em còn yêu cuộc sống này lắm. Huy nói rồi chạy biến đi

-Đúng là nó mà. nhân cười nhìn theo bóng em mình chạy đi. Em cũng nên đi chơi đi. Nhân nói

-Dạ, zậy em đi nha. Phong cười rồi bước đi. Lúc đó có một người đàn ông đi lại cười với Nhân và đưa Nhân một xấp hồ sơ, vừa thấy nó, nhân nhảy càn lên:

-Chú Dương, cảm ơn chú.

-Con đó, đừng làm quá đáng nha. Chú dương nói

-Chú đừng lo, con sẽ cho con ả ta chết không bằng sống rửa nhục cho chị Nhi. Nhân cười nói

-Con đừng có tự tin như zậy, dù gì dương nó cũng là người đứng đầu của Devil mission thôi. Chú dương nói

-Người không phải lo, con chỉ cảnh cáo thôi mà. Thôi chú đi chuẩn bị đi. Nhân nói

-Ta cũng không tin con đâu nhưng thôi con cứ làm gì con muốn đi, bây giờ ta đi chuẩn bị đây. Chú Dương nói

-Chú đi đi bye bye. Nhân nói. Quay lại chuyện của cô, Nhi và Adam, cả đám đang chạy ngon lành với vận tốc 250km/h thì có mấy chiếc xe chặn đường.

Hết chap 18

21. Chương 19

- Bồn mầy mau xuống xe mau. Một trong nhiều tên từ nhiều người trong đám người chặn xe cô nói
- Bọn nào dám chặn đường chúng ta zậy. cô chẳng buồn nhìn mà chú tâm vào cuốn chuyện tra Doremon đang đọc
- Adam anh có biết chúng không? Nhi nhìn Adam hỏi
- Anh không biết nhưng anh cảm thấy có chút không an toàn rồi. adam lo lắng nói
- Nhưng hắc bang của cả nước Việt nam này là do Devil mission quản lý mà. Cô nói
- Uk, chắc không phải đâu người. nhi nói
- Ta không biết, nhưng ta biết chắc chắn người đó là của Devil mission mà thôi, nếu không tin, con thử ra ngoài thử coi. Cô cười nói
- Dạ. nói xong nhi bước ra. Vừa bước ra thì một tên từ đám xe đó liền tỏ ra ngạc nhiên:
- Băng Nhi tiểu thư, tại sao là người?
- Điều này ta phải hỏi người đó Make. Nhi nói và Nhi cười làm sao xuyên biết bao nhiêu con tim: “ Đúng là người rất đúng” nhưng lại chứa đựng sự nguy hiểm không nên tiếp cận
- Dạ, tôi tới đây để xử lý người theo lời của... Make không dám nói ra vì cả Bang Devil mission này ai cũng biết chuyện tình lâm li bi đát của Nhi và dương
- À, ta hiểu rồi. nghe tới đó thì nhi đã biết ai xai bọn người này tới
- Dạ, xin lỗi đã làm phiền người, tiểu thư. Bọn bây mau tránh ra cho tiểu thư đi nhanh lên. Make lớn tiếng nói
- Cảm ơn. Nhi nói và bước vào xe. vừa bước vào thì sắc mặt nhi thay đổi toàn tập, từ sắc mặt đang tươi cười thay vào đó là một khuôn mặt vô cùng lạnh lùng kiên tức giận, màu mắt tím biếc đã thay thành màu đỏ của máu. Adam thấy vậy liền lo lắng hỏi:
- Nhi, em bị sao vậy?
- Em không sao đâu. nhi cười nói. Màu mắt tím biếc đã quay lại
- Thật không ngờ nha, Dương lại để một con nhỏ hỉ mũi chưa sạch tham gia vào việc bang nhĩ. Cô cười nói nhưng cố tình châm dầu vào lửa để cho Nhi càng ngày càng không thể tha thứ cho dương
- Cô nói gì zậy Ngọc? adam nghi hoặc nhìn cô hỏi
- Ông có biết không, người kêu người chặn xe ta chính là con ả hời nãy nói chuyện với tôi đó. Cô nói nhưng tay vẫn cầm cuốn truyện đọc
- Nhưng làm sao mà làm nhi tức giận ra mặt như thế. Adam hỏi
- Thì do chuyện này không thể tiết lộ, nếu muốn biết thì đi điều tra đi nha, còn tôi không trả lời đâu. cô nói
- Chuyện đó như thế nào mà cô với Nhi lại giấu chứ, thôi được tôi sẽ cho người điều tra. Adam cười nói quay xuống cười nói nói với cô
- Aaaaaaaaaaaaaa, trời ơi, coi chừng xe. trời ơi. Cô la lớn nói
- Ông mau chạy cẩn thận đi nha. Nhi nói
- Tôi chưa muốn đi gặp ông bà tôi đâu. cô cười
- Sorry mà, không có lần sau đâu. adam cười
- Oh, tới khách sạn rồi. À, mà hai con chim đâu rồi. Nhi hỏi

-Aaaaaaaaaaaaaa, trời ơi, hai con chim, ta thả ra rồi chúng đâu, trời ơi. Cô thảm khóc

-Ngọc đừng lo. Mấy con chim đó này giờ vẫn bay theo chúng ta thôi, chim của tôi khôn quá mà. adam cười tự tin

-Đâu, tôi có thấy đâu? cô nhìn nhìn nói

-Đây. Adam huýt một tiếng liền làm bọn chúng bay lại liền

-A, ông giỏi quá à. Thôi vào khách sạn nghỉ ngơi thôi. Chút nữa đi sinh nhật con tui. Cô nói

-Ừ. Nhi nói và liền chạy vào khách sạn lấy chìa khóa và chạy vào phòng. Adam ngạc nhiên:

- sao cô ấy gấp gấp vậy.

-À, không có gì. Cô cười nhưng cô biết chắc chắn nhi lại khóc nữa rồi, cô biết nó rất yêu Dương, lúc đó, lúc này cũng không thay đổi nhưng cô sẽ không cho phép cái tình cảm làm Nhi khóc xuất hiện, không bao giờ cho phép. Bây giờ cô tìm được người yêu Nhi hơn tất cả thì làm sao cô không dùng hắc để Nhi quên đi cái tình yêu ngu si, cũ kĩ và không vui đó chứ. Cô vừa cười vừa suy nghĩ một nham hiểm khi đang nằm trên chiếc giường ở khách sạn hạng sang này. Khi cô đang suy nghĩ thì có người gõ cửa:

-Ai vậy? cô hỏi

-Con đây cô. Nhi nói

-Oh, chờ ta một chút đi, ta ra liền. cô vội mặc áo khoát vào và đi ra

-Có chuyện gì vậy con. Cô hỏi

-Là về vụ quà, chẳng lẽ tặng mỗi đứa con chim ừng thì có hơi sao sao đó cô. Nhi nói

-Con lo gì, coi nè. Cô nói và lấy ra 2 sợi dây chuyền khắc đôi cánh thiên thần, trên mỗi sợi dây còn đính những hạt đá quý li ti phản chiếu ánh sáng rất lung linh, còn đôi cánh được làm bằng vàng trắng do chính tay cô và Nhi đã khắc vào 2 năm trước khi cả hai đang buồn thui ruột vì không có gì để chơi

-Woa, cô à, nhìn đẹp lắm đó. Nhưng con tưởng cô vứt nó rồi chứ. Nhi cầm shai sợi dây nói

-Sao mà vứt được, dù gì tác phẩm đầu tay vô cùng cao siêu của chúng ta mà. Giữ lại làm kỉ niệm chứ. Cô cười

-Zậy còn con, chừng nào mới chấp nhận tình cảm của Adam. 3 năm rồi đó con. Cô nói

-Con cũng không biết được. nhi cười nói nhưng ánh mắt toát lên vẻ buồn rầu

-Ta nói cho con biết nha, nếu lần này về con không kiếm được chồng thì ta sẽ tự ra tay bắt ép cưỡng bức con cho con lấy chồng đó. Ok. Cô nhìn Nhi nghiêm mặt

-Dạ. nhi nói

-Uk, nè, may quá. Cô la lên

-Có chuyện gì hả cô. Nhi hiếu kì hỏi

-Ta đặt người ta máy bộ áo theo thiết kế của ta, mới gởi tới nè, tính kiếm con thử, may con tới thì zô thử luôn đi. Cô nói và chạy lại giương lấy trong cái hộp lớn ra một chiếc đầm dạ hội màu xanh biển nhạt

-Thôi cô, con có chuẩn bị áo rồi. cô không cần đâu. Nhi lo sợ nói

-Cái gì. Nhưng dù gì con cũng mặc áo ta thôi, mau thử cho ta xem đi. Cô đe dọa nói

-Dạ. nhi miễn cưỡng nói

-Zậy mới là cháu ngoan của ta chứ. Mau thử đi. Cô cười cầm cái đầm lại cho Nhi.

-Nhưng con.... Nhi nói

-Im, bây giờ con phải nghe lời ta. Cô tức giận quát

-Dạ. nhi sợ liền chạy vào nhà tắm. còn cô thì cười nham hiểm gọi điện cho Adam:

-Adam cưng, thay đồ xong chưa nè. Cô cười nói

-Thấy gớm quá mẹ. bỏ cái giọng đó đi giùm em đi. Adam bên kia nói

-Thôi không giận nữa. ông thay đồ xong chưa? Cô cười nói

-Thay xong rồi. adam trả lời

-Zậy qua phòng tui đi, để tui ngắm kiệt tác của mình đi. Cô cười nói

-Uk, chờ chút đi nha. Adam nói

-Uk, qua nhanh nha. Cô cười nói và cúp máy cái rụp. cô cười lớn khakhakha.... Vô cùng nguy hiểm. lúc đó, Nhi vừa bước ra nghe cô cười ghê rợn thì biết cô đã bày trò gì rồi, Nhi chỉ biết thở dài ngao ngán. Cô nhìn thấy Nhi bước ra thì không cười nữa, chạy lại chỗ nhi đứng:

-Trời ơi, áo ai đẹp dữ zậy trời. cô nói

-Cô tự biên tự diễn cũng hay quá à. Đồ của cô tự thiết kế rồi tự khen hả. nhi nói với giọng đều đều

-Thôi mà, cái quan trọng là người mặc mà. Hihihihì. Cô cười

-Uk, mà sao chuẩn bị sớm quá zậy. nhi nói

-Zui mà, chuẩn bị sớm một chút thì chút chúng ta có nhiều thời gian hơn. Cô nói với đôi mắt sáng rõ

-Con biết mà. Nhi nói

-Cốc ... cốc..cốc. ngọc ơi. Adam bên ngoài gõ cửa

-Tôi ra liền. cô cười rạng rỡ ra mở cửa còn Nhi mặt chuyển sang buồn rụ

-Nhi..... adam bị đơ toàn tập

-Đẹp hông? Tui thiết kế đó nha. Cô nhìn Adam nói

-Đẹp.. adam nói

-Lau nước miếng đi ông già ham gái kia. Ghế quá. Cô nhìn Adam nói

-Hả. uk/ tui lau liền. adam nói mà mắt cứ dán vào Nhi

-Thấy chưa, ta nói đẹp mà. Cô nhìn nhi nói

-Đẹp uk thì đẹp nhưng ở trên nó hở không cần chỉnh luồn đó. Nhi không buồn cũng không vui nói

-Hở đâu, cái nào khoe được thì khoe. Coi đi, chất liệu tơ tằm thượng hạng làm con càng trở nên hiền dịu hơn nè, thêm chút son phấn thì đẹp tuyệt mỹ rồi. đúng không Adam. Cô nói

-Hả, ư ừ. Adam vẫn không chớp mắt nhìn Nhi

-Nhìn nữa tui mốc mắt ông đó. Nhi đe dọa làm Adam nuốt tiếc rời đi.

-Thôi hai người ở đây nói chuyện đi. Ta đi thay đồ đây. Nói rồi cô lại lấy chiếc váy màu trắng như ngọc trai bước vào phòng tắm. lúc này Adam đã lấy lại phong độ, cười nói:

-Hôm nay em đẹp lắm đó nhi.

-Cảm ơn. Nhi vẫn lạnh lùng trả lời. còn Nhân đã bắt đầu kế hoạch của mình:

-Alo, chú Trung hả. nhân nói

-Có chuyện gì vậy nhân. Ông Trung ngạc nhiên khi đứa con gái của thằng bạn làm ăn lại gọi ình

-Dạ, con có chuyện muốn nhờ chú. Nhân nói

-Có chuyện gì cháu cứ nói. Ông trung nói

Giới thiệu nhân vật

-Lam Ngọc Trung- 27 tuổi, bạn làm ăn của Hàn

Trở lại

-Dạ, chuyện là chú có biết chị họ cháu tên Băng Nhi không? Nhân hỏi nhẹ nhàng nhưng sức công phá rất lớn

-Băng Nhi? Con gái lớn của ông Hoàng sang có phải không? Ông Trung gấp gấp hỏi

-Dạ. đúng rồi ạ. Nhân lễ phép nói

-Nhưng có chuyện gì mà cháu lại hỏi ta về cô ấy? ông Trung thắc mắc hỏi

-Dạ, bác con muốn chị ấy kết hôn nên con gọi hỏi chú có muốn lấy chị ấy không? Nhân cười nói

-Muốn muốn, ta rất muốn. ông trung nhanh như chớp trả lời

-Zậy chút nữa chú đến sinh nhật cháu, cháu sẽ giới thiệu cô ấy với chú nha. Nhân nói

-Cảm ơn cháu. Ông Trung cảm kích

-Bây giờ chú hãy chuẩn bị đi nha. Chút nữa gặp chú nha. Nhân cười cười nói nhưng sau khi cúp điện thoại thì:

-Đồ ông già chó chết, thấy gái là mê thấy tiền là sáng mắt à, mới nói chị Nhi ra cái thì cứ tom top lại à, nếu không phải vì đại sự thì ta vạn năm triệu năm nữa chưa chắc người được ta để ý tới đâu. nhân nói nhảm

-À, chút nữa quên mất đại đại sự chưa làm. Nhân nhớ ra việc gì đó nên lấy Iphone ra gọi ột người:

-Alooooooooooooooooooooo, Zues yêu quý dễ thương đẹp trai ơi. Nhân kéo từ TP HCM đến Hà nội

-Thôi đừng kêu gì nữa mắc ọe lắm á. Zues nói

-Thôi, chị nhà người không giỡn nữa đâu. Mau nói cho ta biết chuẩn bị hết chưa, bây giờ như thế nào rồi. nhân nói

-Kiểu này chắc thất bại quá. Zues nói

-Zậy kêu bọn họ trở về căn cứ đi. Nhân nói

-Chị cũng cẩn thận đó. GD Dương sẽ điều tra đó. Zues nhắc nhở nhân

-Ta biết. em mau xóa hết dấu vết về em đi. Cứ để ta ứng phó. Nhân nói. À, ai cho nhà người gọi ta là chị hả? nhân hỏi

-Chị hai ơi, chị nhất định trở thành chị hai của em. Thôi chào chị baba em gọi rồi. zues nói. Nhân đang tắm rửa Zues thì Huy tự nhiên xuất hiện làm Nhân hét toát lên:

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa.

-Chị hai. Huy nhìn Nhân nói

-Có chuyện gì vậy em. Nhân toát mồ hôi hỏi em

-Phòng 20 độ C mà chị toát mồ hôi là sao nhỉ. Huy cố tình châm chọc chị

-Em biết rồi sao. Zậy cũng tốt. nhân trở nên lạnh lùng

-Chị làm mà không cho em biết, nếu em biết thì em sẽ giúp chị rồi. huy cười nói

-Em giúp chị được sao? Nhân nói

-Được. nhưng có chút hơi mạo hiểm một chút, nếu để ba với cả chị họ biết chắc chắn chúng ta gặp vấn đề chắc. huy ngãi đầu nói

-Em đừng lo, ta đã giải quyết rồi, nhân nói

-Nhưng anh Dương là người thống lĩnh Devil mission đó. Điều tra không được mới là lạ đó nha. Huy cười rồi đi lại chỉ mình

-Tối đó rồi tính. Nhân nói

-Nhưng chắc chắn chút nữa anh Dương sẽ hấp họa lớn rồi. Huy cười nói

-Là sao? Nhân thắc mắc

-Chị có biết con nhỏ bồ của anh dương dám kêu người của devil mission chặn đường xe của mẹ đó. Huy nói

-Cái con nhỏ đó dám. Nhân tức giận nói

-Ai nói không dám, còn dám chạy xe làm nước vắn lên áo của mami với chị nhi còn dám hỗn láo với mẹ nữa đó. Huy nói

-Ta ta sẽ cho con ả đó biết tay. Nhân tức giận nói. Còn kế hoạch của Rose với dũng thì:

-Anh dũng chúng ta nên gọi cho ai đây? Rose đôi mắt hiện lên sát khí hỏi

-Anh suy nghĩ là chúng.. ta nên chọn Make Trần. dũng nói

-Nhà tử phú mới nổi hay sao? Uk, cũng được đó. Zậy do anh lo liệu hết nha. Bây giờ em muốn ngủ. rose ngáp rồi đi lại giường nằm ngủ. còn Dũng ngồi một mình nhìn ra cửa sổ, nhớ về 17 năm trước, nhi là một cô bé hoạt bát, vô tư, nụ cười vô cùng hồn nhiên, mỗi lần đi chơi với Dương về, bé Nhi luôn chạy qua phòng anh nói chuyện, Nhi kể đi bên dương tim em cứ đập rất nhanh, rất vui nhưng tên chó đó lại đập đổ tất cả niềm vui, làm cho nhi uất ức tới bị bệnh tự kỷ, làm cho cả đám phải giả chết để qua Anh quốc chữa bệnh cho Nhi, rồi 10 sau nhi trở lại, một lần nữa nhi lại bị tổn thương phải trốn sang Anh quốc một lần nữa, nhưng anh biết Nhi vẫn yêu Dương nhưng dương bây giờ đã không còn là người đàn ông để Nhi nương tựa cả đời. anh chỉ mong Nhi trở về như xưa.

Hết chap 19

22. Chương 20

Tất cả cá kế hoạch cũng đã bắt đầu đều mong muốn vào Nhi có thể tìm niềm vui lại như trước, nhưng Nhi lại không thể nào quên đi hình bóng người đã làm Nhi đau buồn. rồi mọi chuyện lại trở nên rất rồi mà thôi. Nhi đang đứng ngoài lang thang mà suy nghĩ về những gì đã qua. Nhi thật ngốc, phải nói quá ngốc mới đúng nhỉ, yêu người không nên yêu, mà người yêu mình mà mình không thể cho người ta một câu trả lời, Nhi nhớ về những kí ức đau buồn đã qua, hai hàng lệ lại rơi xuống, nhưng Nhi lại cất giọng hát mềm dịu nhưng lại hiện lên nỗi buồn làm bao nhiêu người nghe thấy chỉ muốn bảo vệ, lúc này gió nhẹ thổi lên làm tóc Nhi bay theo gió càng thướt tha, kiêu diễm nhưng rất ít người có thể thấy vì bây giờ ai cũng nghĩ trưa hết rồi:

.....Lại một đêm mưa trôi qua, một đêm lang thang phố quen

Mà sao có đâu ai hay, em chờ một bàn tay ai

Chỉ mong con tim thôi đau, vụt lên sau bao hố sâu

Để rồi những nỗi đau kia, ngủ sâu vụt quên.

Và ước chi chưa từng yêu anh bao ngày qua

Ước chi ta thôi đừng lạc nhịp trái tim

Một người đã buông tay, một người khóc để tôi nhòe đi nước mắt rơi.

Phải tập xóa hết xóa hết nụ cười anh, xóa hết xóa hết hơi thở anh

Thì thầm bên tay em mỗi ngày

Xóa đi dần đi trong con tim em

Cùng ngọt ngào và lời nói

Giờ còn lại chỉ là vãn vương.

Bóng anh cuối đường đi không anh bên em

Nụ cười giờ thật mong manh, bật khóc nói em nhớ anh thật nhiều

Phải xóa làm sao, làm sao khi con tim đã mang vết thương khó lành.

Nước mắt mưa

Lời bài hát: Mưa Nước Mắt Đăng bởi: snowangel_16 Hạt mưa xuyên wa mây đen

Mang ưu tư thấm ướt đôi mi

Ko gian bao la vây quanh em nổi buồn

Ngày xưa đôi ta iu nhau

Đêm mưa rơi anh đã nói iu em

Hãy đón nước mắt mỗi tình hạnh phúc xót với mây

Em lang thang trong đêm buồn trôi

Du dương theo cơn gió

Đó những câu nói làm lòng em tê tái

Nhưng rồi lại như vô hình tình mãi xa...

-ĐK: Mưa thấm ướt con đường tình iu

-Gió cuốn mây mù về nơi phương xa xăm

-Bóng mây trong hư vô

-Mưa...cuốn hết kỉ niệm ngày xưa

Xóa hết mỗi tình ngọt ngào

Bên nhau như mây kia đã tan rồi

Mưa...nước mắt mỗi tình ngày xưa 2 chúng ta bên nhau ngày mưa

Ôi sao nay bóng anh đã xa wa

Mưa...dĩ vãng những ngày tình ta

Vút bay đến nơi xa vời

Hòa trong mưa nước mắt...

Bao ngày wa khi tình ta nay vút xa mãi...còn đó những kí ức trong lời nói cho lòng nhói con tim đau, khi rời xa khi nhận ra tình như mấy gió hạnh phúc sẽ vĩnh viễn theo gió cuốn tan mây...

Kết thúc, Nhi đã bật khóc, khóc nức nở, những thứ đã qua lại hiện trong lời bài hát này, làm Nhi đau lên nữa rồi, nhưng đã có một cánh tay đã ôm lấy Nhi, người đó nhẹ nhàng nói:

-Em đừng khóc nữa. adam ôm Nhi nói. Anh biết anh không bằng người trong lòng em nhưng anh nhất định sẽ không giống người đó, không bao giờ làm cho em đau buồn đâu. Hãy cho anh cơ hội đi. Adam nói

-Anh à, hãy cho tôi thời gian đi. Nhi nói

-Được chứ. Anh có thể chờ 10 năm, 20 năm dù có thể nào thì anh cũng chờ đợi em. Adam càng ôm Nhi chặt hơn nữa. nhưng họ không để ý người phía đối diện phòng nhìn thấy cảnh đó thì dùng tay bóp mạnh ly thủy tinh trên tay làm máu chảy xuống nền nhà trắng tinh. Máu đỏ tươi làm nên gạch hiện lên màu đỏ của máu làm in bóng người con trai đó lên nền. đôi mắt người con trai đó hiện lên màu đỏ chết chóc:

-Em tưởng có thể có được tình yêu sao hả nhi. Em quá khờ rồi, tôi không có thì tất cả cũng không thể có được. dương nói. Lí do dương ở đó:

Lúc đang đi trên đường với Tú thì tự nhiên những tiếng súng nổ lên vang lớn, với thân thủ của Dương thì dễ dàng đưa Tú rời khỏi nơi đó. Nhưng những tên ám sát lại không nhắm vào anh mà nhắm vào Tú, những viên đạn đều nhắm trúng vào tim và những bộ phận quan trọng trong cơ thể. Dương cố gắng ẵm Tú chạy vào một khách sạn và gọi điện cho đàn em kiểm tra. Tú thì sợ quá nên gất đi. Dương bèn mượn một phòng để cho Tú có thể bình tĩnh lại. trong lúc chờ đợi, dương kêu một chai rượu để uống. khi đang thưởng thức rượu thì Dương nghe thấy tiếng hát của một người mà anh không bao giờ quên, dương cố gắng lắng nghe tiếng hát phát ra từ đâu, nhìn ra cửa sổ thì Nhi đang đứng trên lan can đối diện trong một bộ đầm có thể nói hở từ trên đến dưới. tóc bay theo gió vô cùng đẹp, như một thiên thần, khi lắng nghe bài hát, đây là một bài hát vô cùng buồn, giọng Nhi cũng buồn da diết làm anh chỉ muốn chạy qua ôm lấy Nhi, nhưng khi dương thấy Adam ôm Nhi, máu nóng dương dồn lên đầu. Dương nở một nụ cười hoàn hảo. Nhi à, nếu em không thuộc về ta thì đừng có ai có thể có được em. Dương này giờ không để ý cô đang mỉm cười vui vẻ mà nhìn khuôn mặt đỏ gần của mình. Rồi cô lên tiếng:

-Oh, trời ơi, coi kia. Cô cười nói

-Trời gì mà trời. nhi nhanh chóng buông Adam ra

-Ngọc, bà biết quậy phá người ta quá hà. Adam buồn bực nói

-Đây là phòng tui đó nha, nếu muốn tình tứ thì đi về phòng, thôi không nói nữa, coi tui đẹp hông. Nói rồi cô quay vài vòng

-Đẹp. nhi nói

-Rất đẹp nha. Bà biết lựa thiết đó. Adam tấm tắc khen

-Tui mà. Cô cười lớn

-Uk, mà, 1 tiếng nữa mới tới giờ tổ chức sinh nhật mà. nhi hiếu kì hỏi

-Uk, thì chúng ta phải đi rước cha mẹ con chứ. Cô cười nói

-Cha với mẹ con về đây. Nhi cười

-Ba với mẹ Nhi. Adam mắt sáng rỡ nói

-Đúng. Ông già đó là một ác quỷ chính hiệu đó nha. Cô hậm hực nhắc tới ông anh trời đánh của mình. Còn mẹ của Nhi, trời ơi, mỹ nhân, còn là thiên thần của ngành đá quý nữa đó. Cô vui vẻ nói với chị dâu thân yêu.

-Ác quỷ, thiên thần? Adam không hiểu những gì cô nói

-Chút nữa ngài sẽ được gặp thôi Adam. Nhi nhẹ nhàng nói

-Thưa sếp. Adam cười nói mà không biết dương máu nóng tới đâu.

-Thôi hai người ra xe đi trước đi. Ta sấy tóc cái đã. Cô cười nói

-Dạ. Đi thôi adam. Nhi nói rồi dẫn Adam đi còn cô trong phòng, cô khóa cửa lại và đi ra lan can nhìn dương, rồi giơ tay lên và cho ngón tay trở trở xuống dưới. Cô cười một cách khinh bỉ rồi đi vào sấy tóc rồi đi xuống chỗ đậu xe. trên xe, cô rất vui nên luôn cười, làm Nhi cảm thấy rất lạ.

-Cô có gì mà vui vậy. nhi hỏi

-Không có gì, ta chỉ nhìn thấy một tên chó chết giận đỏ mặt tía tai khói xì qua tai thôi. Nói xong cô cười càng ngày càng lớn

-ồ chà chà, không biết ai có thể làm cô ghét tới mức đó vậy. adam nói cười

-ai biết, thôi lo chạy nhanh tới sân bay đi, ba mẹ Nhi chờ này giờ rồi đó. Cô nói

-uk. Adam rồ ga chạy nhanh, phút chốc đã tới sân bay Tân Sơn Nhất. cô mở cửa và dặn Adam với Nhi chờ ở trên xe. khi cô đi vào sân bay thì đàn ông ai cũng há hốc mồm, nuốt nước miếng nhìn cô thèm muốn cực độ. Rồi bỗng nhiên cô la lên:

-chị hai, anh hai em ở đây nè. Cô quơ tay qua lại

-đúng là em gái anh nha, đi tới đâu cũng ồn ào hết đó. Ông H.Sang cười nói

-đúng đó, anh nào em này mà. bà Nhi chạy lại ôm cô nói

-hai người hòa nhau ăn hioep61 em kìa. Huhuhu. Cô cười nói

-Khóc sao cười vậy, em có biết vừa khóc vừa cười ăn mười cục cực không zậy ta. Ông H. Sang nói]

-Ê, ông già kia, chóc người thì chọc ít ít thôi nha, nếu không có ngày mỗ ông máu nhuộm dạ đó nha. Cô hâm hế nói

-Sorry sorry. Ông H. Sang cười hehe

-À, mà sao em gọi bọn ta về đây zậy. Bà Nhi hỏi

-Dạ, tại em..... cô chưa kịp nói thì bà nhi nói

-Nói thật đó nha, nếu không ta sẽ cho em đi gặp thượng đế sớm đó nha.

-Dạ, chuyện là em muốn anh chị chấp nhận cho em một người trở thành chồng của nhi nha. Cô cười nói

-Chồng, trời ơi, thêm nữa hả. Ông H. Sang ôm đầu nói

-Nữa là sao? Cô thắc mắc

-Chuyện này Rose với con gái cưng của em đã nói lúc trước rồi. Bà Nhi nói

-Cái gì? Không được hai người phải chấp nhận người em chọn à, em hồng chịu đâu, chọn người của em à. Cô lắc đầu làm ra vẻ giận dỗi nhưng theo kiểu của baby

-Thôi đi bà phù thủy non kia. Cái này đợi ta gặp người em đã chọn cái. Ông H. Sang nói

-Dạ, zậy mình ra xe liền. Cô xách túi quà của ông H. Sang với bà Nhi mới mua chạy nhanh ra xe

-Đúng là nó mà. chọn cái nào là thấy nó không cái đó. Ông h. Sang nói

-Công nhận nói giỏi thiệt bà Nhi nói

-Cái gì giỏi? Ông H. Sang thắc mắc không hiểu vợ mình nói gì

-Thì ông coi đó, mang cái giày cao gót cỡ đó mà nó còn chạy nhanh nữa thiệt báỉ phục. bà nhi cười nói

-Đúng rồi, trong ba người của bọn trẻ chọn, bà sẽ chọn ai đây. Ông H. sang hỏi

-Ai biết. ai có thể làm con gái cưng tôi hạnh phúc thì tôi se gả nó cho người đó. Bà nhi cười nói

-Zậy chỉ có một mình dương mới có thể làm trái tim bị băng phủ của con gái tôi mới rả ra mà thôi. Ông H. sang nói

-Ông nói cũng đúng nha. Nhưng làm sao có thể cho dương lại gần nhi khi đang có 1 đồng trở ngại to lớn phía trước. bà Nhi vui vẻ nhưng lại buồn hiu

-Bà biết có tới ba người thì chắc chắn có tranh giành thì chúng ta mượn nước đẩy thuyền tìm cách nào đó cho dương tham gia vào cuộc tranh giành đó, chắc chắn Dương sẽ thắng mà thôi. Ông H. Sang nói

-Nhưng chắn lẽ ba đứa nó sẽ dễ dàng để ông thực hiện kế hoạch hả. Ông nhớ đi trong số đó, Rose là đứa yếu nhất nhưng bây giờ nó đã có Dũng làm quân sư rồi nè. Nhân thì nó tàn độc thông minh và rất thương Nhi thì nó sẽ tìm mọi cách khử Dương mà thôi, coi chừng việc Dương bị ám sát khi này là do nó sắp đặt thì sao. Còn bé Ngọc dễ thương thì ông khỏi bàn, hiền thì như thiên thần, ác cũng có thể nói là như ác quỷ, tàn độc và chắc nó đã cho dương cơ hội để làm lành với Nhi nhưng chính dương không biết cách nắm bắt

thời cơ nếu không thì tất cả đã xong từ lâu rồi, à mà tất cả bọn nó đều rất ghét, phải nói là rất rất ghét đương vì chuyện của 17 năm trước. bà Nhi nhìn chồng mình suy tư

-Nhưng em nên nhớ ta là ai chứ, ta là Super Hero(tên gọi của ông Sang trong thế giới ngầm), nói về tàn án thì ai có thể qua được tôi, và tôi là người có uy quyền nhất vì tôi là cha, là anh của tụi nó, tụi nó dám cãi lời tôi hay sao. Và lại những thứ tôi muốn đều là muốn cho Nhi hạnh phúc thì bọn chúng sẽ làm sao chứ. Thôi chúng ta đi đến bữa tiệc thôi, nếu không chút nữa có người tức giận quá. Ông H. Sang cười rồi dẫn vợ mình ra ngoài nơi để xe. lúc đó Adam đi ra, lễ phép mở cửa nói:

-Dạ, mời hai vị lên xe ạ.

-Lễ phép quá. Bà Nhi nói

-Nhìn cũng được. ông H. Sang giọng lạnh ngắt nói

-Cũng được gì cũng được, người ta đẹp trai gần chết mà nói cũng được là sao. Cô tức giận nói

-Giờ em tính sao. Ông H.sang giọng bắt đầu trở nên tức giận nói

-Dạ dạ theo ý anh. Cô nói

-Uk, vậy thì được. ông H. Sang dịu giọng nói. Còn Adam lúc này vô cùng khủng hoảng, ba Nhi là người đàn ông hung ác nhất thế giới ngầm, khác tiếng nhất trong các hắc bang. Còn mẹ Nhi là thiên thần của thế giới đá quý quả không sai, nhưng bà toát lên vẻ hiền hậu mà quyền lực. adam mồ hôi lạnh đổ ra khi nghe thấy giọng tức giận của ba Nhi. Còn bà Hoàng Nhi nhìn thấy tình cảnh không ổn lên nói:

-Thôi trên xe chán quá à, hay Nhi con hát lên cho bọn ta nghe đi.

-Uk, đúng đó. Cô tán thành

-Dạ, vậy con xin hát nha. Nhi lễ phép nói. Rồi Nhi bắt đầu hát: Nghiêng nghiêng cây me đung đưa trong gió-Vu vơ câu ca hát vang la là-Em vui khi quanh em, ai ai cũng nói em nhất quỷ nhì ma-Em luôn vô tư trong bao suy nghĩ -Tương lai sẽ luôn mở rộng đón em- Có nắng với gió sẽ nâng niu đôi bước chân, đón ngày mới lên.- Ngày tháng học trò nhiều giận hờn vu vơ -Nụ cười làm xua tan bao khó khăn -Chọc phá bạn bè làm thầy cô âu lo -Cứ thế nhún và thay cho lý do. -Tự tin sẽ bước thật đều vì chung quanh luôn có những ánh mắt mãi mãi dõi theo dáng em nơi chân trời... -Sáng lên..ồ ồ..- Và em luôn...- Mang bao tình yêu bao niềm vui bao lời ca khúc hát- Cho cuộc sống cho ngày mới sẽ quanh em muôn màu- Không ngại ngừng không thẹn thùng không sầu lo -Đó mới chính là em. -Bao nhiêu mộng mơ của tuổi thơ ôi hồn nhiên ôi ngây thơ ngu ngơ. -Có ai biết những điều đó sẽ phủ sáng tương lai . -Khi niềm vui khi thành công thuộc về em thì ngại ngừng chi cái tên- Nhất quỷ nhì ma. Nhi cười khi hát xong.

-Bài này vui quá nha nhưng hình như con không còn tuổi là học sinh nữa nha. Bà Nhi nói

-Nhưng nghe hay quá mà. adam nói

-Nhưng không có hợp chút tâm trạng. Ông H. Sang nói

-Nhưng chắc nó hết bài rồi đó. Bao nhiêu năm nay lo làm ăn không đâu có thời gian giải trí đâu. cô bao che Nhi

-Em nói cũng đúng. Ông Sang nói. Nhưng tất cả là do em hết đó. Khi không đưa nó qua Anh làm gì, để nó ở đây đi, cho nó hưởng phúc. ông H. Sang nói

-Để nó ở đây để cho thằng đó nó ăn hiếp hay sao, cho nó thấy người nó yêu lên giường với người đó hả???????????? Cô tức giận nói

-Ngọc nó nói đúng đó. Bà Nhi nói

-Tối rồi kia. Nhi bây giờ giọng lạnh lùng nói

-Ừ chúng ta đi thôi. Adam nói rồi tấp vào lề, ọi người xuống rồi đi gọi xe. vừa xuống xe thì Hàn đã xuất hiện ôm lấy cô.

-Chào em yêu, anh nhớ em quá. Hàn la lớn làm mọi người chạy ra ngoài

-Ê, Hàn, em mau thả ta ra đi. Cô nói

-Phải gọi là anh yêu chứ. Hàn nhú mắt nhìn cô

-Ừ. Anh yêu mau thả em ra đi. Cô cười nói

-vâng, vợ yêu. Hàn nói. Lúc đó mọi người đi ra, Rose và Nhân liền chạy lại níu lấy Nhi:

-chị Nhi mau đi theo em. Rose nói

-cái gì, chị Nhi phải đi theo em. Nhân nói

-chị Nhi phải đi theo chị. Rose nói

-ai nói, lớn phải nhường nhỏ chứ. Nhân cãi lại

-ai nói. Rose nói. Và nhiều câu cãi nhau khác. Lúc đó, King vừa tới liền chạy lại chỗ của Huy:

-chào em yêu. King nói

-em yêu cái khỉ kho. Huy bực mình nói

-em yêu ời, anh đây thấy hết tất cả của em rồi nên nhớ nha. King nói

-ông còn dám nói. Huy giơ tay tính đánh King thì Nhân lớn tiếng:

-huy mau lại phụ chị coi.

-Dạ, em tới liền. Huy liền chạy lại chỗ nhân. Còn rose lớn tiếng nói:

-Anh Dũng tới đây kéo phụ em chứ.

-Anh tới liền. Mẹ ẵm Anh dìu con đi. Dũng nhẹ nhàng nói

-Đây để mẹ ẵm. Bà băng Nhi vui vẻ ẵm cháu nhìn con rồi mình chạy lại cãi lộn với một đám con nít.

-Kiểu này chết Nhi rồi. Cô nói

-Đúng đúng. Mọi người ở đây ai cũng đồng ý với ý kiến của cô

-Ừ mà sao không thấy người lạ nào hết zậy. Cô quay ra hỏi bà Nhật lan

-vì Nhân nó nói chỉ nên mời người quen mà thôi. Bà Nhật lan nhìn đứa con dâu mình mông mõi từ lâu

-à, vậy à. Thôi con đi lấy thức ăn đây nha. Nói rồi cô liền chạy ra chỗ để đồ ăn đồ uống để vô tình đụng trúng một người. Lúc này Hàn đang nói chuyện với Dương, Thành và Thiên

-ông dương kia, tụi này ai cũng có đôi hết rồi, còn có mình ông một mình thôi đó. Hàn nói

-đúng đó. Ông với con Tú gì gì đó hay kết hôn luôn đi. Thành kể bên nói

-đúng rồi. Ông có biết khi ông ở bên người yêu hạnh phúc cỡ nào đâu. thiên nói

-tôi không muốn và cũng không muốn biết đâu nha. Dương cười nói nhưng mắt vẫn luôn nhìn về phía Nhi đang bị đám con nít đó giằng kéo. Mọi người đều thấy và hán nói:

-vẫn còn yêu Nhi thì nhanh lên, tôi nghe nói Nhân đã tìm được để làm chồng của nhi rồi đó

-không chỉ có nhân đâu. nghe nói Rose với Dũng cũng liên kết thành nhóm tìm người cho Nhi rồi đó. Ông không mau lên đi thì tất cả sẽ chìm luôn đó. Thành nói

-và còn một tin nội bộ nữa nè, nghe nói cô cũng tìm được người cho nhi rồi, định hôm nay nói đó. Thiên nói

-không sao, tôi có cách. Dương nói chắc chắn. Còn khi cô đụng trúng người ta thì liền xin lỗi riu rít nhưng người bị trúng liền mắng xối xả vào mặt cô;

-con nhỏ chó chết, mày không có mắt hay sao. Tú nói

-cái gì chứ. Tôi xin lỗi rồi mà. cô ngược mặt lên nói

-tại sao mày còn ở đây? Tú ngạc nhiên hỏi

-tại sao tôi không được ở đây. Cô nói

-Mày dám láo với tao. Rồi tú giơ tay tát cô một cái vang cả đại sảnh làm ai cũng hướng về cô và ai cũng máu nóng nổi lên đầu.

-Mày dám tát tao. Cô tức giận bay lại tát Tú mấy bạt tay đau điên làm mặt nó sưng vù tới

-Anh Dương, con nhỏ đó đánh em kìa. Em có làm gì đâu chứ, em chỉ lỡ đụng cô ta thôi mà cô ta còn đánh em kìa. Cô nhỏ rơi lệ dụi dụi

-Mấy lại đây, tao nói ày nghe, tao chưa từng bị ai tát, nhưng mày dám tát tao hai cái trong một ngày là do mày xui xẻo, còn cái vụ mày kêu người chặn xe tụi tao cung đủ ày chết rồi con kìa. Vừa nói cô chạy lại đẩy Dương ra, nắm tóc tát tụi bụi vào mặt nhỏ.

Hết chap 20

23. Chương 21

-Mày chết với tao. Cô càng đánh càng sung nhưng cô vẫn giữ hình tượng

-Nhi, lo vụ con nhỏ này đi. Ta ghét phải chính tay ra tay đó. Cô tức giận nói

-Dạ, để con lo vụ này cho. Nhi cười nhìn cô mình

-A. Mặt ta. Ta thề ta sẽ giết con chó cái đó. Huhu. Sao còn là cái mặt thiên thần tuyệt mỹ của mình. Cô rên la khi nhìn vào gương. Rose, Dũng thì tức giận khi nhìn thấy con ả dám đánh cô nên đi theo Nhi vào một cái phòng vip giành cho khách:

-Con nhỏ này láo nhĩ, chị ba của blood Angels mà dám đụng. Vừa nói Dũng vừa tát vào mặt Tú

-Tôi không biết..... xin tha cho tôi. Tú nài nỉ

-Tha, nghe hơi mất cườì nhĩ. Rose nói và lấy ra trong túi một con dao găm bằng vàng được trạm khắc huy hoàng.

-Mấy người tính làm gì..... tôi. Tú bị đánh nói lúc gấp lúc rõ

-À, chắc người chưa biết những người từng đụng vào bọn ta sẽ có kết cục gì nhĩ. Người không biết thì ta cho người biết. nói rồi Rose lấy cái đĩa đã mượn Nhân mấy tuần trước khi đi thăm chúng.

-Coi từ từ nhẽ. Một là ta cho tự xử. Hai là do bọn ta xử. Dũng cười và đặt lên bàn một lọ thuốc màu xanh dương óng ánh

-Đây là gì? Tú hỏi

-Từ từ người sẽ biết, coi xong thì người tự biết sẽ tự làm gì nếu không Rose cười

-Thôi đi ra. Nhi lạnh lùng nói

-Dạ. Rose cười nói

-Chúng ta ra ngoài xem cô ra sao đi. Dũng nói và cả đám đi ra. Trong phòng chỉ còn lại những tiếng la kinh sợ của Tú khi xem cái đĩa đó. Còn Adam thì nãy giờ lái xe mấy vòng đều không thể tìm được chỗ gửi xe:

-Alo, Ngọc hử, tôi không thể tìm được chỗ đậu xe. adam nói

-Sao không có? À, chờ tôi chút. Nói rồi cô liền chạy ra chỗ gửi xe nhưng một vòng tay kéo cô lại

-Em yêu, em bị con nhỏ đó tán đau không? Hàn liếm nhẹ lên má cô. Chắc không đâu, em cố tình để nó đánh mà. Hàn cười nói

-Em buồn chị ra đi. Cô bực bội nói

-Em yêu lại quên rồi, phải phạt em yêu thôi. Nói rồi Hàn lập tức xoay người cô lại và môi chạm môi làm mọi người vỗ tay rần rần

-Đúng đó, phải phạt vợ mới được, nếu không một tranh quyền đoạt vị giữa vợ chồng lại xảy ra. Ông H. sang ở dưới nói to

-Ê, anh hau, em là em gái anh nha. Cô nhìn anh hai mình cải lí

-Uk, thì em gái nhưng ai biểu là sư tử hà đông chi, nên ta phải thương đứa em rě này nếu không nó bỏ em thì làm sao em có chồng được. ông H. sang càng nói càng sung

-Ông này. Chọc nhỏ quài. Bà Nhật Lan chen vào

-Đúng đó. Chọc học trò của tui quài à. Bà Băng Lan cũng góp phần

-Bà kia. Lo ẳm cháu đi, cải lộn chút nữa nó thức thì làm sao????????? Ông Nam bên ngoài nói

-Đúng đó. ẳm cháu chút nữa nó zậy làm sao. Đưa đây tui ẳm cho, bà đi xông pha chiến trường đi. Bà Huyền Lan nói

-Đúng là trên đời có mình bà thương tui à. Bà Băng Lan liền đưa Anh cho bà.

-Coi chừng đó nha. Bà Huyền Lan cẩn thận nói để Anh không thức

Gt tí nha

Anh- Dương Hoàng Anh: con của Dũng với Thiên

Trở lại

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa..... Tiếng con Tú trong phòng la inh ỏi làm mọi người quạu

-Con nhỏ đó làm cái gì zậy. ông T. sang nhìn Dương nói

Rồi một người ở ngoài đi vào tức giận quát:

-Ng.....ọc. bà làm cái gì zậy. adam nói

-ủa, ông kiểm chỗ được rồi à. Cô liền chạy lại chỗ adam

-đợi bà lâu quá nên tôi gọi cho Nhi, Nhi cho người ra giúp tôi một tay, nếu không chờ bà tới ngày mai tôi chết già ở ngoài đó quá. Adam giận dỗi

-thôi mà, sai có lần chứ nhiều. Cô khoác vai Adam mà không để ý mất Hàn mấy tở máu bắt đầu xuất hiện

-bà kia, bà làm zậy dễ bị hiểu lầm chết. adam nhìn thấy Hàn như vậy liền đẩy cô ra

-ai hiểu lầm. cô hỏi

-hướng 6 giờ. Adam nói

-tiêu rồi. cô bây giờ chợt nhận ra nguy hiểm của mình. Khi thấy cô nhìn mình, Hàn cũng từ từ đi lại chỗ hai người. còn xung quanh mọi người đưa nhau bàn tán: “Lần này chết Ngọc rồi” “ chết chắc rồi Ngọc ơi” “ Hàn nó ghen rồi làm sao đây”. Còn Hàn thì đi lại lấy đôi tay vòng qua eo cô:

-ai vậy em.

-À, giới thiệu với anh, đây là Adam, bạn thân của ch.....em. cô nhìn Hàn sợ sệt

-Bạn của em mà sao thân thiết quá vậy. hàn tức giận nói

-Vì..... Cô chuấn bị nói thì Adam đã giành nói

-Vì tôi chỉ có thể yêu một mình Nhi mà thôi, đúng là Ngọc tuyệt sắc giai nhân nhưng không phải gu của tôi đâu. Adam nói

-Yêu Nhi??????? Zậy cho tôi xin lỗi những biểu hiện khi nãy nha. Hàn lấy lại khuôn mặt bình thường cười nói

-Không sao. Adam bây giờ thả phào nhẹ nhõm. còn mấy người bên ngoài thì ai cũng tiếc đứt ruột vì không được coi kịch hay.

-Zậy đã tới lúc rồi. vừa nói cô liền dẫn Adam đi lại chỗ của ông H. Sang nhưng vừa lại đó thì thấy Nhân cũng đang dẫn một người đàn ông lạ hoắc lại, rồi sau đó Rose cũng dẫn người đàn ông lạ hoắc lại. cô thấy hơi lạ liền kéo Adam chạy nhanh lại:

-Ê, mấy ông này là ai zậy. cô hỏi

-Đây là người sẽ kết hôn với chị Nhi. Nhân nói và đẩy ông trung ra

-Ai nói. Đây mới là người chồng lí tưởng của chị nhi nè, rose nói và đẩy ông Thanh ra

-Ai nói. Người của em mới đúng. Nhân cãi

-Người của chị . rose quyết không chịu thua.

-Im. Cô lớn tiếng nói

-Dạ. nhân và Rose cả hai đều đồng thanh

-Đây mới là người chồng lí tưởng của Nhi nè. Cô kéo Adam lên

-Ai nói. Người của con. Rose nói

-Người của con mới được.

-Sai. Người ta chọn mới được. cô bay vào cãi nhau

-Cha, cha chọn đi. Rose liền quay qua cha mình

-Đúng đó bác. Bác chọn đi. Nhân nói

-Anh hai chọn đi. Ai sẽ là người xứng với Nhi. Cô tức giận nói. Cả ba người đàn ông ai cũng nhìn nhau bằng ánh mắt hình viên đạn.

-Các người mau bỏ cuộc đi. Chắc chắn ta mới là người đàn ông giành cho Nhi, mấy người chỉ là đồ bỏ. adam nói

-Mày đừng có lào quá. Ông Thanh nói

-Chưa biết ai hơn ai đâu. Ông Trung nói

-Zậy tùy mấy người zậy. adam cười khinh bỉ. trong lúc đó, ông H. Sang đang nói chuyện:

-Cha, cha mau giải quyết đi. Ba bây giờ ba chọn ai. Người con chọn hay người của cô hay của Nhân. Rose nói

-Cái này khó cho cha quá. Ai cũng tốt hết à. Ông H. Sang nói

-Nhưng anh cũng nên chọn ai đi chứ. Cô tức giận

-Chuyện này khó lắm đó. Nếu chọn bừa thì Nhi sẽ không có hạnh phúc

-đâu. Bà Hoàng Nhi nói. Đó không phải là điều chúng ta muốn mà phải không.

-Dạ. cả đám đồng thanh nói

-À, ta đã nghĩ ra cách giải quyết rồi. ông H. sang nói

-Cách gì nói nghe thôi. Cả đám nôn nóng nói

-Lại đây. Hehehe. Ông h. sang cười nham hiểm. bây giờ trong căn phòng đó, Nhân đã lén vào phòng Vip có Tú ở trong đó.

-Người coi đã rồi chứ. Nhân cười nham hiểm khi đi vào.

-Mày là ai? Tú như người điên hỏi

-ồ, người lớn kiêu gì mà dữ zậy. nhân dựa tường nói

-mày..... vừa nói Tú liền lấy cái ghế chọi vào Nhân

-ngu si. Nói xong Nhân phóng vài cái phi tiêu vào người ả

-a. mày. sao tao không cử động được zậy. tú hỏi

-mày có biết tao ghét nhất nhưng người dám đụng vào mẹ thì chỉ có một con đường mà chết thôi. Nhân cười nhẹ

-mày muốn làm gì? Tú sợ sệt hỏi

-không phải mày rất thích đàn ông hay sao, tao sẽ giúp mày có được nhiều đàn ông. Nhân cười nói

-mày muốn, không, tao cấm mày, tránh xa tao ra. Tú ráng nhút nhút nhưng không thể

-đừng cố chống cự. cô không đủ sức đấu với ta đâu. Nhân cười nham hiểm

-tha cho tôi đi. Tú bắt đầu khóc thét lên.

-Tao..... nhân tính nói thì có người của

-Nhân ơi, tôi đã tìm được những người bà nhờ rồi nè. Zues nói vọng từ ngoài vào

-Ông tới rồi sao, kéo bọn người đó vào đi. Nhân cười nói

-Rồi mấy người vào đi. Zues nói. Rồi sau đó mấy người mặt mày bặm trợn bước vào, ai cũng có: mập nè, ốm nè, cao nè, lùn nè, xấu nè, đẹp cũng có, nhưng tất cả đều có 1 điểm chung là đề rất ghét ả.

-Tha cho tôi đi. Một tôi không dám nừa đâu. Tú khóc lóc in ỏi xin tha những chuyện đã làm rồi thì làm sao có thể coi như không

-Bây giờ mới sợ. như vậy trễ quá rồi. nhân cười. mấy người muốn làm gì ả ta thì làm đi, các người muốn hành hạ sĩ nhục ả như ả xỉ nhục chị gái hay em gái các người cung được. nhưng nhớ quay lại tất cả nhé. Nhân cười rồi bước ra. Nhân đóng cửa cái ầm, bên trong Tú gào khóc dục dõ

-Mấy người tha cho topi6 đi, các người muốn bao nhiêu tiền cũng được. tú cười nói

-Oh, tiền hay sao, bọn ta không cần, bọn ta chỉ muốn người phải chết thật đau khổ như những người em gái chị gái bọn ta mà thôi. Một tên cầm đầu khuôn mặt bặm trợn nói

-Em gái???? Tú nói

-Đúng em gái ta Nguyễn Huyền Thi, bạn thân của mày, cũng là người yêu của Dương, đã bị mày hại chết. bây giờ tới lượt mày. người đó nói rồi ra tay. Còn bên ngoài thì ông H. sang đã bước lên sân khấu:

-Xin chào mọi người khách mời thân yêu.

-Thôi, ở đây toàn người quen không hà, nói đạ đi. Ông T. sang nói

-ừ ừ. hôm nay nhân dịp sinh nhật của cháu tôi Nhân và Huy, tôi xin chút mừng và có đôi lời muốn nói. Ông H. Sang cứ dài dòng làm mọi người tức giận. nhưng rồi những tiếng trò chuyện từ bên ngoài làm mọi người ngạc nhiên:

-chú. Long gọi lớn

-long. Ông H. Sang gọi lớn

-a, còn có anh King kia. Phong từ trong chạy ra ôm King

-em tưởng mọi người quên sinh nhật em với chị Nhân rồi chứ. Huy giận dỗi

-làm sao mà quên sinh nhật của hai bé cưng được. yume nói và lấy ra từ trong túi hai gói quà được chạm khắc đẹp để lung linh. Yume thấy thật lạ vì mọi người đều lắc đầu kêu cô đừng có đưa qua cho Huy

-đây là quà của ta với Yume tặng mấy bé cưng đó. King nói lớn làm Huy quay lại cười

-mọi người quà của con với chị Nhân đâu ta. Huy nhìn mọi người

-À, chuyện đó thì chúng ta đã chuẩn bị rồi. bà Nhật Lan nói

-Chắc không nhờ chị Yume thì con không có quà vào ngày sinh nhật quá à. Huy nhìn

-Đúng.....đó. Nhân hét lớn khi đi ra

-Chúng ta lỡ quên thôi mà. bà Huyền Lan nói

-Rồi quà tui con đâu????? nhân nhìn mọi người nói

-Đây nè. Mọi người lần lượt đi lại và đưa quà cho hai nhóc con. Rồi tới lượt của Zeus với Phong thì:

-Ê, sao của chị Nhân đẹp hơn của tui zậy bé phong kia. Huy nói

-Ê, sao quà của Huy đẹp hơn của tui zậy. Nhân cũng ngược nhìn Zeus

-Đâu có em thấy hai cái đều giống nhau mà. phong nói

-ừ đúng đó. Hai cái y chang nhau

-mê gái/traoi bỏ bạn. Nhân với huy đồng thanh nói

-thôi mà. lần này là do Zeus với Phong đồng thanh

-thôi được rồi. Đi ra. Mẹ ơi quà của mẹ với chị Nhi đâu. nhân cười tươi rồi hỏi

-cái đó đó hả, hahahahahaha. Cô cười cười nói

-đâu đừng nói mẹ không có chuẩn bị đó nha. Huy nói với vẻ thất vọng

-ai nói, hai đứa là con cưng của ta đó nha. Nhi. Cô quay qua Nhi nói

-dạ. Nói rồi Nhi huýt sao một cái lớn. Rồi hai con chim ưng trắng như tuyết bay vào, trên chân của hai con, hai bên chân đều có một cặp nhẫn.

-Đây là quà ta, chị Nhi với Adam tặng hai đứa đó. Thích hôn. Cô hỏi

-Woa, đẹp quá, cảm ơn mẹ, chị và anh này. Nhân với Huy nói

Nhưng rồi của lại mở ra lần nữa, lúc này một người phụ nữ trung niên nhưng lại không mất đi vẻ đẹp hiếm có, hơn người của mình, ngoài sau là một người con gái khoảng mười 18 tuổi đi phía sau.

-Món quà đẹp lắm.

Hết chap21

24. Chương 22

-Chị ba. Cô la lớn khi thấy bà Ngọc. Wao, còn có bé Lâm cục cưng của ta nữa kìa. Cô quay sang cô gái bên cạnh.

Giới thiệu nhân vật:

-Mai Hoàng Bảo Ngọc: em gái ông H. sang, xinh đẹp, thông minh, vợ của tổng thống Thụy Điển.

-Yuki: con gái út của bà Ngọc, tên tiếng việt Mai Ngọc Tuyết Lâm, năm nay 23 tuổi, làn da trắng mịn mát lạnh, mái tóc dài ngang lưng, đôi mắt màu xanh nước biển Caribe nhìn dịu dàng và long lanh biết mấy, là người con gái hiền lành nhưng thất bại trong tình yêu, biết các loại võ, cầm kì thi họa có đủ, thông minh nhạy bén.

Quay lại

-Mẹ, mẹ về hồi nào zậy. goddess với Long chạy lại chỗ bà ôm chầm vào bà

-Hai đứa bây, đứng lại. bà Ngọc đưa ngón tay lên kêu hai người đứng lại

-Mami, sao vậy. long nhìn mẹ khó hiểu. godeess nhìn mẹ giận dữ thì chạy lại ôm mẹ mình:

-Thôi mà. Tụi con biết lỗi rồi, mẹ đừng giận mà.

-Lỗi gì? Bà nhìn Goddess hỏi

-Dạ đi mấy năm không gọi ẹ. goddess nhìn mẹ hối lỗi

-Cũng biết rồi hả. Đi với người yêu vui quá đi à. Bà Ngọc nói.

-Tụi con cũng biết. lúc đó tụi con quên mà. Long ngoài sau ôm mẹ mình. Nhưng mẹ còn Yuki mà. Long chỉ Yuki đứng kế bên.

-Hai đứa coi nó đi như cái xác không hồn thì làm sao ta vui được. bà Ngọc buồn bà, ủ rũ nhìn Yuki. Bà chỉ biết lắc đầu nhìn đứa con gái út này.

-Yuki???????????????? Long nghi ngờ nhìn đứa em chỉ biết cười của mình bây giờ một tiếng cũng không phát ra.

-Dạ. yuki từ từ ngược lên nhìn Long

-Không có gì. Long cười nói

-Dạ. yuki cũng chỉ trả lời cho có.

-Nó bị gì vậy mẹ. goddess hỏi mẹ

-Thôi đừng hỏi ta, đưa nó đến chỗ của cô con đi, ta đi lại nói chuyện với mấy người bạn củ coi. Bà cười tươi đi lại chỗ mấy bà bạn

-Anh hai, chị hai, chào hai người. Bà Ngọc cuối đầu chào ông Sang, với bà hoàng Nhi. Ông H. Sang cũng cười chào lại đứa em gái này

-Đưa em gái này, bao lâu ta không gặp rồi. ông h. Sang nhìn bà hỏi

-Mới có mấy năm chứ nhiều. Bà Ngọc cười nhìn anh Hai mình.

-Mấy bà kia, có khỏe không???? Bà Ngọc nhìn sang chỗ mấy bà bạn

-Khỏe. Ê bà kia lâu quá không gặp. ông James ông về với bà hả? bà Huyền Lâm cười cười nhìn bà bạn mấy năm không gặp

-Đúng đó. ổng không về với bà hả? Biết bao nhiêu năm rồi mà tính cuồng công việc cũng không thay đổi. bà Nhật Lan cười nói

-Thôi đừng nhắc tới cái ông già đó. Bà Ngọc bực bội khi nhắc đến chồng mình

-Có chuyện gì xảy ra rồi sao???? Ông H. Sang nhìn bà Ngọc hỏi

-Chứ sao. Tức chết đi mà. Bà Ngọc nói

-Chuyện gì????????????// mấy bà kia cũng hỏi

-Cái ông già đó. Tôi mới có hỏi ổng có về dự sinh nhật thôi mà mất biệt mấy ngày nay. Bà Ngọc nói

-Trời chuyện chỉ có miếng nhỏ xíu ời là xui vậy thôi cũng giận. mọi người oh lên một cái rồi thôi

-Cái gì, vậy mà nhỏ xíu. Huhu. Bà Ngọc khóc làm cả đám cười. còn về phía tụi nó thì:

-Woa, Yuki, càng ngày con càng đẹp đó nha. Cô bay lại ôm yuki

-Đây là???? Hàn nhìn cô

-Đây là em của tôi. Goddess nhanh nhẩu trả lời

-Oh. Nhìn cũng đẹp. Hàn nói

-Vậy ông với nó kết hôn đi. Cô cười híp mắt nói

CCCCCCCCCCCCCCCC sau này không có em, em chắc anh sẽ vui vẻ nhĩ))))))))))))))))

Trong giấc ngủ Yuki cười rất vui, cô mơ cô được anh cười với cô nhiều hơn, nói với cô nhiều hơn. Cô đã rất vui khi giấc mơ như thế. Rồi sáng hôm sau cũng đến, vừa nghe tiếng đồng hồ báo thức, Yuki liền tỉnh lại và cung như 5 tháng nay, Yuki đánh răng thay đồ tắm rồi lại vào bếp làm đồ ăn cho Adam. Rồi Yuki cũng như thường ngày chạy đến công ty của Adam, nhưng vừa đến thì Adam bước ra xe cùng với một người con gái, Yuki vẫn tươi cười chạy lại:

-Anh Adam. Yuki cười nói

-Anh, đây là ai zậy. con nhỏ ổng ẹo nói

-Là vợ sắp cưới của anh. Adam cũng vẫn lạnh lùng nói

-À, thì ra là vậy. cô ta đi lại rờ mặt của yuki:

-Woa, đúng là một cô gái quá đẹp, da lại vô cùng tuyệt mi nha. Con nhỏ nói. Nhưng không phải loại anh adam thích rồi. cô ả cười

-Không cần nói. Adam cười nói và ôm con nhỏ đó vào lòng

-Thôi hiom6 nay em mệt, em làm thức ăn cho anh ăn nè. Và em vẫn là vợ chưa cưới của em. Yuki nói và đi lại xe mình một cách bình thường. rồi lái xe đi. Yuki có thể nhìn thấy con ả cười điệu ntn khi nhìn qua kính. Rồi cả hai đi vào công ty. Cũng như thường lệ, Yuki cũng trở về khách sạn mà khóc. Lại một ngày trôi qua, nhưng Yuki tính đi ngủ thì Yuki lại nhận c]được một cái đĩa, khi cho nó vào máy tính thì lại cảnh tượng Adam làm tình với người con gái sáng nay. Yuki chỉ biết cười rồi gọi điện đặt vé máy bay về Thụy Điển. rồi từ đó cô gái hay cười vui vẻ mang tên Yuki đã chết, chỉ còn một tảng băng bị lấp lại bởi vô số sự sợ hãi, đau lòng. Lúc này gió thổi nhẹ làm á tóc dài của Yuki bay theo gió làm cô như một thiên thần, nhưng rồi lại bị một giọng nó cách ngang làm cho Yuki nheo mắt:

-Lâu rồi không gặp em. Adam cười nói

-Lâu rồi. Yuki vẫn giữ sự lạnh lùng nói chuyện.

-Em không thích thấy ta hay sao. Adam nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt đẹp

-Hình như anh tới đây không phải vì chị Nhi hay sao????????? Yuki cười chỉ ngón tay thon dài về phía Adam. Zậy là cô ta đã không thỏa mãn. Yuki cười nhìn Adam

-Em vẫn nhớ. Adam nói

-Thôi tui phải vào thôi, chị Nhi cũng đang đợi anh đó. Yuki nói

-Chuyện đó không còn quan trọng nữa. adam nói. 8 năm anh chờ đợi em sẽ quay trở về bên anh, anh sẽ không để cho em rời xa anh đâu. Adam nói

-Anh nói cứ như phím Hàn ấy nhĩ. Ly nước đã đổ thì không bao giờ có thể lấy lại được. yuki nhìn Adam

-Nhưng anh có thể đổ nước vào. Adam nhìn Yuki

-Nhưng đó không phải là ly cũ. Yuki nói

-Thôi bây giờ tôi phải vào. Yuki nói và bước nhanh vào. Chỉ còn một mình Adam ngồi lại với một khoảng không vắng vẻ lạnh lẽo của màn đêm. Adam cười: “ tất cả là tại anh, chỉ tại anh ngày đó không biết trân trọng em, bây giờ anh mất em, mất không còn gì nữa, quá khứ ấy là do anh sai, do anh không biết em quan trọng với như thế nào, mất rồi mới nhận ra” Adam cười. nhưng lại có giọng nói phát ra:

-Yuki là người mà ông nói đến sao, vì nó mà ông chịu giúp đỡ tôi. Cô cười nói

-Đúng. Cô ấy như bầu trời hôm nay, lấp lánh và tinh khiết. adam cười nói

-Zậy ông yêu nó. Cô nhìn Adam

-Cũng có thể nói như zậy. adam nói

-Trên đời này có nhiều người quá nhĩ, lúc có người thì không trân trọng chỉ xem người như không khí, lúc người ta ra đi thì tìm cách níu kéo nhưng vết thương đã để lại một vết sẹo quá lớn trong tim mỗi người, như vậy thì chỉ có thể dùng thuốc trị sẹo để giải quyết vấn đề này thôi. Cô cười nói

-Zậy cô..... Adam đang nói thì cô phóng ra một cây phi tiêu màu xanh dương được trạm khắc thành hình con hồ ly.

-Như vậy làm sao là người đứng đầu của Devil mission được đây. Cô lạnh lùng nói

-Đúng là người của Blood Angels. Quá nhạy. dương bước ra từ đám cỏ

-Không dám nhận lời khen của người. cô lạnh lùng nói.

-Tôi không đến đây để nghe cô chỉ trích. Dương nói

-Vấn đề? Cô hỏi

-Tôi muốn quay lại với Nhi. Cô nói

-Tại sao ta phải giúp người? Cô nhìn dương nói

-Adam đã không thể tiếp tục công việc này nữa. chẳng lẽ con muốn Nhi phải lấy những tên ngu si đó chứ. Dương nói

-Không nhưng ta biết làm sao được. cô nói

-Zậy thế chỗ tôi vào chỗ Adam. Dương nói

-Quá lợi cho người rồi. cô nhìn dương nói

-Chẳng lẽ cô không cảm nhận nhi vẫn yêu ta hay sao? Dương nói

-Ta biết nó không thể nào vứt bỏ tình cảm đối với người. Cô nói

-Cô đã từng nói muốn cho Nhi được hạnh phúc hay sao. Dương nói

-Zậy thì OK. Cô nói. Thôi đi vào thôi. Cô nói

-Vâng. Adam nói. Đi cùng không. Adam nói

-Oh, cầu là người anh mà nói tiếng việt chuẩn quá nhĩ? Dương hỏi

-Từ nhỏ tôi đã được học. adam nói

-À thì ra là vậy. dương nói. Rồi cả ba đi vào. Rồi cô lên tiếng:

-Anh hai, tiếp tục công việc hồi nãy đi.

-Uk. Rồi bây giờ xin mọi người im lặng. hôm nay tôi xin thông..... đang nói thì có tiếng cốc vỡ làm ông H. sang bức bối. hôm nay tôi..... đang nói thì tiếng chuông điện thoại của bà Hoàng Nhi kể bên reo.

-A, xin lỗi nha. Bà cười nói

-Bây giờ mọi người không được làm động tác gì nữa hết. ông h. Sang bức bối quát

-Trời ơi, ông Sang giận rồi. bà H. Lan cười nói

-Bây giờ bà có im lặng không? Ông Sang nhìn bà nói

-Thôi thôi tiếp tiếp đi. Bà H. Lan cười nói

-Bây giờ tôi xin thông báo Blood Angels sẽ tổ chức của mãi vô chiêu thân và người chiêu thân không ai khác là con gái lớn của ta, Băng Nhi. Ông H. Sang nói. Và bây giờ sẽ có những ứng cử viên do các con ta và đứa em gái út ta chọn. xin mời mọi người ở đây sẽ làm giám khảo. ông Sang nói rồi đi xuống.

-Dạ xin chào mọi người, người con sẽ giới thiệu là Anh Trung là một doanh nhân thành đạt. nhân nói rồi hất mặt sang chỗ Rose

-Còn người của tôi là anh Thanh, là một nhà mua bán lớn nhất nhì ĐNÁ. Rose cười rồi nhìn Nhân

-Em gái người của em đâu? Ông sang nhìn em gái kinh hỏi
-À, vào đi. Cô nói và Dương bước vào làm ai cũng kinh ngạc.
Hết chap 22

25. Chương 23

-Con không chấp nhận hấn ta tham gia. Rose quát tháo chỉ vào Dương nói. Cô nhìn Rose cười nhẹ:
-Không tới lượt con phản đối. cô nhìn Rose sắc lạnh
-Há, tại sao con không được phép phản đối chứ. Rose cười lạnh nhìn cô
-Đúng đó. Con với cậu dưng cung không chấp nhận được. nhân nói
-Sitttttttttttttttttt..... zậy thì các con sợ thua người ta chọn hay sao. Cô cười. cũng phải ha, người của các vị không ai thông minh hữu dụng cả. cô thay đổi cách xưng hô
-Được, vậy tụi con chấp nhận. rose với Nhân đồng thanh nói
-Zậy thì bắt đầu. cô cười rồi nhìn sang Dương. Người mà thua thì đi luôn đó đừng để ta thấy mặt người đó. Cô cảnh cáo
-Không cần lo, tôi đã nói rồi, tôi sẽ không người con gái tôi yêu thuộc về người khác. Dương cười nham hiểm nhìn cô nói. Còn cô thì lòng đang tức trào máu nhưng mọi chuyện không thể khác đi được. adam thì đã tìm được người mà bấy lâu nay anh tìm kiếm, cô không thể ép buộc Adam vào chuyện này được, mọi chuyện tới đâu thì tính. Còn mấy ông bà già thì đặc ý cười tươi:
-Thấy chưa. Ta đã nói đúng rồi. khakhakha. Ông H. Sang cười nham hiểm
-Ông không bỏ giọng cười điệu cán đó đi được hả. mấy bà Lan lên án giọng cười ông
-Tôi cười sao kệ tui. Ông H. Sang nói
-Tôi cũng thấy ông nên bỏ giọng cười đó đi được rồi đó. Bà Nhi kế bên cười nói
-Hahaha, zợ ông cũng đồng ý với tui tui kia. Ông T. Sang cười lớn nói
-Giận hai người luôn. A hay là ta kêu dừng cuộc chơi lại ta. Ông H. sang nghĩ ra một ý nói
-Ê ê, ai chơi kì zậy. bà Ngọc Lan nói
-Sao gì kì. Con trai bà đâu còn zin đâu, để con gái tui chịu thiệt hả. ông H. Sang cười thâm hiểm
-Ê ê. Bà Ngọc lan nói
-Thôi đi bà, ông mà dám kêu. Bà Nhi cười
-Bà kia. Bà là vợ tui hay vợ chị ấy zậy. ông H. sang giương mắt nhìn
-Oh chồng yêu. Bà Nhi ôm chầm bà Ngọc Lan làm ông H. Sang nổi cáu
-Zậy là đi luôn đi đừng có về nhà được nữa đó nha.
-Thôi mà em giỡn thôi. Anh vẫn là chồng yêu dấu của em mà hihi. Bà Nhi cười cầu hòa
-Đi theo chồng cô đi đừng có lại gần tui. Ông H. Sang hất tay bà Nhi ra
-Thôi mà. Thôi mà. Bà Nhi cười vuốt ngực ông H. Sang nói
-Thôi đi. Tranh ra. Ông H. sang nhìn vợ mình
-Thôi mà. Bà Nhi nhìn ông sang = đôi mắt cún con dễ thương làm ông H. Sang phải hả quyết
-Một lần này thôi đó nha. Ông H. sang quay lại ôm vợ mình vào lòng
-À. Mà sao ông chắc chắn Ngọc nó sẽ chọn Dương để thay thế. Bà H. lan thắc mắc

-Bí mật. ông Sang nói

-Bí mật nên được bật mí đi nha. Ông T. Sang bên cạnh nói

-Thôi, chúng ta mau chuẩn bị mấy cái vòng thi cho tụi trẻ vượt qua đi. Ông cười rồi suy nghĩ. Còn bên chỗ của Rose với Nhân thì bầu không khí ảm đạm.

-Con mẹ nó, bây giờ chúng ta làm sao đây. Nhân chửi thề

-Làm sao bây giờ, không biết . rose nhìn Nhân nói

-Nếu mẹ đã không nể tình chúng ta thì chúng ta không cần khách khí. Nhân cười nói

-Con tính làm sao???????????? Con có thể đấu lại với cô hay sao???????????? Rose cười nhìn Nhân nói

Không. Zeus ông lại đây. Nhân nhìn thẳng bạn thân của mình đang nói chuyện với Huy. Zeus chau mày khi bị làm phiền khi đang vui đùa với người yêu

-Chuyện gì???????????? Giọng bực tức thể hiện rõ

-Ông mau gọi mấy thằng sát thủ của ông đến đây đi. Nhân nói

-Why????? Zeus hỏi

-Không nhiều lời. nhân lạnh giọng nói. Nhưng một giọng nói vang lên làm Zeus và Nhân ngạc nhiên đến mắt mở to:

-Hình như chỉ đã đi quá xa rồi đó. Huy nhìn chị mình nói

-Số..... em không nên xen vào chuyện này. Nhân nhìn em mình cười

-Em không phải xen vào chuyện của chị nhưng chị làm như thế thì chỉ làm ọi thứ vượt qua giới hạn mà thôi. Chỉ làm ẹ tức giận kéo theo các bà, các ông, các cô các bác tức giận theo mà thôi. Huy nhìn chị mình giải thích

-Anh Huy nói đúng đó chị Nhân, chị làm như thế thì không giúp được gì chị Nhi đâu. Phong xuất hiện đột ngột nói

-Không cần em lo. Thôi bây giờ mấy em mau đi ra. Để chị với chị Rose bàn kế hoạch. Nhân đuổi Huy với Phong ra ngoài. Zeus ông không mau đi kêu người đi. Nhân tức giận nhìn Zeus

-Uk, đi liền. zeus hậm hực bỏ đi

-Bye. Nhân nói rồi không khí lại trở về trạng thái ảm đạm như xưa. Lúc đó rose mới cười lên tiếng:

-Không nên tức giận quá đó em cưng, như thế chỉ làm cưng mau già đi nhanh lắm á. Rose ngồi nhìn Nhân

-Em biết rồi. ủa mà nãy giờ anh Dũng đi đâu rồi, em không thấy ảnh ở đây á. Nhân nhận ra sự trống vắng kì lạ

-Bây giờ em mới nhận ra hả. rose cười nói

-Zậy là chị với anh dũng tìm cách xong rồi hả????? nhân nhận ra nét mặt nham hiểm của chị Rose nhà này

Yes. Bây giờ em hãy gọi cho thằng bạn của em đi. Kêu nó đem người tới nhà hàng Happy night đi. Nhớ kêu bọn đó mặc áo bảo hộ đó. Thôi bây giờ chúng ta ra ngoài thôi. Rose cười

Dạ. nhân cũng ngoan ngoãn vâng lời nhưng Nhân phải công nhận chị em nhà họ Mai này phải gọi là cao thâm mà còn ghê gớm. còn Dương đang nói chuyện với cô thì:

-Alo. Dương nghe máy

-Chào Dương. Tôi Dũng đây. Chúng ta có thể gặp nhau được không????????????/ dũng hỏi

-Gặp nhau??????? Tại sao????? Dương không nghe lắm đó chứ. Từ khi về làm vợ của Thiên thì Dũng chưa từng nhìn mặt anh huông chỉ nói chuyện.

-Tôi muốn nói chuyện với anh. Dũng nói nhẹ nhàng

-Hình như bây giờ không hợp lắm thì phải. dương cười nói

-Tôi muốn bàn với anh một số chuyện. anh không nên từ chối thì phải. đừng nhấn mạnh mấy chữ cuối. Dương thì liếc nhìn cô, cô cười gật đầu. dương liền trả lời:

-Được chứ, bệnh gì phải cử. dương cười nói như không có chuyện gì

-Oh, vậy gặp nhau ở nhà hàng Happy night. Dũng hỏi

-Được chứ. Dương nhìn cô gật đầu thì đồng ý

-Zậy bye. Dũng nói rồi cúp máy cái rùm. còn cô thì mỉm cười vui vẻ, đưa một cái áo chống đạn cho dương:

-Mặc vào đi, chút nữa sẽ có chuyện vui đó. Cô cười nói

-À. Cảm ơn. Dương nhận lấy áo của cô mặt vào ngay lập tức.

-Không cần, không phải cháu cưng của ta vẫn còn thương người thì ta không ra tay đâu. Cô nhìn hân

-Tôi biết mà, bye. Dương nói rồi đi ra cửa và mất hút. Trong lúc đó Nhi cứ đứng ngồi không yên, không biết phận của mình sẽ thuộc về ai. Lúc nghe cô nói sẽ bảo hộ Dương, Nhi chỉ có vui chứ không có tức giận, Nhi chỉ mong làm sao Dương chính là người thắng cuộc, chứ còn hai tên mà Nhân với Rose đem lại thì chắc chết quá. Nhìn cảnh cả hai chảy nước miếng nhìn mình thì Nhi biết hai tên đó là hạng người có tiếng chứ không có miếng rồi. nhưng bây giờ tâm trạng của Nhi đang rất vui vì nhìn trận chiến này thì Nhi đã biết trước Dương là người thắng cuộc. rồi một tiếng gõ cửa, Nhi mở cửa bước r:

-Yuki, em tìm ta có chuyện gì không????? Nhi nhìn Yuki lạnh lùng bước vào nói

-Em muốn chị tư vấn cho em. Yuki cười nói

-Zậy mà làm cái mặt đưa đám làm ta có tưởng chuyện gì không đó. Nhi cười tươi

-Oh, hình như chị vui hơn trước nhỉ, em cứ nghe đồn bang chủ của Blood Angels lạnh như tuyết, là một tảng băng di động chứ. Yuki cười nói

-Em còn chọc ta, em muốn ta tư vấn chuyện gì???? nhi hỏi

-Em muốn chị cho ý kiến về chuyện tình yêu. Yuki nói

-Chuyện Adam????????? Nhi nói ngay

-Chị biết????????? yuki ngạc nhiên cực độ khi vừa nghe

-Biết. vì mấy lúc ông ta ngủ ở công ty ta thường nghe ông ta gọi một cái tên mà ngay ta cũng ngỡ ngàng “Yuki, anh xin lỗi, chính anh làm em ...” Và ta đã cho người điều cha và ta còn biết anh ta đã đồng ý với cô làm người tán tỉnh ta để được gặp em. nhi nhìn Yuki đỏ mặt

-Ta biết em vẫn còn Adam, trong tình yêu không phải tất cả đều hoàn hảo, trong đó còn có nỗi buồn, sai lầm nhưng em biết tha thứ thì tình yêu đó sẽ hoàn thiện. không nên giống như ta bỏ lỡ nhiều cơ hội để thấy mình hối hận. nhi nói

-Chị lo gì, chắc chắn anh Dương sẽ thắng. yuki nói

-Em còn không mau lên Adam có gọi cho ta nói sẽ về nhà, vì người anh ta yêu không đáp lại tình yêu của anh. Nhi bật cười nhì yuki chạy thục mạng ra cửa.

Bây giờ Nhi lại muốn hát lên một bài hát, để mang niềm vui khó tả trong lòng bay ra ngoài: Ngày hôm qua đẹp xinh quá-Kỉ niệm ngỡ như đang ulla về -Lòng bối rối, con tim then thùng-Ta đã trao nhau 1 tình yêu đầu -Rồi ngày hôm nay đẹp xinh hơn -Trở về nơi đôi ta hẹn hò -Lòng vẫn mang bao chứa chan tin yêu -Và bờ môi như khẽ chờ ai -Con tim nguyện thề luôn yêu yêu sẽ mãi yêu -Trao nhau nụ hôn say đắm vẫn vương thật nhiều -Không bao giờ xa những lúc buồn đau -Vì ta có nhau từ nay cho đến mai sau -Đêm nay chẳng thể vầy kín bao giấc mơ này -Bên anh lòng em chỉ thấy hạnh phúc với đây -Như con thuyền kia đang đứng bờ xa, ngập tràn tiếng ca -Cùng với gió và mây, sẽ trở về nơi này -Con tim nguyện thề luôn yêu yêu sẽ mãi yêu -Trao nhau nụ hôn say đắm vẫn vương thật nhiều -Không bao giờ xa những lúc buồn đau -Vì ta có nhau từ nay cho đến mai sau -Đêm nay chẳng thể vầy kín những giấc mơ này -Bên anh lòng em chỉ thấy

hạnh phúc với đầy -Như con thuyền kia đang đứng bờ xa, ngập tràn tiếng ca -Cùng với gió và mây, trở lại nơi này. Nhi cười vui vẻ khi kết thúc bài hát.

-Hình như chị vui quá nhỉ????????? Huy ngoài sau hỏi

-Em đó hả Huy, em vào đây có chuyện gì không????? Nhi hỏi. hình như em có tâm sự. nhi hỏi

-Hồi tất cả tại bà chị cố chấp của em với chị Rose tất cả. huy buồn bã nói

-Chuyện gì. Nhi lạnh lùng hỏi vì Nhi có thể đoán ra

-Chị em với chị rose đã hẹn anh Dương tại nhà hàng Happy night. Nghe nói là muốn trả thù cho chị thì
. Huy chưa kịp nói thì Nhi đã chạy ra chỗ để xe. Còn một mình huy mới lên tiếng:

-Con giúp mẹ xong rồi đó.

-Cảm ơn con con cưng nha. Cô chạy lại ôm hôn Huy

-Thôi đi, mẹ nhờ vả giúp con là được rồi. huy nói

-Đương nhiên ta sẽ xin cha con cho con ra ở riêng mà. Cô cười nói

-Cảm ơn mẹ. huy nhẹ giọng nói

-Con nhờ đó. Không có làm chuyện quá mức với Zeus đó, con còn nhỏ. Cô nói

-Dạ. huy cười nhẹ khi tưởng tượng cảnh mình với Zeus.

-Thôi ta ra ngoài đi. Cô nói

ngày mai mình sẽ post phần cuối, bây giờ mình muốn các bạn bình luận phần đầu câu truyện sắp tới của mình, có tên là " Công chúa Vampire- Dòng máu thiên thần"

thiên thần là một giống loài quyền năng và thuần khiết, là người bảo hộ cho loài người, ban phát tình yêu ọi người.

vampire vua của ma quỷ, có nguồn gốc từ cụ tổ Lucifer, một thiên thần sa đọa bị Chúa trời đẩy xuống địa ngục, không bao giờ được phép thấy ánh sáng mặt trời nhưng Lucifer lại không bao giờ chấp nhận chuyện này được, ông ta cố gắng gia tăng phép thuật của mình, hấp thụ tất cả các linh hồn vào người của mình, và một thời gian ông ta có thể mạnh tương đương với Zeus vua các vị thần, ông ta phá đi kết giới bao quanh để thoát khỏi Địa ngục nhưng khi đến thế giới loài người, ánh sáng làm ông khó chịu và mọi thứ đều làm ông khát, ông muốn máu, máu máu. nhưng sau này dòng máu thiên trong người ông bị pha tạp bởi các dòng máu khác và mất đi quyền lực thuần khiết của thiên thần thay vào đó sức mạnh tàn khốc được sinh ra.

nhưng vampire vẫn bắt nguồn từ thiên thần, vậy khi một thiên thần đã phải lòng vampier thì mọi chuyện sẽ ra sao, thiên thần sẽ như thế nào khi vampire luôn chán ghét cái thứ gọi là thuần khiết. khi đó, thiên thần hay vampire sẽ tàn nhẫn hơn.

câu truyện này xảy ra vào 120 năm trước, đúng vào năm 2000, máu tất cả toàn là máu, trong một toàn lâu đài, màu đỏ và đen bao phủ khắp lâu đài, trong một căn phòng lớn:

- Anh tại sao anh dám phản bội tôi chứ. người phụ nữ khóc lớn

- Chuyện này không liên quan đến cô. người đàn ông lạnh nhạt nói

- tại sao anh dám, vì anh tôi đã phản bội các anh chị thiên thần của tôi, vì anh tôi đã dâng tất cả cho anh, còn chăm sóc đứa con trai cho anh, sinh cho anh hai đứa con bây giờ anh đòi đem đứa con khác trở về, anh quá tàn nhẫn. người phụ nữ khóc lớn

chuyện này không cần cô phải lo. người đàn ông vẫn lạnh nhạt

- Hahahah. bây giờ tại sao anh tôi đã khuyên vampire là một giống loài không thể tin. hahaha. nói rồi người phụ nữ lấy thanh gươm của của người đàn ông đâm thẳng vào người

- tôi sẽ cho ông phải hối hận. người phụ nữ quy xuống. trong lúc đó:

- mẹ. ông con trai chạy lại.
- anh/ em trai có chuyện gì vậy. một cô bé và một cậu con trai tầm vóc khá lớn bước vào mẹ. hai người đồng thanh gọi
- mẹ bị sao vậy. cô bé đang ẵm hai đứa bé gái hỏi ông ta đã giết mẹ. ông ta đã giết mẹ. hahaha. tôi sẽ trả thù ẹ. ông hãy chờ đó. nói rồi cậu con trai đó cầm tay cô bé và biến mất. còn lại cậu con trai lớn đó và người đàn ông đứng đó:
- gia đình hạnh phúc 1nya2 do chính tay ông phá nát

26. Chương 24 - End

Nói rồi cô cầm tay Huy bước ra ngoài, mọi người chạy lại hỏi cô vì hồi nãy thấy Nhi chạy gấp ra ngoài có việc gì đó:

- Em gái, đã xảy ra chuyện gì mà Nhi lại đi gấp đến vậy hả??????? ông H. Sang hỏi
- Ê, ông già, đừng có giả vờ không biết chứ. Không phải trong tính toán của ông trộm thế giới ngầm rồi hay sao. Cô nhìn ông H. Sang hỏi
- Tính toán gì vậy em yêu. Hàn ngoài sau ôm chầm lấy cô
- À, một số tính huống có thể xảy ra thôi anh yêu. Cô cười nhẹ nói. À, anh yêu có thể kêu người của anh yêu tới Happy night được không????????????? Cô nhẹ nhàng hỏi vì biết chắc câu trả lời
- Được chứ, mà em yêu có chuyện gì vậy??/ hàn hỏi
- Thì đi giúp Bang chủ của anh đó. Cô mỉm cười nói
- Dương xảy ra chuyện gì hay sao??????? Thành bên cạnh hỏi. rồi đúng lúc Rose với Nhân bước ra ngoài, nghe thấy cuộc trò chuyện nên hỏi:
- Anh Dương xảy ra chuyện gì hay sao. Rose cười hỏi. đúng là anh Dũng, ra tay mau thật. rose mỉm cười đất thẳng
- Anh không biết, cô không chịu nói. Thành nhìn Rose lắc đầu
- Cái gì??????????/ rose hoảng hốt
- Con làm sao vậy, phát sốt hay buồn vì kế hoạch tan tành. Ông H. Sang giọng lạnh băng phát lên. Lúc đó ông nắm lấy tay của Rose đến trắng bệch.
- Anh hai/chú/anh/ông đừng tay lại. mọi người hốt hoảng chạy lại tách ông với rose ra
- Anh hai làm cái gì vậy. nó là con của anh hai đó. Cô thương xót cầm tay Rose nói
- Anh làm cái gì vậy. bà Nhi hỏi với giọng nóng giận
- Ông làm cái quái gì vậy. mọi người thay phiên nhau hỏi ông H. Sang làm ông không thể trả lời được, vừa chuẩn bị trả lời thì có người hỏi, vừa chuẩn bị nói thì có người hỏi, làm ông tức gần chết
- IM LẶNG. Ông H. Sang hét lớn làm mọi người ai nấy đều im đến phát sợ. bởi vậy mới nói không nên làm ông trùm Mafia tức giận nhưng hai tên kia(Thanh, Trung) không biết thời thế nên bước ra hỏi:
- Ê, Rose, chừng nào thì. Ông Trung hỏi
- Hồi nãy tôi thấy TGD Dương ra ngoài rồi, vậy là hắn ta từ bỏ rồi sao. Hahaha. Ông Thanh cười lớn.
- H.....ê... đúng là lũ ngu. Cô than thở
- Đúng đó, đúng đó. Ngu ơi là ngu. Hàn cũng thương tiếc cho bọn ngu ngốc không biết trời cao đất dày này
- Ngu si đần độn. mọi người một tiếng làm bọn họ không ai hiểu cái gì cả.

-Mọi người nói bọn tôi hay sao. Ông trung chỉ vào vào ông với ông Thanh

-Đúng, mấy tên láo xược. đem bọn chúng cho cá sấu ăn cho tao. Vừa dứt lời thì đám đàn em ùng ùng kéo đến nắm lấy tay chân của hai người rồi đem vào phòng chứa bí mật trong nhà hàng. Bây giờ chỉ có thể nghe tiếng la thất thanh mà thôi.

-Tội nghiệp. cô thở dài

-Kệ đi. Đáng chết. ông H. Sang nói không thương tiếc. thôi bây giờ quay qua chuyện của con rose. Ông liếc nhìn đứa con gái thứ của ông

-Cha, cái này..... Rose ấp úng tính nói

-Con giỏi quá mà, dám làm người yêu của chị hai con bị thương nữa ha. Ông cười nói

-Chưa cò làm mà, mới có hẹn thôi. Rose chống chế

-Nhưng chưa chắc dương bị vấn đề nào đâu. Bà H. Lan nói

-Đúng. Ác ma của Mafia mà. Ông T. Sang nói

-Đúng đó cha. King bây giờ lên tiếng

-Với lại nhờ Rose nên Nhi mới chạy đi cứu Dương liền đó. Cô nói

-Zậy coi như hòa. Bà Nhi nói. Huhu, coi tay con gái tui nè. Đổ hết rồi. bà khóc khi nhìn tay con gái mình. Bây giờ tại một cánh đồng xanh mơn mơn, Yuki đang bức bối cái xe giữa đường bị hư.

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa. Huhuhuhuh..... yuki khóc thét lên

-Em sao vậy. Adam nhảy từ cái cây cổ thụ gần đó xuống nhìn Yuki

-A...nh...anh chưa có về nước hả. yuki nói

-Về nước???????? em không muốn anh về hả???? adam nói

-Dạ. yuki ôm chầm lấy Adam nhưng Adam bất ngờ nên cả hai bay xuống đất nằm với tình trạng môi chạm môi.

-Em không sao chứ. Adam luyến tiếc rời môi của Yuki, Adam vẫn cảm nhận được vị ngọt của đôi môi của Yuki

-Không sao cả. nhưng tại sao anh lại ở đây???? Yuki vẫn thắc mắc tại sao Adam lại ở đây một cánh đồng vắng hoe, nhưng Yuki lại không đứng lên mà để tư thế hơi.....

-Ngọc kêu anh đến đây để chờ quá nào đó mà bà đó muốn tặng anh. Adam nói

-Vậy quà mà cô nói chắc là em rồi. nói rồi Yuki lại hôn môi của Adam thêm một lần nữa. còn chỗ của Nhi thì khi vừa bước vào nhà hàng Happy night thì chỉ toàn một đống hỗn độn, Nhi liền chạy vào trong, thì thấy Dương trên người nồng nặc mùi máu tươi:

-Không. Nhi lớn tiếng nói. Dương anh không được chết. anh không được chết. em chưa nói em tha thứ cho anh rồi, anh ơi, đừng bỏ em. Huhuhuhuhuhu. Dương, em yêu anh, anh đừng bỏ rơi em mà. Nhi khóc lớn nhưng cái màn hình hơi bị tự nhiên sáng lên, xuất hiện một thân ảnh thân quen

-Cất..... cô cười tươi nhìn Nhi, mấy ông bà ngoài sau cô cũng cười chào

-Chào cháu cưng. Sao cháu dễ lừa dữ vậy nè ta. Cô cười hiền nhìn Nhi

-Mọi người..... đừng có nói... nói rồi Nhi nhìn ngay Dương đang nằm trong tay mình đã mở mắt nhìn mình khi nào mà không hay biết.

-Em yêu nói như thế làm anh cảm động lắm đó. Dương nói

-Không phải anh Dũng muốn giết anh hay sao. Nhi nhìn Dương

-Làm sao anh dám đụng tới người em yêu cơ chứ. Ta đã từng nói sẽ tìm một người để em có thể sống vui vẻ cả đời hay sao. Người có thể đem lại hạnh phúc cho em chỉ có thể người em yêu mà thôi. Dừng từ đây sau bước ra

-Hahahahaha. Không ngờ chị hai của Blood angels lại dễ bị lừa chết. cô cười nói

-Mấy người.... Nhi xấu hổ nói

-Em đừng có lo anh sẽ bảo vệ em. Dương nói

-Ê bệnh kìa. Đã đám người la lên.

2 tháng sau, tại một nhà hàng loại lớn nhất của gia tộc họ Mai Hoàng, một lễ cưới tập thể được diễn ra linh đình Thành- Rose, Ngọc- Hàn, Nhi- Dương, King-Yume, Long-Như, Adam-Yuki, Hiếu-Goddess đã chào nhau nhảu kết hôn, trên gương mặt của mỗi người đều hiện lên niềm vui không tả được

-A, chị Nhân ơi, hay mình đăng kí kết hôn trước đi.

-Đúng đó, Huy mình đăng kí kết hôn đi. Zues nói

-Hahaha. Nhân với huy sẵn tay áo lên

-Aaaa.

Hết

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tam-dai-thien-than-cham-mat-bo-tu-ac-quy>